

ଦେଶାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରମାନେ ଉପରୁ କୁଣ୍ଡଳ ବାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ । ଏମହଳା ବି ୯ ଟଙ୍କା କଷ୍ଟମାନ ପରେବ ଗମନ କରିଥିଲା । ଏହାର ସାମାଜିକ ବାହୀ ସମଜ ବାହୀରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅବାଚି କରିଛନ୍ତି ଏହା ତାଙ୍କ କଷ୍ଟମାନ କ ୧୦୦ ଟଙ୍କା । ଏମରୁ ବାର୍ତ୍ତା ବାହାର ଦେଖିବା ଦେଇଲା ।

ବୁଝୁଥିବ ବାହୀର ସୁନ୍ଦର ଆହୁର କମିଶନ୍ ବାବରେ ଦରିଦ୍ରତା ଆକାର ପାଇଁ କମା ଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଦୂରତ ମୂଳଗାନ୍ଧିର ପାଇଁ ଦେଇଥିବାର କଥାର ଦୂରତ । ବାହୀର ଅଧିକ ବିନା ଏ ହାତ ସାଥୀ କରିଥିଲା ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷକ ଧରି ।

ଏ ମୋଟାରଦିନ, ପ୍ରଥମ—ଦ୍ୱାରା ପରିପ୍ରେକ୍ଷକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ କି ଥିଲା । ଭାଇମାଧ୍ୟନ ଦେଇବର ଭାୟୀର ଶରୀର ପଠାଇଲେ ଅବଳ ଏବା ପଠାଇ ଦେଇଲା ।

ଦୂରା—ଧର୍ମ ସମିତିର ସାମାଜିକ ଲେଖିଲେ ବେହୁ ସବରେ ପଠିଗୁ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରକାଶର ଘପା ଦେବା କି ଦେବାର ଜାଗିପାଇବା । ଏ ପରିକାପାଇର ଅଧିକାରୀ ଦେବା ଦୀର୍ଘ ସଳ ବବର ସାହାକାର ଦେବାର କାହାର କାହାର ।

ଏ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନରବେଳ—ଶାକାରକୁ ଉପେକ୍ଷିତ ହେବା ଦେଇ ବୁଝୁଥିବ ଏହା ଲେଖା ପରିଷାର ନହେ ।

ପ୍ରେରଣାବିଦ୍ୟା ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷକ ମାମାରମାଟକୁ ଅମ୍ବେମିତେ ଦାଢା କୋଟି ।

The Editor of the Utkal Dipika Sir,

You are well aware of the fact that the publication of Govt. letter No. 7026 dated 20-11-08 to the D.P.I., in the Utkal Dipika of the 5th Decr. 1908 regarding the award of the Law scholarships sanctioned by Govt. for the graduates of the Ravenshaw College, gave rise to a wide-spread discussion throughout Orissa as to who is an Uriya, within the meaning of the said letter. After two months' discussion of the question in the several local newspapers of the Province, it was thought desirable by the members of the Orissa Association that the unhealthy discussion should be set at rest. As a preliminary to the final meeting of the Orissa Association eight Uriya speaking Pleaders with Babu Gokulananda Choudhuri at their head and 7 Bengalee speaking Pleaders of the permanent settlers in Orissa headed by Babu Ramsankar Ray discussed the question threadbare for about 4 hours at an informal meeting on 15-2-09 at the lodging of the latter when almost all the authorities, rules and notifications bearing on the subject were considered. It was unanimously settled—

a. That it is indispensably necessary that there should be a definition of the term "Uriya."

b. That those permanent settlers of Orissa whose fore-fathers settled in Orissa and adopted it as their home before the British Conquest of the Province ought to be included in the term "Uriya."

c. That henceforth the Bengalee speaking community of such permanent settlers ought not to be called as domiciled Bengalees, nor the members of the Uriya speaking community as genuine Uriyas.

That on 16-2-09 in a largely attended meeting of the Orissa Association where most of the leaders of Cuttack were present and where the telegrams from the leading men of Balasore, Puri, Jajpur and Bhadrak were read, it was resolved after some discussion that those whose families have permanently resided in Orissa since before the British advent thereto ought to be deemed as "Uriyas" within the meaning of the aforesaid Govt. letter.

It was also resolved that a deputation consisting of some of the members should present a memorial, on the subject to the Lieutenant Governor or through the Divisional Commissioner. Now that the members of the deputation have delayed presenting the memorial so long, the mischief which the Association wanted to avert has been done. For, the Principal of the Ravenshaw College did not accept the applications of two deserving graduates of the Bengalee speaking Community of the permanent settlers on the ground that as 16 graduates of the Uriya speaking Community had already applied for the scholarships there is no chance of their success under the conditions of the said Govt. letter. Will you not, Mr. Editor, take up the case of these disappointed graduates and ask the members of the deputation to move Government in the matter, before the scholarships are actually disposed of? Will not our worthy Divisional Commissioner, through whom the applications are, I hear, going to be sent, take pity on the disappointed graduates and get the question settled once for all, taking into consideration the several arguments advanced in the local news papers from December to February last, and the proceedings of the leading Association of Orissa?

Cuttack } Yours truly
3-6-1909 } A STUDENT.

To the Editor of Utkal Dipika,
Sir.

It is gratifying to note that our old and worried Vice-Chairman of Municipality has, after a long and meritorious service, been relieved of his duties which he most creditably performed being entirely guided by his merits and without giving the slightest pain to his legs. His place has been filled up by an energetic young man of high and noble aristocracy and we have every reason to expect good work from him.

The blind period has, after all, come to an end. The lustre of activity has now gleamed through the atmosphere of indolence. The young and energetic men have now taken up the yoke of public duty and the old and sluggish who lulled themselves in the lap of supremacy have now been disappeared from the arena.

But most of the members who have occupied the seats of Commissioners belong to bar. Generally the young men of law hanker after wealth, will they resist the temptation of sweet sound of coins and sacrifice a portion of their valuable time for public purpose? The ordeal of their good and bad services is not too far; let them take precaution from the very beginning of their entering into public life not to prove themselves unworthy of the position which they have with much difficulty purchased by sacrificing a portion of their earning.

Cuttack }
27-5-09 }

An observer.

To

The Editor of the Utkal Dipika.
Sir,

We really felt some relief to read in 'the Star of Utkal' of the 22nd May about the Oriyas being "*an alien people with whose views our own views are not always on four.*" But consistency or propriety is not among the faults of our evil star. In the issue of the 29th we are painfully surprised to find its again posing itself as the adviser of young Orissa. Verily in his anxiety for this alien people, our good friend has known no sleep of late. But to set his anxiety at rest we may be allowed to tell him once for all that he need no longer fish in troubled waters, as we have discovered him and his motives; that we are too backward to profit by his same advice, follow the polities or take part in the political movements he may have in view; that we are too simple (or stupid if he likes) to suspect sinister motives in every thing that a paternal Government may be doing or our leaders advising; that we cannot see any mendicancy in asking with impressive humility our Governors for a due share of their attention and patronage; that we have not learnt nor want to learn how to compel compliance by coercion, and so on. As we are, so ought our leaders to act. But why revile them beyond all bounds of decency? Why in the name of God, religion and humanity allow personal or racial antipathy to play so important a part in these writings, while warning others against the same? We do not know how to sufficiently characterise these unworthy and unholy attempts at mischief. But we ought to enter our protest against such abuses in as strong and emphatic a form as possible. We may also tell our leaders who are so grievously injured "with all your faults, mother Orissa loves you still," and over ridden with false, treacherous friends ever designing, ever combining and ever ready to thwart her feeble attempts to speak out her wants and needs, charges you to lay them before our paternal Government without caring for what calumniators may say."

The star becomes a nuisance. It casts a wrong light on things vitally important to us. It attempts to set the Bengalees, Telangas, and Mohrattas against the Oriyas. It is intent on mischief for its own sake, if not from worse motives. It seeks notoriety and living by ministering to the evil designs and passions of men-It improperly and maliciously reviles the leaders, and as improperly and meanly flatters the people whom at another moment it would class with quadrupeds. Insolence and obsequiousness never go bitter together. If Oriyas disapprove of these things, they owe it to themselves, to their leaders, and to their mother country to testify their disapproval in some signal shape-consider whether it is not an abuse of the support and patronage of the public.

But mark the ingenuity-Oriyas in wishing to become united are ill advised by their so called leaders to break away from their enlightened brothers-the Bengalees, Telangas and Mahrattas. They are ungrateful. Let them have no sympathy, but opposition from all quarters—because they are running so mad as to endanger neighbours. How ?

Again-it is bad enough for other provinces to be partitioned, because it is intended to break their solidarity and their influence, and injuriously affect their collective voting strength among sister provinces in some uncertain future. As for the Oriyas (any such thoughts are out of the question and they would be ridiculed for wishing for possible privileges which other communities enjoy or fight for) - who are now scattered as small and unimportant minorities under more advanced and infinitely large communities, union among themselves is not good even for the purpose of their being tended together as a distinct community under measures specially suited to them ! To wish for such a consummation is ingratitude, and hatred of others; How are these others injuriously affected ? This is sophistry, pure and simple. If not for anything else, Oriyas would be thankful for being led away from political ideas smelling disloyalty.

Yours sincerely
An Oriya in the Moffusil

ଏହାପ୍ରତି ଗ୍ରହନପାଇବା ସମ୍ଭାବନା ମହୋ-
ଦୟ ଉଦ୍ବାର ଚରଣେ—
ମହାଶୟ !

ଏହି ପ୍ରସ୍ତେଷରେ ଯେବେଗୁଡ଼ିଏ ମଠ ଥିଲା
ସେବୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବକାଳରୁ ସ୍ଥାପିତ । ଧାର୍ମିକ ଲୋକ,
ଯାମେ ଏହି ମଠମାନଙ୍କ ପରେ ଅବେଳାନେବା
ନିଷର ଦୁଃଖର ଶେଷ ଦେଇ ଯାଇଥାଇଲା । ଏହି
ସମ୍ପର୍କିମାନଙ୍କର ଅୟ ଦେବତା ସେବା ଏବଂ
ଦୟକୁ ସେବା ଓ ବିଦ୍ୟାଟିରୀ ଉପର ସହାୟ୍ୟରେ
କାମ୍ପିଚ ଦେବତାଙ୍କର ମଠ ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର

ଦୁଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ଆଜିକ ଲାଭ ଉପରେକ୍ତ ଭାର୍ତ୍ତମା-
ନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବିପରୀତରେ ବିଷ ସାଧକ
ହେଉଥିଲା ତାହା ଅଧିକମାତ୍ରେ ଦେଖି ପାଇସୁଥିବେ
ମୂଳଧାରୀ ମହାନ୍ତି-ଗୋପାଇଁ ଏବଂ ମସକିଦର
ମୁକ୍ତକଳିମାତ୍ରେ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ବିଷର ଅବା
ଅସଥା କ୍ଷେତ୍ର କର ସମସ୍ତାନ୍ତ ହୋଇ ମଠ ସମ୍ପର୍କ-
ମାକଳ୍ପ ହସ୍ତାନ୍ତର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି, ତାହା ଅଧିକମାତ୍ରେ
ସମସ୍ତେ ଦେଖାଇଲୁଣ୍ଡି ।

ଅମୃମାନଙ୍କର ଦୟାମୟ ଗର୍ଭମେଘ ଏ ସମ୍ମ
ମଠ ମଧ୍ୟକିଳିମାନଙ୍କର ବଜ୍ରାଦଖାର ଭାର ଅମ୍ବ
ମନ୍ଦବ୍ରତ ଉପରେ ଦେଉଥିଲା । କୌଣସି, ମଠ,
ମଧ୍ୟକିଳିମାନଙ୍କର ମହାନ୍ତି ଓ ମୁଦ୍ରବସ୍ତି ଗାହାର
ଆୟକୁ ସହାଯ୍ୟରେ କି ଲିଗାଇ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଲେ, ଅମ୍ବୁମାନେ ଗାହା ଗର୍ଭମେଘଙ୍କର
ଦୂଷ୍ଟରୁ ଥଣାଇବା । ଏ ବିଦୟରେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର
ସମ୍ମତି ମନର ଅଛି କିମ୍ବାତେ ଗର୍ଭମେଘଙ୍କର
ଦୂଷ୍ଟ ପତରେ ସେ ଗାହାର ଉପରୁଲୁ ବିଶ୍ଵର
ନିଷୟ କରିବ, ଏଥରେ ଲେଖମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ସଦ୍ୟି କେହି ଧର୍ମନିଜ୍ଞଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି
ଉତ୍ତଳ ଜନ୍ମଦୂମେରେ ଜନ୍ମ କୋନାଥାନ୍ତି,
ସଦ୍ୟି ଦରଦୁମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାତବା ଦେଖି କାହାର
ହୃଦୟ ବିଦାରତ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ସେବେ ଉତ୍ତ-
ଳର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଶ୍ରାର ଅବସ୍ଥା ପରବର୍ତ୍ତନ କର
ଦେଇ ମୁଖୋଦ୍ଵାଳ କରିବାର ଉଚିତ ବୋଲି
କେହି ବୋଧ କରୁଥାନ୍ତି ଫେବେ ଅସନ୍ତୁ ।
ଆମେ ଅନେକ ମଠ, ମଧ୍ୟକିଳିମାନଙ୍କର ଦୂଷ୍ଟକିଳିମାନ
ମହାନ୍ତି, ଅଧିକ ସା, ମୁଦ୍ରବସ୍ତି ଗାହାର ଅକ୍ଷୟା-
ରୂପେ ବ୍ୟୟ ଦେଉଥିବା ବିଷୟର ଗୋଲାପାରୁପେ
ଟିକି ଟପି ରଖିଥାନ୍ତି ।

ମଠ ପ୍ରସତିମାନଙ୍କର ସମ୍ବର୍ତ୍ତ ଥୟୁଦୀ
କଢାଏ କଢାଏ ସୁକା ଯେପର ଅପର୍ଯୁଗ ନ
ହୁଏ ତାହାର ଉତ୍ତର ଥବିଧାରଣ କଲେ ଦେଶର
ହିତପାଖଳ ଦେବ ତାହିଁ ବ ? ପ୍ରକାଶରେ
ଦର ସମ୍ବର୍ତ୍ତ ଧକ ଅକାୟୁଷରେ ବ୍ୟୁତ ଦେଉ-
ଥିବାର ଦେଖାୟାଇ ଥର । କର । ୧୫୩୦

। ୧ । ପୋ:	ଅପଣଙ୍କର
ଭୁବନେଶ୍ୱର	
। ୮ । ସୁଲ୍ଲା	
ଦାତମ	ସେଣ ଓଜନ୍ମବୁଝି
ସେବାପତି	ବୀବ କଟକ୍ଷା
ମହାଶୟ !	

ଅଧିକାର ପଳିତମାସ ତା ୨୫ ରଖ ପଢି-
ଗାରେ ଉତ୍ତଳବାସୀ କାମକ ପଦ୍ଧିକାର ପ୍ରଦତ୍ତ
ମାନକ ମୂଲ୍ୟ ହେବା ପରେ ଜୀବାସୀକର
ଯୋଗୁଁ ଦର ଚକ୍ର ବ ଖୁବାରୁ ଘାଦା ବନ କର
ସେ ହବା ଥିବା କୌଣସି ଦେଖ ହତକର
କର୍ମରେ ବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାର ଉପର ଏଥର
ସୁନ୍ଦର ଦେଇ ପଦ୍ଧିକାର ସମ୍ମାନକ ଲେଖ-

ବୁଦ୍ଧାର ଉତ୍ସେଣ ହୋଇଥିଛି । ଏଠକୁ ଅପରା
କହିଅନ୍ତରୀଳ ବି “ସମାଧାରରେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଓ
ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟୁ ଦେଉଥିଲା ତାହା ବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ
ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତରକ ପ୍ରକାଶରେ ବ୍ୟୁ ଦେଲେ ଅଧିକ-
ଭର ଉପକାର ଦେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ” । ଏହା ଯେ ଅତି ସମୂପଦେଶ ହିଁରେ
ଲେଖମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ ଓ
ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତରକ ପ୍ରକାଶକୁ ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷା ବିପ୍ରାର
ହୃଦ ଓ ଗର୍ଭରେ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ହୃଦ । ମାତ୍ର
ଏ ସମୟରେ ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ
ବିପର ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ଥାଳନ ? ଅମ୍ବର ସ୍ଵର୍ଗ
ଦୂରିରେ ଅମ୍ବେ ମନେ କରୁଁ “ ଏଥା ପାଠ
ପଡ଼ୋ ପ୍ରତା ଯିଥିମେ ଚଢ଼େ ବାହି ” ଅର୍ଥତ୍
ଅର୍ଥରେ ଶିକ୍ଷା ସହିରେ କି ଉତ୍ତରବିମର୍ଶା
କରିଯାଇ ପାରେ ଏପର ଶିକ୍ଷାର ଏବେବେଳେ
ବଜାର ଅବସଥକ ଦୋଷାଥିବ । ଅତିବକ ଅମ୍ବ
ବିବେଚନାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବୌଦ୍ଧବି ହରତର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଈଥ ବ୍ୟୁ କରେ ବୋଧକୁଏ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଉପକାର ହୋଇ ଥାଇବ ।

୧। ଏହି କଟକ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ବସୁନ୍ଧା
ବିଦ୍ୟାଳୟ ଘବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵରଜୀବୀ ପ୍ଲଟରେ ହେବାର
କଥା ଚଢ଼ିଅଛି । ଯେବେ ଚାହିଁ ଦୁଇ କେବେଳେ
ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପିତା କରିବାପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି
ଦେଇ ଶୁଣି ପଠିଲବା ଓ ସେ ଶୁଣି କମ୍ପ୍ୟୁଟର
(ଲୁବାରୁଣିବା) ବାର୍ଷିକେ ସୁଦର୍ଶନେଲିବୁ ପାଇଁ
ଉପସ୍ଥିତ ପାଇଁ ଓ କନ୍ତୁ ଅଧି ଅବଧିକାରୀ ହେବା
ମାତ୍ର କଣ୍ଠିଦେବା ଓ ସେ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରକିନ୍ତିବ କାହା
ବିଜୟ ହେବାର ସୁଧିଧା କରିଦେବା ।

୨ । ଏହି କବକ ନିକଟ ଦିଦ୍ୟାଧୟୁରତାରେ
ସେ ସରକାର ଡ୍ରିଷ୍ଟେବ ଅଛି କହିବେ ଉପର
ଭୟାୟରେ କୃଷକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ
ଜିମ୍ବାନ୍ଦୀ ଦୂର ଦେଇ ହାତ ହଠାତବା ଓ ଗାହାର
କ୍ଷଣା ସମାପ୍ତି ଦେଲାବୁ ତାରୁ ଜମି, ବଦନ ଓ
ଭବେ ସନ୍ଧାନ ବଣି ଦେବା ।

୩ । ଅଧାମ ପ୍ରଦେଶରେ ଏଣ୍ଟି ଘୋଷକ୍ଷାବ୍ଦ
ପ୍ରସୂତ ରେସମ ଗୁଣରେ ବିଲକ୍ଷଣ ଶୁଦ୍ଧପରିଷା
ଳବ ହୁଏ । ଏ ଘୋଷ ନବପଥ ଖାଲ୍ଚି ଓ ସ୍ଵ-
ଦେଶକମାତ୍ରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ।
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଏଣ୍ଟି ଉତ୍ସବ କେବଳ
ପାଇବ, ତାହାଦେଲେ ଅବେଳା ବସବ ଥିଲୁଛି
ଜାହିଦା ନିବାଦର ମୋଟିଏ ସୁଲଭ ଉତ୍ସବ ଦେବ
ଅବେଳା ସେ କାହାଙ୍କରେ ଅର୍ଥବ୍ୟୁତ କରିବାରେ
ହେସତ ଅବେଳା ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଥାଇବ ।

ଏହୁପରି ଅଳେବ ହୃଦକର କାହିଁ ଥିଲୁ
ସମ୍ଭବରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୁତରେ ପାଶିରେ ପତିବ ନାହିଁ
ସେହିମାନଙ୍କ ମନରେ ଦେଖଇ ବହିଧାତ ବବଦ.

ବ୍ୟାକ ।

କିମ୍ବା ସୁଖ ନାଳକାଟି ନିବାସୀ ଗ୍ରା ସତ୍ୟକାବି
ମହାନ୍ତି ଓମେରଙ୍ଗ ନଳକା ଦୂରୀ ସୁଖ କରନା
ସତାଶେ ନିଶ୍ଚ ମାନେଜିର ଅବସ୍ଥା । କେ
ତବ ମାସିନ ଟ ୪୦୯ ଲା । ଜମିଦାରସଂହାର୍ତ୍ତ
ଦିଷ୍ଟପୁ ଦୃଷ୍ଟିବାର ଜୀବନ୍ୟୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ବାହୁନ୍ୟୁ ।
କେଉଁମାନେ ପ୍ରାଣୀ ଦେବାରୁ ଯହୁବ ସେମାନେ
କିଛି । ପ୍ରାଣୀପତି ସହ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ଵର୍ଗକା-
ଦଳ କବିତା ଅନେଦକ ପତ ଥଳକୁ ଦୂର
ସପ୍ରାକୁ ନମ୍ବରେ ପଠାଇବେ ।

ଶା ୧୩୮୦୯ } ଶା ଗୋରୁଳାକନ୍ଦ ଚୌଥିଲା
ଇଟକ } ଜିଲ୍ଲାର

କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରିୟଙ୍କ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପ୍ରବେଶିବା ଘରାଶାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ଦୋଷଧୂମବା ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗାଲି-
ଦାର ବୃମବଣତଃ ଛାତ୍ର ଦୋଷଧୂମବା ନିମ୍ନଲି-
ଖି ତାମାତା ଯୋଗବ୍ରତ ପଢ଼ିବାର ଦେବ ।

ਕਟਕ ਮੇਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ

ଯୁଗେ
ଏହି ଏସି ମିର ପଥକଲ କରିମ

ବାଲେସର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁର ସ୍କୁଲ

ପ୍ରସାଦ

ସବେଳଦୂଷଣ ବସୁ, ଅବକାଶପତ୍ର ଦାସ,
ଚୟନାରୟଣ ଦାସ ।

ଗତ ତା ୨୫ ରାତରେ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ତା-
ଦରେ ଭାବିତରେ ପେଇଗ ଘେଗରେ ୨୯୯୯
ମୁକୁ ହୋଇଥିଲ ଯେ ଉଚ୍ଛିନ୍ଧରେ ମୃତ୍ୟୁ ୨୫୦୯
ସବ୍ରାପେନ୍ଦ୍ରା ଅଧିକଥିଲ । ଏଥୁ ପୂର୍ବ ସପ୍ତାଦର
ମୃତ୍ୟୁ ୩୨୨୭ ଥିଲ । ପ୍ରାୟ ସତଳ ପ୍ରଦେଶରେ
ଘେରଇ ହୋଇ ଜଣା ହୋଇଥାଏ ।

ଗର ବା ୨୫ ଦିନରେ ସେଷ ଦେବା ସ୍ପାହ
ରେ ପୂର୍ବବଜା ୨୫୦୩, ବଜା ୮୪୭୫୩, ସ୍କଲ୍
ପ୍ରଦେଶ ୯୭୨୫୩ ମଧ୍ୟରେତେଣ ୮୫ ଏବଂ
ବମ୍ବେରରେ ୨୫୭ ମାତ୍ର ୨୫୫୦୮୫ ଜଣ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ସାହାରୀ ପାଇଥୁରେ । ତହଁ ପୂର୍ବସ୍ତ୍ରାକ ଅଳ୍ପ
୨୫୦୫୪ ଥିଲା । ବଜାରେ ବିଶେଷ ୫ ସ୍କଲ୍-
ପ୍ରଦେଶରେ ବାମାକଣ ଦୃକ୍ ମାତ୍ର ଅକଣାଳୀ
ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାସ ଦୋଇଥିଲା ।

ମେସୁନି କର୍ଣ୍ଣକାଳ ଅରଦ୍ୟଧାମରେ ଦସିଗୁ
ଶୁଣରେ ଏହି ମାସ ତା । ଉଣରେ ଅରମ୍ଭ
ହୋଲ ବୁଦ୍ଧର ପଦ୍ମମ ଉପକୁଳରେ ସଦକ

ଦୟା ଦୋହିଥିଲ । ପହଞ୍ଚକୁ ବର୍ଷାର
ଦଳ ବଢ଼ିଅଛି । ଏ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ବର୍ଷାକଳ ଅରମ୍ଭ ଦୋହିଅଛି ଏକ ମଧ୍ୟା-
ତତ୍ତ୍ଵ ସାମାଜିକ ଚଢ଼ିଥିଲୁ ଓ କାଠଯୋଡ଼ି ବଢ଼ି
ଯଥଳ ଦୋହିଅଛି । ଏବର୍ଷ ବର୍ଷାକଳ କହୁ
ଶୀଘ୍ର ଅରମ୍ଭ ଦୋହିଅଛି ଏବି ଏଥିରେ ଶୁଭର
ଉତ୍ସକାର ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।

ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଗତ ବର୍ଷ ଜ ୧୦୧ ଶ କାହା-
ହାଥ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ସେ ତହୁଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଗୋଟିଏ ବାପ ଜ ୫୫ ଶ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁରଥିଲା
ସୁଳ୍ତନ ରଜିଯରେ ଦେଖାଏ ମନୁଷ୍ୟ ମାରିବାକୁ
ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏମନ୍ତ ବି ଏବା ବରେବି
ଝ୍ୟେସଳ ନିକଟରେ ଦେଖାଇ ଚଢ଼ିବି କ ୫୨ ଶ
ମନୁଷ୍ୟ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଯଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦେଶରେ
ବାଧିତାରୁ ସାଧର ଦୌରାଣ୍ୟ ଅଧିକ । ସେ ଅଧି-
ଲରେ ଗତ ବର୍ଷ ଜ ୫୫ ଶ ହିଂସା ଜନ୍ମିବା
କଢ଼ିବି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ସେ ବହୁଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଜ ୫୫ ଶର ମରିବ କାରଣ ସର୍ବ ଦଂଶ୍ରି ।

ଏହି ଅପ୍ରେର ମାସଗା ୧୦,୨୩ ଟଙ୍କା
ଓରେ ବଲିବଗା ଦାନକୋର୍ତ୍ତର ଅପିଲ ବଜାର
ରେ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଗାଗା ବିଷୟରେ
ସେ ପଶ୍ଚାତ ଦୋଷଥିଲା ଗହିର ଫଳ ବାଦର
ଥିଲା । ଶା ଉମାଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ବି, ଏ ଏବଂ
କୃତବିଦ୍ୟା ମହାନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚତା
ଦୋଷଥିଲା । ଦାନକୋର୍ତ୍ତରେ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁ-
ବାଦକର ଏହି ଖାଲି ଦେଲେ ଏମାକେ ବସ୍ତୁ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନାରେ ଯୋଗ୍ୟ
ବିବେଚିବ ଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ ପାଇବେ ।

ମେହନ୍ତିର ବମ ମୋହଦମାରେ ପ୍ରଧାକ
ଦିଗ୍ନିରପଦ ଏକା ପୁଣ୍ୟର କର୍ମୀର ଦୋଷ
ଦେଖାଇ ଶାନ୍ତି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାନ୍ୟର ବର
ମହୋଦୟ ଜଳ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡ ଓସନ୍ତିକ ସାହେବ,
ଜୟନ୍ତ ମାତ୍ରମେଣ୍ଡ କେଇ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଦୋଷ ଦେଖାଇଥିଲୁଣ୍ଟ ଏବ ସରକାର ପରଶ୍ରମ
ମୋହଦମା ଉଲାଇବା ଅଛିବେଳେଟ ନେଇ
ରହ ହେବାର ସାହେବ ବାରଷ୍ଣିରବ୍ରର ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ
ଦେଖାଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ଦିଗ୍ନିରପଦ ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ ସେ ସମୟ ଅବ୍ୟାହନ୍ତ
ସ୍ଵର୍ଗିୟତା ଏବ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦ ଅଟେ । ଆଖା ହରୁ ଏ
ମୋହଦମାର ନିଃରି ଫଳ ଅନେକ ହାବମ,
ଜୀବାର ଓ ବାରଷ୍ଣିର ଶେଷା ଲାଦ କରିବେ । ଏ
ମୋହଦମା ଗୋଟିଏ ଦୂରଶୀଘ୍ର ମୋହଦମା
ଅଟେ । ସବ୍ରତମେଷ ଏଥିରୁ ଦୂର ପାରିବେ ଯେ
କଠୋର ଅନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟକୁ କରିବା ଏବ ଜିଲ୍ଲା

ମାଜିଗ୍ରେଟ ଦାତରେ ଅନ୍ୟା ସମକା ଦେବା
ନିର୍ବପଦ ନିହେ ।

ବନ୍ଦୁରସ୍ତରଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା କାରଣ କୁଞ୍ଜ
ବସିବାର ଅଇନ୍ଦ୍ରରେ ବନ୍ଧ ଥିଲେବେଳେ ଗର୍ଭପ୍ରେ
ବସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲିଲକେ ହୀ ମନ୍ତ୍ରକୁ
ତାହିଁ ଏବ ଏଠାରୁ ବିଳପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥବାକୁ
ବହିରୁ ପାଇ ପାଇବା କାରଣ ତେଣୁମା କରନ୍ତି ।
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଳପରେ ତଥେ ଅବିକେଗାକୁ
କୁନ୍ଦରେ ବସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ ସମକ୍ଷ
ହୋଇଥିଲା । ଅଭିନେତା ମହାଶୟ ଗର୍ଭରୁ ଜୟି
ତିବା କାରଣ ଅଛି ବନ୍ଧ ଉତ୍ସାହ କି ପାଇ
ଗୋଟିଏ ସୁରତକ ଅଇନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେବେଳେ ଅଭି-
ନେତାମାନେ ପାଇ ଏବ ଅଇନ୍ଦ୍ରିତ ଗୋଲି
କିରିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ହେଉଥାଇଲେ । ସେ ଅଇ-
ନ୍ଦ୍ରି ଅଭ୍ୟାସି ରହ ଦୋର କାହିଁ । ସୁହରଂ
ସେ ଜାଗରେ ବସିବା ଦାୟିରୁ ବସି ଗରେ ।
ଯେଉଁ ବେଶରେ ଅଭିନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି
ଦିଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିପାଇତ ଏବ ଯେଉଁଠାରେ
ଅଭିନେତା ସୁ ଗୁଣରେ ସମାଜର ଉତ୍ସାହ ସମ୍ମୁ-
ଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିବଳ ଦେଉଥିଲୁଣି ସେ-
ଠାରେ, ଅଦ୍ୟାତ ଉପବେଳେ ଅଇତ ରହ କି
ଦେବା ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟର ବିଷୟ ଥିଲେ ।

କଲକତାରେ ଗୋରୁମାଳେ ଚରବାବୁ ନ
ପାଇ ଦିବାରୁହ ବକ୍ଷା ହୋଇଥିବାର କଷ୍ଟ
ଦେଖି ଗାହା ନିବାରଣୀଦେଶରେ ହୃଦୟଙ୍କି
ଗୋରୁମାଳକୁ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରାକରେ ରଖି ଠର
ବାବୁ ଦେବା କାରଣ ବାବୁ ଦାଶାକନ ବର୍ଣ୍ଣ
କଥସପଡ଼ାଇବେ ଯୁବାଶ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫୦୦ ଏବର
ଭୂମି କେଇ ଗୁହାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପୂରିବ ଗୋରୁ ଜଣା
ଇଥିଲେ । ମାତ୍ର କଲକତା ୨୮ ମାଝର ଦୂର
ଥିବା ଘୋଣେ ଅସୁଧା ହେବାବୁ ସେ ବର୍ତ୍ତି
ମାତ୍ର ଲଲିଥାରେ ଗୁହାଳ ଅଦ୍ଵ୍ୟତ ବରବା
କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମିମେଘରେ ଅବେଦନ କରିଥିଲୁଛି
ଏବଂ ସେହି ସକାପେ ୮ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ରତ୍ନାର
ଅଲ୍ଲାନ୍ତ । ଗୋରୁବର ଏହି କଷ୍ଟର କଥା ବାବୁ
ମହାଶୟ ବଲକତା ମିଛନିଧାରିଟିର ତେଜ୍ଜ୍ଞ-
ମାତ୍ର ଓ ଶୈଳିଲାଟ ମହାଦୟକୁ ଜଣାଇଥିଲେ
ହୃଦୟକୁ ଶୈଳିଲାଟ ସର ପ୍ରେକ୍ଷନ ମହୋଦୟ
୧୫୦୭ ଶାଖରେ ଚାହିଁର ଅନୁସରାର ବର ସେହି
ରହେଥାଏ ପଠାଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ମିରନ-
ବିଶ୍ଵାଳିକ ଅବଧି କରୁ ତେଜ୍ଜ୍ଞା ବର କାହାନ୍ତି ।
ଦାଶାକନ ବାବୁର କେବୁଳ୍‌କେବୁଳ୍‌ ଅବଧି ପ୍ରସାଦନିମ୍ବି
ଏବଂ ଉବେଶନ ମହତ । ମୁହସିମାକବର ଏ
ମହା ମହା ମହା ମହା ।

ଦଳବୟର କଣେ ବ୍ୟାଲେକ ଲେଖିଥିଲୁ
ଛନ୍ତି ଓ ସେ ଆଜିରେ ଅନେକ ଶୀ କମେୟର
ମଞ୍ଚରୁ ଧର ଆମ୍ବଦ୍ୟା ଦରୁଆରୁଛନ୍ତି । ଗତ
ହୃଦୟରେ ବିଷାଖକ ଶୀ ରହାଏ ଦର ଏବଂ
ପରାବର ବନ୍ଦ ଚକ୍ରାରେ ଅବେଳା ଲିଙ୍ଗା-
ଛନ୍ତି । ଏଥାରୁ କମେୟର ଗନ୍ଧାର କଟାଇ-
ଦେବା ଓ କାହାର ବାପରେ ସେ କର ଦେଖା-
ଇରେ ଗାହାରୁ ଦଶ ଦେବାର ବାନ୍ଦାରୀ ଦର-
ବା କରଣ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଘକୁ ଅନୁବେଳେ
ବଠିଯାଇଛନ୍ତି । ରହୁସଙ୍ଗେ ଏ ତଥା ମଧ୍ୟ କହିଥା-
ଇନ୍ତି ସେ ଶୀଗାନକର ରହିବ ବଞ୍ଚି ଦେବା
ଦୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦିଦ୍ୟାଶିରା କି ଦେବା
ଏବଂ ଦଶବର୍ଷ ଦୟା ଦେଲୁ କୃତ ପିତ୍ତରରେ
ଦୃଢ଼ଭୂଷେ ଅବକ୍ଷ କର ରହିବାର ତେଣ୍ଟା
ଦେବୁ ଅସୁଦରଖାତ କାଳୀ ପ୍ରତାପ ଅନିଷ୍ଟ
ଘଟୁଥିଲା । ପହଞ୍ଚେ ରକଳର ଏହି ଶେଷ କଥା
ସାର୍ଥକ ବୋଧ ଦେଇଛନ୍ତି । ୧୯୮୩ ଅନ୍ତରେ
କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ନାମା ଅବର୍ତ୍ତନ ଯୁଦ୍ଧ କାଣେ । ସମାଜ
ସେତେବକ ଶୀମାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟା ନିଶାଦାନ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ସହି ମନୁଷ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ର
କରିବାରେ ଅବଦେଲା କରିବ ନେତେକାଳ
ଅସୁଦରଖାତ ଅନିଷ୍ଟମାତ୍ର ରହିବ ଦେବ କାହିଁ ।
ଅସୁଦରଖାର ଉପରୁ ଅବେଳା ଅଛି । ସରବାର
ଦେବେ ଜଗିବେ ? ଅତିକ ଲୋକମାନଙ୍କର
ଶୀଶିରା କଥା ସାମାଜିକ ସମ୍ବାଦରେ ଏକାନ୍ତି
ମନୋଚୟାଗୀ ଦେବା ଧକ୍କାଗ୍ରେ କରୁଥିଲେ । ନିଜର
ଜୀବିତର ତେଣ୍ଟା ଅପେ କି କରିଲେ ଅକ୍ଷ୍ୟ
କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ପରାମରଶ ଦେବ କାହାହିଁ ।

କରବେ କଳାର ଦିନକରେ ଜାରି
ସମ୍ମାନକ ନିତି ଗୋଟିଏ ଅଲାଚର ଅସତ୍ତା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । <ଥିରେ ଶ୍ରୀ ଗର୍ଭବତୀ ଥିବା
ସମୟରେ ଥିବା ସମ୍ମାନ ପ୍ରସବର ଅଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନ
ପରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିଚାରେ ସମ୍ମାନର
ପିତାର ପାଦ ଜଣାଇଲା । ଏ ବିଷୟରେ ଆଶରି
ଥିଲେ ଦର୍ଶାଇବା କରିବା ପିତାର ଦ ଏ କିମ୍ବା
ମିଆଦରେ କୋଟିଶହିରିକା ଓ ସମ୍ମାନକ ଜାତାର
ସମ୍ବାଦ ପ୍ରମାଣ ଦିଲେ ପାହାର ସମ୍ମାନର
ଉତ୍ସବକାଳୀ ଦେବାର ନିସ୍ତମ ହୋଇଥିଲା ।
ଗର୍ଭବାୟ ଧରିଯାଇଲା ଏହି ଟିଲା କରୁ ଦେବା । ଏହି
ମା ଏ ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତାରୁ ଖୋବାଗୁ ଅନାଦ୍ୟ
ଦେବା ଅଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନ କୃତିକ ଶୀର୍ଷ ଦିଅଯିବା । ଏହି
ପିତା କ ୨୭ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତାକୁ ଖୋବାଗୁ
ଦେବାର ମଧ୍ୟ ବିଧ ହୋଇଥିଲା । କରବେର
ବିମଣୀମାନଙ୍କ ଯହିରୁ ବରଳ ଗୋଟିଏ ଧରିବ
ଅମର ଦେବା ପରମ ପ୍ରୀତିରେ ଥିଲା । ସେଉଁ
ବାହ୍ୟମାନକହାଏ ଏହି ଶୀର୍ଷ ଗର୍ଭ ଦେବାରାଗ

— — —

ମେଦିଳାସ୍ତର ବମ ମୋକଦମାର ଅସାମୀ
ମାନେ ମୁକ୍ତିଲ୍ଲବ କରିଥିବାର ଦୟାପ ଯାଠମାନକୁ
କର ସପ୍ତାହରେ ଦେଇଥିବୁ । ଘର୍ଜ ମୋକଦ-
ମରେ ଉଖାଲଗନ୍ଧୀ ଲଦା ପୁଲିଶର ଗୋପନୀ
ଥିଲ ଏବ ବିଶ୍ଵର ସମୟରେ ସେ ଅପଣାର
ଦିଥା ଠିକ ନ ରଖି ଅନ୍ୟରୂପ କହିବାରୁ ଗାହା
ପ୍ରତି ମିଆ ସାଙ୍ଗୀ ଦେବା ଅପରାଧରେ ବ ୫ ଟଙ୍କା
କାରଦଗ୍ର ଓଟଙ୍ଗ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଗ୍ର ଦୋରଥିଲା ।
ଅସାମୀ ଗହଁ ବିଚୁକରି ଅପରା କରିଥିଲ ଏବ
କର ମୋକଦମା ନିଯନ୍ତ୍ରି ପରେ ବିଶ୍ଵରେ ଝୁର୍ରୁ
ମନ୍ଦବଦ୍ଧ କହିଲ ଯେ ପ୍ରକାଶ କର ଅସାମୀ
କହିଲୁ କେଇଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ କ
ଥିବାରୁ ମୁଦ୍ରାୟ ଅର୍ଥଦଗ୍ର କାହିଁ ଦେଇ କାରଦଗ୍ର
ଅଧିକ ଦୋରଥିବା ବିବେତନାରେ ଗାହାକୁ
ସାର୍କ ଛିନିବର୍ତ୍ତି କେଇ ଦେଇଥିଲା । ଏହ
ଉଖାଲ ପୁଲିଶର ଜଣେ ବେଳନରୋଗା
ଗୋଟିଏ ଥିଲ । ଏହାର ଏବ ଏହା ସଙ୍ଗ
କେବଳହେଗୀ ଦୋପନା ଅବଦୂତ ରହମାନର
ସଜ୍ଜା ଦେବା ମତେ ବମ ମୋକଦମା ଉଦୟ
ଦୋରଥିଲା । ପୁଧାକ ବିଶ୍ଵରପନ ରୋକିଥିଲା
ଯେ ଉଖାଲ ଛିନେ ମହିନେ ଏବ ଦୁଃଖର ଲେବ
ଧବଦୂତ ରହମାକ ଜଣେ କଂଖେଲ, ପଛରୁ ସେ
ଧ୍ୟକସସ ପଞ୍ଜୀ ଲଗାପଟା ପେର ଦର ବିଜା

କରୁଥିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ଦୂରେ ଶୈଳୀର ଲେଙ୍କ
ନାହେ । ଗଣାଳ ମିଥ୍ରାସାଯାର ଦେଇଥିବାର କିଛି
ସୀକାର କର ପରିଚାଳା ସୁପରିବ ଦେଲା ଏବଂ
ଚତୁର ବିଶ୍ଵରଥର ପାହାରୁ ଉତ୍ତମମୁଖେ ତହିଁ
ଯେ ଦଶ ଲକ୍ଷବ କର ଦେଲେ ଏହାର ପାହା-
ର ନିରଫେର ବିଶ୍ଵରର ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ।
ଯାହା ଦେଉ ଗଣାଳ କୃତିମର୍ମର ପଳ ପାଇଲା
ବର ବଥା । ଅବହୁବ ବହମାନ ଯଥ ପାହା ପର
ଅନ୍ତରୁ କିଥିର ଯାହା ସ୍ଵରେ କ ଅସିଲା

ଗାହାର ବସାଳ ଶାର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ସେ ପୁଲାଶରେ ମେଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବା ଦେବରେ
ବଣ୍ଡ ପାଇଥିଲେ ଭଲ ହେଯାନ୍ତା ।

ଅମେରିକାର କ୍ଲାନକା ଗଳିଥ ଅସ୍ତ୍ରସଂକଳନ
ପ୍ରାକ ପଥରେ ପରିମଣିତ ଥିବାରୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାନ୍ତିକ
ସହାଯେ ହେଠୋରେ ଉତ୍ସାହରୁ ନାନା ପ୍ରକାର
ଚେଷ୍ଟା ଦୋର ଥିଥିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଖେତୀ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବିବରଣୀରେ ଏଥିର ଫଳ
ଏହୁଁ ବେଳାଶ୍ରୁ ଯେ ସଳ ୧୦୨୮ ମର୍ମିହାର
ଲୋକବିଧୀନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଖେତୀର କାପଦାଳୀ
ମନ୍ଦିରରେ କାହା ୨୨୬ ବର୍ଷରୁ ଛାଇଥିଲା ।
ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବି ଏହା ଧନର୍ବି ଦେବା
ଅବସ୍ଥାମାନ ସୁରକ୍ଷା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିରକ୍ତିଗାତ୍ର ରୀ
ଯେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହ ଅଛି ଏଥିରେ ତନେହି
ନାହିଁ । ଏହି କଟକଶା ଦେବୀ ସୁରକ୍ଷାରୁ ବନ୍ଦୁ,
ଧେନୁ ଏବଂ ଓଲାଇଟା ଲଭ୍ୟାଦି ସେଗମାନ
ଦିବାତତ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଖେତୀ ଲୋକଙ୍କର
ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବି ଦୋଧିଥିଲୁ । ଯେଉଁ ସଦର ବା
ଗ୍ରାମରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ମୋହ ବା କର୍ତ୍ତୃପରିଷକର
ଦୃଷ୍ଟି ବାହାରୁ ଖେତୀରେ ଲୋକେ ପଲପର
ଦୋର ଭାଷ୍ଟେକୁ ବୈଶାଖ ରହିଲେବରୁ
ବିଦୟୁ ଦୁଆରୁ । ଗ୍ରାମକଣ୍ଠୀ ଲୋକଙ୍କର ଏମନ୍ତ
ନନ୍ଦସଂକଳନ ସେ ଠିକ୍ ଗ୍ରାମମୁଣ୍ଡରେ ବାହାରିଲୁ
ବସିବେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ଜୀବାହାଣ୍ଡି ଉପ୍ରୟାତି
ନିରାକାର ଦ୍ୱାରାମାନ ପଢାଇବେ ଏହାର ବିମୋହିତ
ଏହି ଗ୍ରାମକିରଣରେ ରାଜ୍ୟକାନ୍ତିକ ପଞ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାରୀ
ମଧ୍ୟ । ଏ ସବୁ ଦୂର କରିବା କର୍ତ୍ତୃପରିଷକର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେହେବେ ଲୋକଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭବୋଧକ ଅଟେ ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ଦେବାର ପରିଷକ
ରାଜ୍ୟକାନ୍ତିକ ଯେଉଁ ବାରଣରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ଗ୍ରାମ ପରିଷାର ରାଜ୍ୟକାନ୍ତିକ ମେହ ବାରଣରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କଲାଯା । ଗ୍ରାମ ପରିଷାର ବା ରାଜ୍ୟକାନ୍ତିକ ପରିଷକ
ଦୂରକ ବାସୁ ପରିଷ୍ଟର ସବକୁ ମଧ୍ୟ ଦୂରକ
କରିବା ଅମ୍ବାଜନେ ଏ ବିଷୟ ପରି ଲେବା
ଦୂର ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ।

୪୦। କିମ୍ବା ବୋରକୁର ଗଚ ଅଧିବେଶନକୁ
ଅତ୍ୟାଖଣ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଉପ୍ରାଣିକା ପାଇବା
ସକ୍ରମ ସବାଣେ ଜମି ଖରଦ କରିବାର ମୂଲ୍ୟ
୩୯୭୦୯ ଲକ୍ଷ ମଣ୍ଡଳୀ ଦେବାର କଥା ପଡ଼ି
ଥିଲା । ଏକାଶ ସେ ସରତାର ପୂର୍ବବରଗନ୍ଧାରୀ
ଏହି ସକ୍ରମ ନିର୍ମିତର ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରଥମେ କୋଡ଼-
ଥିଲା ମାତ୍ର ଟଙ୍କା ୧ ଦଶଦିଶ ଦେଇବେ ସେ
ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କାହିଁ କରିବାରେ
କିମ୍ବା ବୋରକୁର ଷେଷ ସକ୍ରମ ପ୍ରସାଦ

ଅସିଥିଲୁ । ଗୋରଡ଼ର ତେଆରମାକ ଅନ୍ଧକାଳ ଦେଲା ଏ ଜଳକୁ ଅପିଥୁବା ଏବଂ ଏହି ସତ୍ତବର ଅନ୍ଧମାଳା ଭଲବୁପେ ରୁହିଥାର ନ ଥିବା ଦେବୁରେ ବହିର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦରିଲା କାରଣ ସୁରଗୁର ପୂର୍ବକ ଏଥର ବିଶୁର ପୁରତ ରଖି-
ଅଛିଲୁ । ଅଥବା ଅସ୍ତବେଷନରେ < ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଡ଼ିଲା । ବିଦ୍ୟାର ଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ତବରଟି ପ୍ରାୟ
୩ । ୪ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଏଥିରେ ବିପ୍ରର ଗଙ୍ଗା
ବିଶୁ ଦେବ । ବୟାପକତା ଓ ଚାପତ୍ରା ଉଦୟ
ପ୍ରାନ ମହନବାର ଉତ୍ତର ଧାରରେ । ପ୍ରଥମଟି
ପର୍ବତୀ ବନ୍ଧୁତାଗରୁ ଏବଂ ଅଳ୍ଯେଟି ଉତ୍ତର
ଦିଗରୁ ଚଟକରୁ ଅପିକାର ବାର । ଉଦୟ
ପ୍ରାନରେ ନିଃ ପାର ଦେବାର ଘାଟ ଅଛି,
ଏଥିରୁ ଦେବାସ୍ତାଏ ସେ କନ୍ଦକ ମିଳା ଅସିବା
ସକାଶେ ଏ ବାଟର ତୁରି ପ୍ରାକ୍ତାକ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାକୁ
ମୋଟିଏ ଗ୍ରାମ୍ୟବାଟ ବୋଲିବା ଉଚିତ । ଏଥିରୁ
ଗୋରଡ଼ର ପାଶେ ଅନ୍ତି ଏବଂ ଅର୍ଥାତ୍ବରେ
ବନ୍ଧୁତାଗରୁ ନଈୟ ଦୋଷଥିବା ଅନେକ ଅଛି
ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତବମାକ କିମ୍ବା ଦୋର
ଆଗୁ ନ ଥିବା ସ୍ତରରେ ଏପରି ଏକ ଧାମାନ୍ୟ
ସତ୍ତବ ସନାଶେ ଟଙ୍କା ବିଶୁ କରିବା କୌଣସି
ମଧେ ଉଚିତ ନାହିଁ । ବରସାନାହୁଁ କିମ୍ବା ବୋ-
ରକ ଓ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

-※-

ବାଉଁ ଶ କୁଣ୍ଡ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ରାଣ୍ଡିଆକ ସହିତ ନାମକ ପତ୍ର
ବାରେ ବାଉଁଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
ଶୁଭବରେ ଏଥର ବସ ହୁଏ ନାହିଁ । ଲେଖେ
ଦେଇ ଶବ୍ଦ କର ଲଗାନ୍ତି ଏବ ବିନ୍ଦୁ ବଢ଼ି
ହୋଇଗଲେ କାହିଁଥିବାନ୍ତି ଏବ ମୂଳ ସବ୍ରି ବଞ୍ଚି
ହୁଏ ଅଥବା ଫୋକ ବିଜୟ କରାନ୍ତି । ଯେଉଁ
ଜମିରେ ଅଳ୍ପ ଘସିଲ ହୋଇ ପାରନ, ସେଠାରେ
ବାଉଁଶ ନ ଲଗାଇବାକୁବୁ ବାଉଁଶର ବସିଲୁ
ଏଠା ଲେଖେ ବେଳେ ଅଧିକ କରୁ ନ ଥିବାର
ହୁଏ ଡାକ୍ୟାଏ । ଗୀତ, କାଥାକ ଓ ଲାଗ୍ନାରେ
କଥା, ଝୋଟ ଅଥବା ବାଜିପ ପର ଏଥର ମୂର୍ଖ
ଏବ ଚକ୍ରାବ ବନ୍ଦିର ଲିହ ହୁଏ । ଜାପାନରେ
ବାଉଁଶ ଯତୀ ଯତୀ କରି ଲଗାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଓ
ବାଉଁଶ ଉପର ଦେଇ ମନୁଷ୍ୟ ଯବା ଅସବା
କରି ପାଇବିବ ଏବ ରହିବୁ ଖୁବ ଭିନ୍ନ ଏବ
କିମ୍ବା ବାଉଁଶ ବାହାରେ ଆଜି ସେଥିରୁ ଯେଉଁ
କଥି ବାହାରେ ଗାହା କାକା ପ୍ରକାର କାହିଁରେ
ଘମେ । ପିଲିପାଇକଠାରେ କାହାକ ନିର୍ମିତାଦ
ବାର୍ଯ୍ୟ ବାଉଁଶହାବ ହୃଦାର । କାନ୍ତର ମୋଟିଏ
ବାଉଁଶ ମୁହରେ ୧୫୦ ଫିଟ ଏବ ଏମନ୍ତ ମୋଟ
ସେ ବହୁବ ବସିଥାଏ ଲାଇ । କାହାକିର ମାସ୍ତର

ମାତ୍ର ସେ ଅଛଲରେ ବାହୁଣରେ କିମ୍ବର ଦୁଇ ।
ନାଗାଭଠାରେ ଯେବୁସ କାଗଜରେ ନାକପ୍ରକାଶ
ଧୂର ପଢ଼ି ନର୍ଥିତ ରମଣୀୟ ତ୍ରୁବନ୍ମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୁଇ ପିଲାଘାରକ ଦ୍ଵୀପରେ ତାହା ବାଉଁଣରେ
ନିର୍ମିତ ଦୁଆର । ସେଠାରେ କର, ମେଳ,
ଗୌଣ, ପଣ୍ଡା, ପୋଲ, ଫେର, ନିଶ୍ଚରି, ଦୁଧ-
ରାଶୀ, ମାଟିଆ, କୋଗର, ବାହୁଣ, ପିଲାଲ ଏବଂ
ଧୂର ପଦିଦ ସମସ୍ତ ବାହୁଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଆର ।
ଆଜି ଗହଞ୍ଚରେ କାଗଜର ବର ନାଗା ପ୍ରକାଶ
ଶିଖ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ମନୋଦରତ୍ତ ଦେଖାନ୍ତି । ସେ-
ଠାରେ ବାଉଁଣ ଧୂର ସ୍ତରାଦ୍ୟରୁଷେ ଘରଗର
ଏବଂ ବାଉଁଣର ସୁତାରୁ ଭଲ୍ ଲୁଗା, ମାଲିଙ୍ଗ
ଓ ସତରଙ୍ଗି ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଦୁଇ । ବାଉଁଣର ଅଗେ
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଉଥିଲା ମାତ୍ର ଏବଲୁ ତାହା
ଦେଖେ ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ । ପିଲାଘାରକ ଦ୍ଵୀପ-
ରେ ଅଳେକ ପ୍ରକାଶର ବାଉଁଣ ଥିଲା ଏବଂ
ସେଠାର ରନ୍ଧିତ ଜଙ୍ଗଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସତରତର
ବାଉଁଣର ମୂଷ ଦୁଇ । ବାଉଁଣର ବ୍ୟବହାର ଯେତେ
ଅଳେକ ଅଞ୍ଚରେ ସନ୍ଦେହ ତାହିଁ ଏବଂ ସେ
ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର ଗହଞ୍ଚି ଅଧିକ ପରମା-
ଣରେ ଧନ୍ୟାଗମ ଦୁଇ । ଅମେରିକା ଓ ସୁନ୍ଦେଷ୍ଟ
ରେ ଜାକାଜିଦ ନିର୍ମିତରେ କାଠ ବା ଲୁହା
ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ମାତ୍ର ପିଲାଘାରଠାରେ ବାଉଁ-
ଶତାବ୍ଦୀ ନିର୍ମିତ ଦେଲେ ସୁତା ତାହା ଯେମନ୍ତ
ଟାଣ ଦେମନ୍ତ ବହୁକାଳ ପ୍ରାୟୀ ଦୁଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେ ଅକାଶ ମାଗରେ ଗମନଗମକ କରିବା-
କାରଣ ବ୍ୟୋମଜାନ ନିର୍ମିତ ଦେଇଥିଛି ତହିଁରେ
ବାଉଁଣ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗିବ ତାରଣ
ତାହା ଯେମନ୍ତ ଦାଳୁତା ଦେମନ୍ତ ବାଣ ଅଟେ,
ସୁତରାଂ ବାଉଁଣ ଧୂରବାସ ହୌଶିମରେ ଲୋହ-
ସାନର ଅଧିକା କାହିଁ । ଅମ୍ବମାତରକ ଦେଶରେ
ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଉଁଣ ଦୁଇ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଶିଖବାର୍ଥୀର
ଅଳ୍ପକ ଓ ଲୋହକ ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଧିକ ଦେଲୁ
ତହିଁର ମୂଷ ଦୁଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାତରକ ବିବେ-
ଚତାରେ ସତ୍ୟମରେ ଏଥର ମୂଷ ଓ ଶିଖବା
ଦେଲେ ଧନ୍ୟାଗମର ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଇ
ଖୋଲିବା ।

ପାମାକିଳ ସଂସାର ।

ପ୍ରକାନ୍ତରେ ଏହି ସ୍ଥିତି ଓ ଗ୍ରାହକ କାର ବିଷୟ-
ରେ ଗ୍ରୀବ ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ପ୍ରତିଶିଳ ହେଲେ,
ତଥି ପରି ହଜୁ କରିବାର ପାଇଁ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କର
ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ।
ପରିପ୍ରେରବ ଗାହାକ ଲବିତ ବିଷୟର ସହିତର
ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ତ୍ରପରି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଏବଂ 'ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ବୃଦ୍ଧିଦ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କଠାରୁ ଧାରନାର ଅନ୍ତା
ବରନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଗ୍ରାହକ ଏହାଙ୍କ

ପର୍ଯ୍ୟବ ସରେ ଶୈଳକ ଓ ବିବାହ ବରୁଥିଲେ
ନଦୀମାଣ ଗାହା କହିତ ହେବାରେ ଜାରିଗଲ
ସବୀର୍ତ୍ତିଗା ଥିଲେ ବଢ଼ିଅଛୁ ଏବଂ ଅସଥା ଜାତି
ହେବ ନାହା ଦୂର୍ଗତର ହେବୁ ଦୋଷାତ୍ମକ ।
ଅସଥା ଜାରିହେବ ବନ୍ଧୁ ଅର୍ଥର ମୂଳ ଏବଂ
ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବର ସରସ୍ଵତ ଅନୁଗୟ ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆର୍ଦ୍ଦାଳର ଲୁହରୀର
ଏବଂ ଦିନରେ ଜାଙ୍ଗେଯିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ
ଏହା ବୋଲି ନିଷ୍ଠେନ୍ତି ରହିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନାହିଁ
ସେଉଁମାନେ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ କାମକା ବର୍ତ୍ତି
(ପ୍ରତ୍ୟେକ କୃତବ୍ୟବ୍ୟା ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି କାମକା
ଏବାକୁ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ସେମାନରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବା ସକାରେ ଉଚିତ ହେଉ-
ଅଛୁ । ପଞ୍ଚପ୍ରେରବ କୃତ୍ତିଗ ଶବ୍ଦିଯୁର ସାମାଜିକ
ସହିଳନ ଥିଲା ବେଳେ । ଅମେମାନେ ବନ୍ଧୁ ବ
ଆଗେ କୃତ୍ତିଗମାନେ ଅପରା ସମାଜର ଏବଂ ରୂପ
ସାଧକ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ଦୂର ତରେ ଅନ୍ୟ
ଜାତିମାନେ ସଦିତରେ ବନ୍ଧୁର ଅନୁଗୟ
ହେବେ । କୃତ୍ତିଗମାନର ବର୍ତ୍ତିକାର ମାତ୍ର
ମତ ଫୁଲାତାରୁ ଦେବେବ ବ୍ୟକ୍ତିବିମ ହେଲେବେରୁ
ସମସ୍ତ ହନ୍ତୁକାର କୃତ୍ତିଗମାନ ଏବଂ ତେବା
ବୋଲି ପ୍ରାଣ ର ବେଳେ । ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ବା ଏହି
ଦେଶର କୃତ୍ତିଗ ଅପର ଶ୍ରେଣୀ ସଙ୍ଗେ ଶୈଳକ
ବା ବିବାହରେ ନ ମିଶିବାର ହେବୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜାତି
ମାନେ ସେଏହି ମିଶିବାର ସାହିତ୍ୟରୁ ପାହାରୁ ।
ଭାବଗର କାଳୀ ପ୍ରଦେଶର କୃତ୍ତିଗମର ମୂଳ
ପରିଚୟ ଏହି, ଦେବକ ଆର୍ଦ୍ଦାଳ ଭିନ୍ନ
ପ୍ରାକରେ ବାସ କରିବା ହେଲୁ ପରାର୍ଥୀ ରହ
ଦୋର ପଞ୍ଚଅତ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଚୟ ଓ
ମମକାଗମନର ସ୍ଥିରୋଧବାର ସେ ବାଧା ଦୂର
ଶିବାପ୍ରାଣେ ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଏବଂ ଭାବିବାର ବନ୍ଧୁ
ଜାରିବା ମାତ୍ର । ତେବେ ଜାହିଁକ ମେଲ ଓ
ଦେବ ? ଅନ୍ତର ଦୌର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟ ଏହି କ
ଏହି ଉତ୍ସବର କୃତ୍ତିଗ ଅନେକ ବଜାଲୀ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେ କୃତ୍ତିଗ ପରେ ପାରବର ଚାରୀ ବେଳେ
ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ ସେମାନର ପାତାର
ଅବାଧେ ଖାତ୍ରାତ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସେମାତେ ସେମାତକ
ପରେ ଅଧିକ କରିବାରୁ ଅପର ବେଳେ ।
ଏହା ପ୍ରତିକର ପ୍ରବାଦ ‘ ଦାଣ୍ଡିରେ ଶାଏ
ମୋକରେ ମାତ୍ରରେ ଶାଖୋର ଶାଏ ’ ଏହି
ନାହିଁ ଓ ? ସେ ଶାଖାଦେଇ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସବେ ? ଜାତିବନ୍ଧର କମେ ମିଥିକ ହେଲୁଥିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅପରା ଜାଗ୍ଯାରିମାନ ବା ଅବବାର
ପୋଷନ କର କୁର୍ରା ଅନ୍ତର ରହିବା ଏବଂ
ତହିଁ ସତାଧେ କରି ବା ଘର ଉତ୍ସବ ତାମା
ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନ୍ତର୍ଧାଳୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ହୁଏ;

କୁରର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ସହିତେ ସମାଜର ସ୍ଵପ୍ନାର
ଦେବ ଓ ଭାବୁଶବ୍ଦ ବଢ଼ିବ ତାହା କରିବା
କିମ୍ବା କରିବୁ । ସମାଜ ଧୂମ୍ରା ଓ ଦେଲେ
ଚୌଷି ଉଚ୍ଚବି ସାଧନ ଦୋର ପାଇବ କାହିଁ ।
ଏହ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ସମାଜ ସଂସାର ବିଷୟ
କିମ୍ବା କରିବାର ଅମେମାନେ ମୁଖ କୃତ୍ତବ୍ୟ
ସମିତିକୁ ପୁନଃ ଅବୁବେଧ କର ଅସଥିବୁ ।
ଭରିବାରୁ ସିରି ଏଥର ଅଲୋଚନା କରି-
କାରୁ ଅଧିକ ବିଲମ୍ବ କରିବେ କାହିଁ ।

ପୁରୁଷ ବଜ୍ରାନ୍ତିକଣା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହେଶଚନ୍ଦ୍ର ମେତେ ମହାଶୟୁ ଅମେ-
ରହା ଓ ଜାପାକରେ ସିଂହାଲରହିବାକୁ ସମେଷରୁ
ପେଇ ଥିଲି ବିଜ୍ଞାନ ସମଜୀଯ ପ୍ରସ୍ତୁତିବାଳୀ
ପ୍ରକାଶ କରିବା କାରଣ ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ନାମରେ
ଆମକାବାବଠାରେ ଗୋଟିଏ ସୀମାବଦ୍ଧ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ
(Limited) ଉପକାଳୀ ପ୍ରାପନ କରିବା କାରଣ
ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବାହାର କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
ହିନ୍ଦୁପୁର ରହିଛି କାମକ ପଦିତାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା । ସେଇ ମହାଶୟୁକର ଭାବୁ ଥିଲୁ
ଶ୍ଵାକଷ୍ଟରେ ହେବେ ଗୁଡ଼ିବ ସାରମର୍ଦ୍ଦ କଥା-
ମାନ ଦେଖା ସୁବାରୁ ବହିର କେତେକାଣ୍ଡ
ବଠାରେ ଉଠେଇବଳୁ । ସେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି—
ଅମ୍ବ ଜାପାକରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେଠା
ଲୋକେ ଅପାରାକ୍ଷ ପୁରୁଷର ପରଦର୍ଶିତ ଅବସ୍ଥା
ଅଧିକର୍ତ୍ତ୍ବ ନବୋନିତ ବୈଶନିବସନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ
ଉତ୍ସମ୍ପୋରୀ କରିପୁରାବ ଦେଖି ଅର୍ଥର୍ଥାନ୍ତର
ହେଲୁ । ଏବଂ ବହିର କାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କର ଦୃଢ଼ିଲୁ ଯେ ଅପାରାକ୍ଷ ମାତୃଭାଷା ପ୍ରକାଶ
ସେମାନଙ୍କର ବକାନ୍ତ ଅନୁବନ ଜାପାକର ଉଦ୍‌
ବିର ପ୍ରଧାନ ରୂପାବାକ । ସେଠାରେ ସାଧାରଣ
କୁଇ ଓ ଅଳ୍ପ ବହି ବାଲକ ବାଲକାରାକେ
ସହିତରେ ବୈଶନିତ ପକମାତ୍ର ଦୃଢ଼ି ପାରନ୍ତି
ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ଦୋହାକମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଦ୍ରୁଣ
ପ୍ରାୟ ଟୀମ୍ପାର୍ଟ, ମନ୍ଦିରର କଳମାପକ ସହ୍.
ମାନ ଏବଂ ନିକ୍ରି ଏବଂ ବର୍ଷାହୃଦୀକ ଦ୍ରୁଣମାନ
ସହିତରେ ଉଠି ଦେଇ ଯାଉଥିଲ୍ଲା । ଏଥର
କାରଣ ସେମାନେ ଅପାରାକ୍ଷ ମାତୃଭାଷାରେ
ବିଜ୍ଞାନ ଶିଖା କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାପାମାତୃଭାଷାରେ
ବିଜ୍ଞାନ ସମଜୀଯ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଚୋତଣୀ-
ଠାରେ ଛବିରୁ ଯକ୍ଷ ପୁରୁଷ ମୂଳ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ତାହା କଥା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଉତ୍ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲୁ ତାହା ସହ-
ଜରେ ସମସ୍ତେ ଜାରି ପାରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା
ଦେଖି ଅମ୍ବର ଅଭି ପିଟିବଳ । ଝାମୀମା, ତପସି
ଓ ଚମିନ ବାଷାରେ ବୈଶନିତ ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ
ସେବେ ଝାମୀମାରେ ବିବ୍ୟ କୁଅର ଜାପା-

ନରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଧିକ ଦକ୍ଷିଣ ହୁଏ । ନିଜମୁଖୀରେ ବିଶ୍ଵାସ ଶିଥା ପ୍ରତାନ ବଲେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଉପକାର ମରୁ ଏବଂ ଭାବର ବିବେଶର ମଧ୍ୟ ଅପକାର କି ଦୁଃଖ କାରଣ ବିଷୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁପ୍ରକଳିତ ପଦଳନ ବରଗାର ଯୁଦ୍ଧ ବଢ଼ିବ । ଜୀବାନ ଦେଖି ଅମ୍ବର <ହୁ ବିଶାଖା ଜନ୍ମିଅଛୁଟେ ମାତୃଭୂମାରେ ଉତ୍ତମମନ୍ଦିନ ଲାଭ କଲେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଜାଗିଯୁ ଉଦ୍ଧବ ହେବାର ପାଇଁ ଏବଂ ଏ ମତ ବିଜ୍ଞାନ, ପିଲ, ବାଣିଜ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ମାର୍ତ୍ତିନଦେଶ ଦେଖି ଦୂରତ୍ବରୁକ ହୋଇଗନ୍ତି । ସେଠାରେ ଚନ୍ଦ୍ରମୟରେ ଅଧିକ ସମ୍ଭାବ ଲେବଲୁ ଶିଥା ଦିଅ ଯାଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରତି କୁ ମାତ୍ରରେ ନୃତ୍ୟ ବାନ୍ଧୁତିର ଅନିଯାର ହେବାର ପାରେ ତାହା ବେଳେ ପଲାମୁ । ମାର୍ତ୍ତିନଦେଶରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଷୟ ସେଇ ପଦମେତ ବୁଝାଇବା ଅଛି । ସେମାନେ ସବୁ ସାଧାରଣକୁ ସରଳଭୂଷାରେ ନୂତନ ନୂତନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଜ୍ଞାନମାନ ବୁଝାଇବା ସବାରେ ସୁପ୍ରତିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବରଗାର ବିବିଧାୟ କରିବାକୁ ଏବଂ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତାରେ ନେବଳକୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧ୍ୟାର ଦେଇଅଛୁ ସ୍ରେମତ୍ର ଜଣାଇ ରଖିବା ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେ ରଷମ୍ଭୁ, ପିଲ, ପଦାର୍ଥ, ବୁଲା, ପ୍ରାଣୀ, ବୃକ୍ଷ, ଜାଗିଦ ଜନଜାତ ବିଦ୍ୟାମାନ ଅଧ୍ୟୟତ୍ତକ ପୂର୍ବକ ତାହା ଦେଶୀୟଭୂମାରେ ଶିଥା ଦେବା କାରବ ମନ୍ୟ କରି ହିନ୍ଦୁଭୂଷାରେ ରଷମ୍ଭ ପାଇଁ ଲେଖିଅଛୁ ଏବଂ ତାହା ଅନୁଭ ହେଲେ ହେବେ ସମସ୍ତ ପାଇଁରେ ଓ ଉତ୍କଳ ଉତ୍ୟାଦ ଉବ୍ଲ ବିଷୟରେ ସୁପ୍ରତିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କି ହେଲେ ବନ୍ଦ ଲେବଦ୍ଧ ପିଲା ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଉପଯୁକ୍ତ ବେଳେ ତେବେ ବିହାର ଲେବଳୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବା ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ବିଜ୍ଞାନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଘରରେ ଗୋଟିଏ ସୁପ୍ରତାଳୟ ରଖିବା ଅବଧିରେ । ସୁତରଂ ସେଥି ସବାରେ ଏହିହିତକା ପ୍ରମ୍ପୋଜନି । ତାହା ଟ * ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ୨୦୦୦୦ ଅଂଶରେ ବିବରୁ ଦୋରଥାରୁ ।— ସେଇ ମହାଶୟକୁ ଉଦ୍ୟମ ସାଥୁ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷାତିକାଣ୍ଡାଧିକା ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ପ୍ରକୃତି ଗରେ ମାତୃଭୂମାରେ ଉତ୍ସୁକ୍ତ ଓ ହେଲେ ଶିକ୍ଷାର ପଳ ସହଜରେ ଏବଂ ବିପ୍ରାନ୍ତରୁକୁ ଦିଲ ନ ପାରେ । ଜୀବାନଟି ଅକଳୀଯ ବଳ୍ପିତେ ରଂଗେଳା ବ୍ରିଜୀୟ ଭାଷାରୁପେ ପଠିବ ହୁଅର ମାତ୍ର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ରଂଗେଳା ପ୍ରଥମ ଓ ମାତ୍ର ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵଭାବେ ପରାପାର । ଏଥୁଥେଉଁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦରିତ ଗର ଶିଥିଲ ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଦେଶର ଶିଶୁତ ଲେବେ ଧାରା ଗଥରେ ନ ଥାଏ । ମାତୃଭୂମାକ ଭାଷା କରିଲା ଏବଂ

ଅନ୍ତର୍ଗତ ରଂଘା କକୁଆ କରପାଇବା ସୁଲେ
ମାତୃଭୂଷାରେ ଦୁଇପଦ ଯୋତି ପାରନ୍ତି କାହିଁ ।
ଦୁଇପଦ କରୁ ସେଇ ମହାସୟକ ବଥାଗୁଡ଼ିବ
ଦେଖ ଲୋକକୁ ମଧୁଭୂଷାର ଉଦ୍‌ଦିତ ଅଭିଜ
ଅବର୍ଧଣ ଦରବ । ବଜ୍ରନ ଶିଶାର ଜ୍ଞାନକ ।
ଦେବାୟାଏ ଦେଶର ଉଦ୍‌ଦିତ କାହିଁ ଏକଂ ମାତୃ
ଭୂଷାରେ ସେ ଶିଶାର ବିଧାତ କି ନେଲେ ଜନ-
ସାଧାରଣ ତାହା ଶିର୍ମି ପାଇବେ କାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ବା
ବାଦ ପର ଏଠାଲୋକେ ଦେଖିଯୁ ଭୂଷାରେ ବଜ୍ରକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଶ୍ନ୍ୟକ ସକାଶେ ଅଗ୍ରପର ହେବେ କି ?
ସାମୟିକ ପଦ୍ଧିତାମାତ୍ରରେ ବଜ୍ରକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ପ୍ରବଳମାକ ବାହାରଲେ ଅନେକ ଉପକାର
ଦେବ ।

ପ୍ରକାଶ ଓ ପ୍ରମିଳ

ବିନା ମରମାସ କ୍ରିଷ୍ଣ ସ୍ତ୍ରୀଦରେ ବିନା-
ଦରେ ରସେଲ ଏଥିଥିକ ସୋବାରଟ ବାମକ
ସମ୍ମର ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ଓ ରୋଜି ଅଞ୍ଚମର
ସହବାରେ ସଙ୍ଗନ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାଦ ନେଇଇ
ଏ ଅଧିବେଶନରେ ମାନ୍ଦିଲର ତୁଳପୂର୍ବ ମବର୍ତ୍ତିର
ଲର୍ଦ୍ଦ ରେ ମହୋଦୟ ସମ୍ମାପନ ଅଧିନ ପ୍ରକଳନ
କରିଥିଲେ । ଲର୍ଦ୍ଦ ରେ ମହୋଦୟ ସହାନୁକୁଳ-
ସୂଚିତ ଶାସକବର୍ତ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହିନର
ବିନାକାରେ ସେ ସମ୍ମାପନରେ କରିଲେ ବି ଥକ-
ବାଲ ଭାବରେ ଯେଉଁ ଥିଲେ ଆନ୍ଦୋଳକ ଲାଗି-
ଥିଲୁ ଗହଁରୁ ହୁଏ ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ ସେ
ଭାବରେ ବାପାକ ହୃଦୟରେ ଉଭୟରେ ବିଶ୍ୱାସ
ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅମୂଳନକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟଦର୍ମନ
ହେଉଥିଲୁ । ଭାବରେ ସହିତ ଅମେରାବେ
ଏକନାବସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ସେମାନକଠାରୁ ଅମୂ-
ଳନକର ପ୍ରାଣ ଏବଂ ଅମୂଳନକଠାରୁ ସେମା-
ନକର ପ୍ରାଣ ସମ୍ମରିବୁଣେ ବିନାର କରିବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଉଦାରଭାବରେ ପୂର୍ବ ଦେଶର
କୁଷମାରମାନ ଦିନ୍ଦୁ କରି ବାଧା ଦିନ୍ଦୁ ଅଭିନି-
କରିବା ଓ ପରାମର୍ଶ ଜଣାଇଣି ହେଉ ପରାମର୍ଶ
ଜୀବ ଦେବା ଉପର । ଭାବରେ ସହିତ ବାବ-
ସାୟ କରିବା ଅମୂଳନକର ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହେ
ମାତ୍ର ଭାବରେ ସହିତ କରିବା ଏବଂ ଉଦେଶ୍ୟ ସହିତ
ଅମୂଳନକର ଭାବ ଓ ଉଦେଶ୍ୟ ମେଲାଇ ଦୋଷ-
ମାତ୍ର କରୁଥିବ କରି ପରାମର୍ଶର ଉପର ବାଧା
କରିବା ପରମ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହି ସଭାକୁବା
ପୂର୍ବ ବଳ୍ୟର ପାଇମାନିକ ପାଇଥାଣ ଲେଖି
ଭାବିବା କାହାଣ ସବିଶେଷ ଯହି ଦେଇଥିଲୁ
ଏବଂ ଗହଁର ସମ୍ମାନକେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତ୍ରୁଟି
ହୋଇ ଉତ୍ତରାବ ସେ କାମକା କରିଛି ।
ଶାପାନକବୁଦ୍ଧ ଏ ସମ୍ମାନରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ ଏବଂ
ସେ କହିଲେ ଜୀବ ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଭାବକଳିଲେ

ଏହି କୋଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀଳନ ପ୍ରାଚୀନତାରେକ ଲାଭକଲା ଗର୍ଭାଶୀଳ ପଥ ଦ୍ୱାରା ସୁନ୍ଦର ରଖାଇ ଗଲାଯାଇଛନ୍ତି । ଦିନ୍ଦ୍ରପତି ମୁଣ୍ଡ ଫୁରାଇ ଅଳ୍ପ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ।

କଣାରୁଥିଲୁଗିଲା ତାଙ୍କ ପାଦକାଳୀ ସୁମହିନେରୁ
ଶ୍ରୀମତୀ ବାବାପଢ଼ିଗର ମହିମା ଲିଖିଯା ବନ୍ଦରେ ମାରିପାଇଛି
ଓ ଦେଇଯାଇ ଯାଇଲେ ଅନ୍ଧରେ ମାରି ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ।
ଏହାପରି ଶ୍ରୀମତୀ ବାବାପଢ଼ିଗର ମହିମାର ପୁନାମା
ପ୍ରତିବନ୍ଦିଷ୍ଟ ମହିମାର ଲମ୍ବକେ ପଢ଼ିଥାଏ ଯାଇଲୁଗଲା ତ କିମ୍ବା
ଓ କିମ୍ବା ତା ମରେ ଅଭିଗ୍ରହ କରି ଏହା ମହିମାର ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ମହିମାର ମହାମାରୀ ହାତରୋଟି ମହିମା ବକ୍ଷିଗଲେ ଦୂରକା
ଦେଖାଇଲୁଗିଲା ।

ଅବରୁଧ ମେହିରିପାଇଲେ ନୂହ କେବେ ଦେଖାଏ ସାହିତ୍ୟର
ର୍ଵୟ ଅଛି । ସତ୍ୟକୁମାର ପାଠ୍ୟରେ ଯେଉଁ ହୋଇ
ଯାଇଥି ଏହି ଅବରୁଧ ପୁଷ୍ଟିରେ ଥାଏ, ଉଦ୍‌ଦେଶ ପରିମାଣ
ହାବ ହୋଇଥିବ ।

ଯଜ୍ଞୋର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏକ ଗ୍ରହତାର ସମୀକ୍ଷା ମେଳାନ୍ତ ଲାଭାର କହିଲା
ଚୋଇବରଥାର ଏହି କିମ୍ବୁଣ୍ଡି ହୋଇଥାର ମଧ୍ୟ ଦେଇଗେ
କେବୁଣ୍ ଯଦି କମାଳ ମୁହଁ ଦେବା । ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଥାଏ ।

ଦେବତାଙ୍କ ସୁରମ୍ଭୁତି ପରିବାର ନୀତିମାନ ହରିହରମ ଶେଷ ତୋ ଓ ତାହାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗୋପକ ତୋ ମଧ୍ୟରେ
ମେଦେହ ଉତ୍ତରମର କମି ନେଇ ତଥାତ ଜୀବ ମାତ୍ର ପାଇବା
ଏବଂ ବାବା ଦେବତାର ଉତ୍ତରମ ତୋ ଅକର୍ଷ ସାଧରେ
ଚୋପଳ ତୋ ଏବଂ ଏବଂ କାଠ ପୋକାକାରେ
ମେହ ପରାକର ଏହ ଉତ୍ତରମାତ୍ର ପରିଲପନ ମୁଖ୍ୟ
ସ୍ଵର୍ଗ ଏହ କାନ୍ତିମାନ ସହି ପଠାଇବେ ମନୁଷ୍ୟମ
ତଥାତ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ।

ଏଠା ହାତ ଦିଲୁ ଏଥି ରେଣ୍ଟିକ ଜନ୍ମିଷ୍ଟଙ୍କ
ଦେଖିବା ପରିବହିତ କରି ଦେଖିବାରଠାର
ପରି କେବଳ ତାତକାଶରେ ଦେଇଥାଏ । ଯୋଗ୍ମୁଖରଙ୍ଗ
ଦେଖିବା ମାତ୍ର କାହିଁକିମୁହଁ ମାତ୍ର ଦୟା କରି କହି ନାମରେ
ପୋକୁର ବନ୍ଦନ କରି ଦିଦିକା ଅଧିକରେ ପରିଜନଦାର
ମନ୍ଦମା ଦୟାକୁ ଦିବା କାହାର ଏଠା ସବୁ ତଃ ମାତ୍ରକୁଟିକ
ଠାର ଅଧେର ଏଠାରୁଥିଲା ।

ଏହା ଓ ରଥ ସାମା ଉପଲକ୍ଷତର ଶୁଦ୍ଧିର ଅଧିକାରୀ ଯାନ୍ତି
ଦେଇବୀରେ ଏହା ଓ ନାନ୍ଦାରୟାତ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିବା କାରଣ
ଏଠାକୁ ଅସ୍ଵାଧ୍ୟ ଓ ପାପ ହୋଇଥାବା ଜାତାର ନିଷ୍ଠା
ହେଉ ହବିବିଦି ହେଉସାହୁତ ଯଥ ପୂଜା କରିବିଥର ଏହା
ଏହା ଯାନ୍ତି ସମ୍ମା ଏହାର ଅସ୍ଵା ହେଉ ଏଠା କୁଳପୁରୁଷ ଏବଂ
ତା ମାନୁଷେ କମାନେ ବ୍ୟାହାଳ ନମିର ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ
ହେଉବେ ସର ରତ୍ନପାତ୍ର ବ୍ୟବରାଗ ଯାଥ ଦେଇଥାନେ
ଏଠାର ବାହୀନ ପଣ୍ଡା ପ୍ରକାର ଏହା ସମୟର ଅର୍ଥ ପିଲାଚ
ବ୍ୟବହାର ନମିର ଯାନ୍ତି ରତ୍ନା ଏବଂ ଯାପନକରାନେ
ଅବେଦନ କରିବା ହା ତା ମାନୁଷେ ଅବଶ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ଦିନରେ ।

ଅହ ଦାନ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ ଏତାଧିକୁ ଦେବାରୁ ଏଠାର
ଦୋବାମୋଳେ ମୋଟ ମହିନ ଟିକାରେ ଶ୍ଵେତ ଦୟା
ଦୟାପକ୍ଷ ଅନ୍ଧାଳ୍ଯ ତ୍ରିମ ମିଥ ସେହି ପରିମାଣ ମହାରାଜୀ
ହୋଇଥିଲା । ସାଇତର ଗର୍ଭାଦିନ ବିଶିଷ୍ଟାମାରମ୍ଭର ତ୍ରୈତାଙ୍କ
ଦୟା ଦେଇଥିଲା ।

ପୁଣ୍ଡ ପମାଦ ।

ପତ୍ର ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷାର ଯେଉଁଥି ଏ ଆମେ
ପଢ଼ିପିଲାକି ଅର୍ଥ ହୋଇ ଏଇହିନ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରକାଶରେ

ଠାରମ୍ବାରେ ଏକମୁଦ୍ରଣ ଦସ୍ତଖତ ହେଲେ । ଯନ୍ତ୍ର ଏ ୧୦୪ ମାତ୍ରରେ ଅଳ୍ପ ସମ୍ଭାବ ଦେବା ପାଇଁ ଚାଲିଥିଲା
ଏ ଓ ଆ ସମୟେ ଖେଳରୀ ଯେଉ ଦୋଷାବସାର ଘର-
ଦଳ ସାହୁମ ମୋଦେର ଗାନ୍ଧୀମାରେ ବନ୍ଦ ଏ ଆ ପରିଶ୍ରମୀ
ସର୍ବଜୀବ ସର୍ବ ପଦି ଦର୍ଶକୋର ପାତା ପଣ୍ଡହେୟ ।

ଏ ଦିନ କଲାଳୀଯାରୀ ମାସ ୫୫ ହରାଇ ଓ ରହିଲାୟ
ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାନିଷଙ୍କା ୧୦ ହରାଇ ହୋଇଥିବା । ଅଥ-
ବାସ ଯାରୀ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିରରୁ ।

ପୁର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ନେଇନ ଏହି ଶର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା କାହାର
ଗନ୍ଧାର ଦୟାରେ ଦୃଢ଼ିଲା ଏଇମନ୍ଦ ଯାହା ଥିଲା । ଏହି ଦୟା
ସବୁ ଆ ଠାରେ ଏମାରମଠ ଠାରେ ମହାଶୂନ୍ୟ କାଳୀ ପଢ଼ି
ଦେଖେବ ତାପ ଦୃଢ଼ିଥାଇ ପାଇଅଛି । ଦେଖେ ଦୃଢ଼ି
ଯାଇବ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍ଗମୀ ଶ୍ରାନ୍ତିକୁ ଗଡ଼ ଦେଇବୁ ସଂସ୍କରଣ
ଯାହାକି ବଢ଼ିବାଲାର ହୋଇ ରଖୁ । ଠାକୁମାଳେ ପୁଣ୍ୟ
ଧରଣ ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଲେ ନରଜମାନ କରାକି ଦିନ
ସାବାର ଏ କର୍ତ୍ତା ଶୁଦ୍ଧିକାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତା ନର୍ତ୍ତକୀୟା
ହୋଇ ପେଣ୍ଠିବା ଶୈଳେର ନଦିମୋଦିନ ଦରିନ ବାହା
ଚଢ଼ିବା ପରିପଥ ଡା ୧୯ ଲକ୍ଷ ପରାମରଶବାର
ବିଧ ପରେ ଉଥିରୁ ବରେବରୁଛି । ହୁରଦିନର ଲକ୍ଷ ଏବଂ
ଦିନରେ ହୋଇ ନନ୍ଦା ପୃତ୍ତି ମନ୍ତ୍ରରେ ଘରିବା କର
କଠିନ କୋଥ ଫେରସାର ।

ସାହିତ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ।

କାଗାର୍ଜୁ ଦରକାର ଗ୍ରାୟ କି ୫ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ତଥା କଷା-
ମୋହର୍ତ୍ତାରୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ପ୍ରଦଶ କରିଥିବା ଅପ୍ରଯତ୍ନେ ମୁଢି
ହେଲ୍ୟାହୁତି । ସେଇସାମେ ଏହି ଗାଇକାର କରି ସମ୍ବନ୍ଧ-
ମାତ୍ରେ ଗାଇ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି ଗାଈ କଣ କାହିଁରେ
ଅପ୍ରସର ଦେବା ଉଚିତ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦମନ୍ଦ କା ୧ ପ୍ରତିକର ସଂବାଦଠରେ ଛାତ୍ର
ଅଭୟ ପଦକ ହୋଇଥିଲା। ଚୋପାନରେ ଘରର ଗଲ ତୁ
ଶାରପନ୍ଦର ଉଦ୍‌ଘାର ଅବଳ ଓ ଏ ପୁଣିଯାନ୍ତି
ଏହି କିମେ ଘେର ଦୟ ଓ ଅନେକ ଅଭିନିଧିରେ

ପୁରୁଷ ଯାଇଲେ ବୋଲିଛି ହୋଇ କବାଇନବ
ଦିନ ତହେ ଦିନ ମୌଳିକ ହୋଇ ରେଲାଗାତର ଗୋଲ
ଜଣମସ ତା ଏବେ ସିଂହାଶ୍ଵର । କଥା ଯେ
ରେଲ ଅନ୍ଧାର କଷାତ୍ତ ତଳେ ଉଦ୍‌ଘାଟା ହେବ ।

ସତାରେ ଘୋରବର୍ଷୀ ଯୋଗେ ଘୋଟିଏ ଘର ପଡ଼ିବାକୁ
କମେ ଯେହି ଚନ୍ଦମାସ ଯା । ଧରରେ ମୁହଁ ପଡ଼ିଥିଲା

ପ୍ରସବ ।

ପଥଚେତକ ମହାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେଲାକେ
ଦାସୀ କୋତ୍ତ ।

To the Editor of Utkal Dipika

(1) I have read with some concern the articles of the "Star of Utkal" in its issues of the 22nd and 29th May last, containing a series of comments upon the national character of the Uriyas and some persons whom the Editor styles as their leaders. The shocking nature of the misrepresentation of facts and the

inevitable tendency of the articles to set up one community against another has obliged me to approach you with this letter written in the spirit of self defence.

(2) As the absence of the Uriya pleaders at the at home party of the Cuttack Union Club for Mr. Judge Patel seems to have disturbed very much the equanimity of the grateful and impartial Editor, I should take it up first.—Although the matter has given the occasion for the articles in question, the Editor has not yet thought it worth his while to ascertain the real state of things about it and professes a child-like-ignorance which has however enabled him to safely vilify the Oriyas from various points of views all based upon surmises. The Editor should have known that it is not the Uryia Pleaders alone but members of other communities invited, also, that did not attend the party. Why then have the poor Orya pleaders alone been singled out? The Editor is expected to know also that an invidious distinction was kept in inviting pleaders to the party which he has indirectly confessed to be one man's show. It was only the day preceding the party that the Orya pleaders came to know of it and this was the case with important Uriya members of the Club itself, although the Editor (a Bengalee gentleman and not a member of the club) admits that he knew of it a month before.

(3) The Editor also refers to the appointment of Bibhuti Babu as Government Pleader of Puri in this connection. But supposing that this appointment has some bearing upon the question under discussion, it cannot certainly be a matter of blame to the Oryas when it is remembered that his appointment involves a momentous issue very injuriously affecting the interests of the Oriya, as just at the moment when their peculiar condition had attracted the special notice of Government and that as a matter of fact, there were available some candidates (Babu Ganapati Das B. L. and Brahmananda Das B. L.) decidedly and unquestionably superior to the candidate selected. But one important feature of it demands notice. It is this—that the proposal to select a pleader outside Puri became known to the Orya members of the Cuttack Bar, it is believed many days after Bibhuti Babu had applied.

(4) Next comes the Editor's remarks upon the political, religious and social ideas of the Oryas and the conduct of their so-called leaders. At the outset, it should be observed that while professing to preach universal brotherhood, the Editor has shaped his articles in a form best calculated to set up one community against another. Again the acrimony and animosity evinced by the language used betrays his own position in the ladder.

of his society. He has the audacity to assert also that the political, religious and social ideas of the Oriyas are furnished by the Bengalees and others. Whether his assertions are correct or deliberate misstatements, is to be seen later on. But this much is certain that the contemptible political dogmas and dastardly actions said to be disturbing the so-called political atmosphere elsewhere have failed to defile the sacred lands of Orissa by their loathsome presence. The Oryas are always alive to the immense good done by the British Government and their well-founded political faith is and will remain firm and unshaken for ever. The Editor has avoided naming the ideas political &c, which according to him, are furnished to Oryas by Bengalees &c. But he knows very well that the Uriyas once ruled over a large portion of his mother country and Madras in addition to Utkal. Even now-a-days the Raja of Puri as descendant of the Orya sovereigns is described somewhere as lord of Carnatic Utkal and Gour and his then vassal chiefs are now the feudatory chiefs and princes of Orissa and Ganjam - a thing perhaps unknown to Bengal. The Editor cannot deny also that, practically speaking, the Oriyas retained their independence till the advent of the British Lion whom they regard as a God sent to save them from the chaos which was then gaping wide before them. He cannot therefore deny the historical truth that the national character of the Oriyas had not fallen into that depravity which is met with in some races that had been ruled as subject nations by high handed and oppressive conquerors changing hand from time to time for centuries together before the enlightened and generous British Government came in. The present peculiar position of the Uriyas is not the aforesaid depravity but it is the combined effect of (1) the Mahratta depredations and recurring famine, (2) of their coming in contact with the western civilisation and education long after their brethren elsewhere, (3) of the system of temporary settlement of revenue instead of permanent Settlement, (4) of the want of such institutions as Presidency, Medical and engineering Colleges &c. manned by distinguished European scholars, (5) of the absence of advantages due to the proximity of the head-quarters of the Local and Imperial Government.

It is for you, reader, now to say whether under the above circumstances, the observations of some superficial writers as to the comparative intellectual capacities of the Oriyas are just, proper and sound.

(5) The Editor has managed to smoothly forget the fact that the leading classes of the Uriya society had, since time immemorial, achieved those

important social reforms which their brethren in Bengal are now striving arduously to introduce into their society. The abolition of Early marriage and the performance of the Sradha on the 10th day may be mentioned here among other instances of such reforms. Even in the 18th century, the Karans and Brahmins of Orissa used to exercise high political functions.

(6) In his zeal for calumniating the Uriyas, the Editor has blinded himself to important historical events and facts connected with their religious ideas. For the present purpose it is sufficient to mention only these: (1) the temple of Lord Jagarnath makes Puri the most sacred shrine of the Hindus throughout India. (2) Chaitanya the greatest Hindu religious preacher of modern times was an Uriya Brahmin and made Puri his abode where to spend his life in teaching the people the high doctrines of Hinduism. (3) Vaisnavism the superior order of Hinduism is the religion of the Uriyas and (4) that Christianity Mohomedanism succeeded very little in converting the Uriya Hindus.

(7) The famous temples at Bhubaneswar and Kanarac and the remarkable filigree work of Cuttack demonstrate the superiority of the Uriyas in fine arts. There is also no question as to the excellence and superiority of the Uriya language which is said to be "in an older stage of grammatical development than even the classical Sanskrit and can only be compared with the ancient Sanskrit spoken in the Vedic times". It has been described as "comprehensive and poetical with a pleasant sounding and musical intonation" almost without "slurred consonants and broken words which make Bengali so difficult to the foreigners". In respect of the character of the Orya, it has been stated authoritatively that "they were not so prone to litigiousness and deceit"..... and their uprightness in office of much responsibility beset with great temptation has placed them in the first rank of our native subjects for trustworthiness and honesty". Is the Editor really unaware of these things? Is it worthy of an Editor with pretension to knowledge of History, to calumniate unreservedly a nation whose past and present record credits them with all these things? No amount of ignoble attempt on his part to lower them in the eyes of the authorities and the public will expunge them from the record. True it is, that in respect of modern education and wealth the Oriyas are in a disadvantageous position. But the superiority of one and the inferiority of the other in these respects cannot be traced to the existence or want of any intrinsic merits in the one or the other respectively.

In conclusion, the Editor is requested to enlighten the public as to where the stream of philanthropic sympathy flowing from their brethren was dammed by the so-called Uriya leaders and to tell us whom he means by leaders.

Yours truly
Self defence

ମାନ୍ୟବର ଶଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉତ୍ତଳପତ୍ରିକାର ସଙ୍ଗୀ
ଦବ ମହୋଦୟ ସମୀଖ୍ୟ ।
ମଧ୍ୟରେ !

ଅଜିକାଳ ଅବାଧରେ ତେଣାରୁ ଦାୟିତ୍ବ ଗୋରୁ କଲିବତା ପ୍ରତି ସ୍ଥାନକୁ ଗୁମନ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ତଳର ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥମଣ୍ୟ ବବଦି, ଗାନ୍ଧି ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି ଦଂସାଯକୁ ଦଳା ଅପରିରେ ବକ୍ତ୍ଵୀ କରି ସେହି ବକ୍ତ୍ଵୀ ଲାଗୁ ଅର୍ଥରୁ ନିଜର ପାଇବାରିତ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ କି ଏହି ହିନ୍ଦୁ ଏହି ତେଣାରେ ଅଛିଲା, ସେହିମାନଙ୍କର ଲୋକ ବାବସାୟ ଦଳା ଗୋରୁ, ଦାୟିତ୍ବ, ଗାନ୍ଧି ପ୍ରତି ସାମେ ଗାମେ ଦୂର କୟ କର ଗାନ୍ଧାକୁ ଲଂସାମକୁ ବନ୍ଦୟ ଦର କହିର ମୁକାପା ଦ୍ଵାରା ତେଣାକି ଦେଇଥିଲା । ଯେବେ କେହି ସମୟ ଉତ୍ତଳର ଗାମେ ଗାମେ ଦୂର ଏହି ବିଷୟର ଅନୁସରାର ବେବେ ଏହୁର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ସେ ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇ ପାଇବେ ।

ଯେବେ ଦେହ ଲୋକ ଗୁଡ଼ିକଅଗଣ୍ୟ ବେଳ ଚୁପନକୁ ଦୂରିବକୁ ଯାଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବେ ଦେବେ ସେ ଦେବେ ସେ ପ୍ରୟୁଷ ପ୍ରତି ଦଶଦିନ କିମ୍ବା ଧନ ଦତ୍ତ, ସମୟ ସମୟ ଦେଇ ପ୍ରତି ସଧାରେ ଧର ଧର ଗୋରୁ ଭେଲ୍‌ବେ ବୋଖାର ଦୋହା ରତ୍ନାଳ ଦେଇଥିଲା ।

ଗୋଜାତର ରଷା ନିଃନ୍ତ୍ରେ ଅଜିକାଳ ସମ୍ରାଟ ଭାବରେ ହନ୍ତୁମାନଙ୍କର ଦୂମଳ ଅନୋଳକ । ପ୍ରାନ୍ତେ ଗୋରସଣୀ ସର୍ବ ପ୍ରତ୍ୱେତ ହୋଇ ଅନେକ ଅର୍ଥମଣ୍ୟ ଗୋରୁ ଅବିଷ୍ଟ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ଦେବାନାଥରେ । ବ୍ୟାତ ଦୂରେର ବିଷୟ ଯେ ହନ୍ତୁମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧ ବହୁପଦ ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବରେ ଉତ୍ତଳରେ ଅର୍ଥମଣ୍ୟ ପରମାଣରେ ଦିଅ, ଦୂର ମନ୍ତ୍ରଶଳ, କିନ୍ତୁ ଅଜିକାଳ ଗାନ୍ଧା କାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବେ ପରିବେ ଗୋରୁ ଦେଖିଲା ଦୂରର, ଦିଅ ଦୂର ଦାନ ଥିଲା ଏହି । ଗୋରୁ ବନ୍ଦ ପରମାଣରେ କି ଅବାନ୍ତି ଗୋମୟବାର ଦେଖିଲା ସାର ଦେବାନ୍ତ ଗୋମୟ ଅଗ୍ରାପ । ସୁତରା ଧସର ଦାନ ଦେଇଥିଲା ଏ କିମ୍ବା ଲୋକେ ଜାଣି ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ଦଂସାମକୁ ଗୋରୁ ବନ୍ଦୟ କରିବାରେହୁଟି ବରୁ କାହାରେ ।

NOTICE.

Wanted a graduate Head Master, strong in English and Mathematics for the Khurda High School (District Puri) on a year's probation on a salary of Rs 70 to be raised to Rs 75 on confirmation. Family quarters free. Apply sharp to the Secretary before the 28th instant.

Pulin Chandra Pain
Head Master for Secretary

Wanted for the Public Works Department of the Bonai Tributary State a fully qualified Overseer on a salary of Rs. 80 per mensem plus Rs. 15 ashorse. allowance and free quarters. Applications, with copies of testimonials, should be sent to the undersigned.

Dated Bonai- } Superintendent
garh 15-6-09 } Bonai Tributary
State

In the Court of the District Judge
of Cuttack.

Notice is hereby given under Section 12 clause (2) of the Provincial Insolvency Act III of 1907 to all concerned that the petition filed by Lokenath Mahanty of Agar, Pergannah Deogan, District Cuttack, the Judgment debtor in Execution case No. 235 of 1909 of the file of the subordinate Judge of Cuttack for his being declared insolvent has been admitted and registered as miscellaneous case No. 3 of 1909 and that the 19th day of July 1909 has been fixed for the hearing thereof.

Persons desirous to be represented in the matter should attend in person or by duly instructed pleaders on that day. The particulars of debt alleged to be due in the petition are as follows:—

Name of creditor Bhaj Raj Cuttack Dt. Judge office 17-6-09	Amount of Debt Rs. 324-6-3 L. C. Adami District Judge
--	--

ବ୍ୟାପକ ।

ଏ ସ୍ଵର୍ଗକଳା ରଜାକାର ତଳିତ
୧୯୫୨-୩ ସକାଶ ହୋଇ ରପ୍ତାମ ଲାଭସେନ
ସବୋଚ ନିମ୍ନ ଅରଥବାରିକ, ବାରିକ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ ନିମ୍ନ ସାଂକ୍ଷରକ୍ଷାରିକ.
ଠାରେ ଚନ୍ଦର ଜୁମାପର ତା ୩୦ ରଙ୍ଗ ପୂର୍ବରୁ
ନିକେ ଉପର୍ଦ୍ଵିଷ ଦୋଷ ଅଥବା ଦରଖାସ୍ତବାନ
ଆବେଦନ କର ଆପିନେ ।

ସବତ୍ରିକଳାଲ ଅପେବର
ଆଜନ୍ଧୁର
କେତ୍ତିର—କେତ୍ତିଶା

ବିଜ୍ଞାନ

କଳାକାଣ୍ଡ ଷ୍ଟେଟର ପ୍ଲଟ ଚିତ୍ରଶାଳକୟ ସକାଶେ
ନିର୍ମାଣ ହୁଏ ଦସ୍ତଖତାର ଅଣ୍ଟର୍‌ଫାର୍ମ ଅବଶ୍ୟକ,
ମାଧ୍ୟମିକ ବେଗନ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଓ ବାସଗୁଡ଼ ବଳ,
ଭଜାରେ ବିଅଧିକ । ପ୍ରାଇଲମାର୍କେ କଳା-
କାଣ୍ଡ ଷ୍ଟେଟ — ସୂର୍ଯ୍ୟରେଣ୍ଟର୍ କ୍ରାଷ ପୋଖ୍ରି
ଅପରେଟ ରବାନାପାଇଶାଳୀ ନିର୍ବନ୍ଧ ଅବେଦନ ପଦ
ପଠାଇନ୍ଦି ।

କଳ ଚିପକ ।

ଗାତ ତା ଓ ରିଣରେ ସେଷଦେବା ସପ୍ତା-
ଦରେ ଭାଇଗରେ ପେଲାଗ ରୋଗରେ ୧୯୫୮
ମୁହଁ କୋରଥିଲା ଯେ ୬୨୮ ମଧ୍ୟରେ ଏକା ପଞ୍ଜାକ
ପ୍ରଦେଶର ମୁହଁ ୧୩୮ ଥିଲା । ଏଥୁବୁକ ସପ୍ତା-
ଦର ମୁହଁ ୨୩୬ ଥିଲା । ସୁରମ୍ ଅନେକ ଭାଣ,
ପଡ଼ିଥିଲୁ ମୁହଁର ବିଷା ।

ଗତ ବା * ଉଚ୍ଚରେ ଶେଷଦେବା ସମ୍ପଦରେ
ପୁନ୍ଥବି ବଜ୍ର ୨୫୮ କଙ୍ଗ ୮୪୯୩୦ ସୁଲପ୍ତଦେ-
ଶ ଲ୍କ୍ଷ୍ମୀ ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶୀ୯୦ ଏବଂ କମ୍ପେର
୯୦ ଗା.ଏ ୨୧୦୫ ଲକ୍ଷ ଦୂର୍ବଳ ସାହାୟ୍ୟ,
ପାଇଥିଲେ । ଦୂର୍ବଳ ସମ୍ପାଦର ଅଳ୍ପ ୧୦୫୪୭୫
ଥିଲା । ଉଦୟ ବଜ୍ରରେ ଉଣା ଦୋରଥିଲୁଁ
ଅଳ୍ପ ଦୂର ପ୍ରଦେଶରେ ସାମାଜିକ ଆହାର ବଢ଼ି-
ଥିଲା ପାଇଁ ଧର୍ତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ନହେ ।

କାଳାଟିବାନ୍ତ ଗତ ଅନୁକ୍ରମ ସାହାଗ୍ୟ
ନିମନ୍ତେ ଗୈୟକାମ୍ପା ନାରୀ ସନ୍ଧର ମଲ
ଟ ୫୦୦୦୦୯ ଛା ଏବଂ କୁଣ୍ଡାର ଜନିଦାର ବାହୀ
ସମେଖର ଭାଥ ସିଦ୍ଧ ଟ ୫୦୦୦୯ଛା ସରକାରଙ୍କ
ବାଚରେ ଦାତ କରିଥିବାରେ ମାତ୍ରବର ବଙ୍ଗେ
ଗର ଦାଗାମାନଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟକାହ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଗର ଗା ଏ ଉଗ୍ର କଲିବାଟ ଗଜେଟରେ ତାହା
ସକାରି ହୋଇଥିଲା ।

କାରୁଳର ଅମିର ବାଜ ଘେଗରେ ଶାତର
ଆଏ ସେଠା ଦାନମନାଳକୁ ଚିତ୍ତରୀର୍ଥ ନିୟନ୍ତ୍ର
କମ୍ପୁଲେ ମାତ୍ର ବିକ୍ରି ଧଳ ନ ହେବା ସୋଗେ
ଭାବବର୍ଷରୁ ତାନ୍ତ୍ରର ଲେତକାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୋଭର
ମହାପ୍ରଧାନ ଜାତ୍ରର ମେଲଦଳ ପାଦେବ ତାଙ୍କ
ଚିତ୍ତରୀର୍ଥ କାରୁଳ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଏବାକୁ ପରିଷ
ଏବଂ ସ୍ଵ ଭାଷା ଜଣାଏଛି ।

ତେଣୁଟି ଓ ସବତ୍ତେପୁଣି ନିଯୋମ ଦିଷ୍ଟରେ
ବଙ୍ଗ ଗବ୍ରୀମେଷ୍ଟର ଦୂରକ ନିୟମାବଳୀ ଗତ
କଲିକତା ଗେଜେଟରେ ପ୍ରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରଦୟର ପ୍ରତି ବିର୍ଗଗର କରେଶବରମାନେ ପ୍ରତି
ବର୍ଷ ଏ ସମସ୍ତ ପଦ ସବାଧେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମନୋମାତ୍ର
କି କର ପାଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ବିର୍ଗଗର କରେ
ଶନିବରମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ବାଣ୍ଣି ମନୋମାତ୍ର କରିବେ
ଏବ ଉତ୍ତରାର ପାଇ ଏ ବର୍ଷ କି ଏତି ଅଗମା
ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଇବେ ଏତିବ । ଉତ୍ତରାର ପଦାକା-
ତ୍ତ୍ଵମାନେ ଏଥର ନିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ।

ମନ୍ଦିର କାମକାଳ କଲିଙ୍ଗବା ବନ୍ଦରଜାଇର
କଣେ ବ ୪୦ ଏ ବୟସୀ ମାରୁଆତି ପାଇବା ପାଇବା
କରିବା କାରଣ ଦୂର ଲାଭ ଧନୀ ଦିଲ୍ଲିର ଘରରୁ
ଯର ହଠାତ୍ ମୁଗ୍ଧମୁଖରେ ପତନାରୁ ପୋତା
ମାରୁଆତିମାନେ ଏକମୋଗ ହୋଇ ପାଚାଦାର
ଦ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ତେହିଁ କହନ୍ତି ଯେ ପରି
ଧରିବା କାରଣ ଶ୍ଵର ଉଥରେ ଦୂରୁଥିବା ସମ୍ମ
ସୁରେ ପଞ୍ଚାଶ ଗଲେ ପତନାର ପ୍ରାଣଦରଶଥିଲ
ଏବଂ କେହିଁ ଏଥିରେ ପ୍ରେମକାଣ୍ଡର କଥା
ଥୁବାର ରଚନା କଲେ । ପୁଣ୍ୟ ଦବନ୍ତପୃଷ୍ଠକ
ଅକସ୍ମୀକ ମୂର୍ଖ ବୋଲି ରମୋର୍ ଦେଇଥାଇଲି ।

ଗବ ଗା ୧୦ ରଖିରେ ଶେଷହେବା ସପ୍ରା-
ଦରେ ତୋଶା ନିପକୁଳରେ ଝକିବରୀ ଦୂଷ
ହୋଇ ମନନକୁଣ୍ଡରେ ପଢ଼ିଦିଗ ବନାଇବ ନିଜଟ
ଯାଏ ଗୁରୁଯାତ୍ରିଥିଲା । ଏହାହାର ବିହାର, ପୂର୍ବ
ବଜା ବେ ସୁନ୍ଦରଦେଶର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳରେ ଏହ
ଯୁକ୍ତାର ରୂପ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଅରବିଷାଗରର
ମୌସି ବର୍ଣ୍ଣ ବେତେ ନଳବାନ୍ ନ ଥିବାରୁ
ନିର୍ମଳର ଉତ୍ତରକୁ ଅଥାବା ଦର୍ଶିଣ ଭାରତର
ଅଧିକ ଦୂର ଭାଗରକୁ ଯାଏ କି ଥିଲା । ୧୯
ବିହାରରେ ୫୨ ମଧ୍ୟ ଜଳ ପଢ଼ିଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ
ଜଳଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅଗ୍ରନ ଦ୍ୱା ଯାଇଅଛି ।

ତଳକ ସନ୍ ଏଣ୍ଟ ସାଲରେ ବଜାପୁଦେଶ୍ଵର
ଯେହଁ ବଲେଜ ଯେବେ ଦିନ ପଞ୍ଚାମିଲକ୍ଷେତ୍ରେ
କନ ଦେବ ଗହଁ କାଲିକାମାତା ବାହାର
ଥିଲା । ଯାହାର କହି ଯିବା ଉତ୍ତରକୁ ଏହେ ବିଳ-
ରେ ବାଲିକା ବାହାରବାର ମନ୍ଦୀ ଦୂର ଗଲା
ଥାହଁ । ଯାହାବେଳୁ ଏଠା ରେବନ୍ଧା ବଲେଜ
ବାଲିକା ଅନ୍ୟାରେ ପ୍ରାଣ୍ୟବହାର ପରେ ଅବତ୍ତା
କାମା ଏଣ୍ଟ ରଖିରେ ପିତିକ ଜହାଞ୍ଜମୀ, ଗରେଜ-
କା, ମହାଲୟା, ଘରତୁମୀ, ଇତି ଏବି ବକ୍ତା
ଦରେ ଏବିଦିନ ଲେଖାଏଁ ଦୂର୍ଗାପୂଜାରେ
ଏଣ୍ଟ ରଖ ଅଭିନ୍ଦନରୁ ତା ଏଣ୍ଟ ରଖ
ଦେବମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦି ଏଣ୍ଟ ଏବି ନଭଦ୍ରିକରେ

ଗା ୨୪ ରଖିଥାରୁ ଗା ୨୫ ରିକ୍ଷ ଉତ୍ସର୍ଜ୍ୟାଏ
ଦି ୨ ନ ନନ୍ଦ ହେବ । ସମୟ କରେଇ ମୋଟ-
ଛେ ଦି ୯ ଓ କଳ ହେବ ।

କଞ୍ଚାର ଲଜ୍ଜାସୁରରେ ପ୍ରବାପ ହେଉଥିଲା
ଉଛଳବନୀ ସମ୍ବଦ ପ୍ରତି ଜନବାଧାରଣକର
ଅଗ୍ରହ ଉଗା ଦେଖି ଶାସ୍ତ୍ର ସରଜି ବନା ଏ
ପରେବା ବନ କର ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ବାବାକୁ ଦେଇ-
ଥିଲେ ସେହି ଅର୍ଥ ବରଂ ବଦଳେଇବା ଅଧିକ
ସାହୁସ୍ୟ ଦେଇ ଲଜ୍ଜାସୁରରେ ଚୋଇବ ବିଦ୍ୟା-
କର ପ୍ରାର୍ଥନ କରିଥିଲୁଗନ୍ତି । ଅଗାମୀ ମାସରେ
ସୁର ପାଇବ ଏବ ବହିରେ ମନ୍ଦବଳୀ ଓଡ଼ିଯୁ
ଏବ ତେବଜୀ ପଡ଼ା ଯିବ । ବର ଓଡ଼ିଯୁ
ଜାଣିବା ପିଷକନାମେ ନିସକ୍ତ ଦେବେ । ମହା
ସୂର ଗୋଟିଏ ସବର୍ତ୍ତବଳକ ପର, ୧୦୦ରେ
ଦେବତାଙ୍କ ନିତେର ଥାକୀ ପ୍ରତିବ ଥାଇ ।
ଅଧିକାଂଶ ଅଧିକାରୀ ଓଡ଼ିଯୁ ମାତ୍ର ସେମାକଳର
ପିଷ୍ଠାପନୋଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାହି । ସୁରଜି
ବନା ସେହି ସବୁଦର ଅରାକ ଦୂର କରିବାକୁ
ସହବାନ୍ତ ଦୋରଥୀନ୍ତି ବଢ଼ି ସଖର ବିଷୟ
ଏବ ଏହାକାର ସମ୍ବଦପଦ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ଉପର ହେବ ସନ୍ଦେହ ମାହି ।

ଦେବଜୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ପରିମାଳାର
ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଅଧିବେଶନ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଥରମୁ
ହୋଇଥିଲା । ତମତ ମାସଗା ଓ ରଖ ବିଷଟରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ୨୦୦ ସଂଦ ପତ୍ର ଦେଶକ ଜୀ କୃତର୍ମ
ଭାରତୀୟ ଏବଂ ଭାରତରେ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ
ପ୍ରେସ୍ ଦେଇଥିଲେ । ରତ୍ନ ରୋଜନର ମହାନ୍ତିର
ଦୟ ସେହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ବନ୍ଦୁଗା ଦେବକା ସମ-
ସୂଚେ ପ୍ରତିବାଣ କରି ଯେ ଭାରତୀୟ ଲୋକ
ମାତ୍ରେ ଅମ୍ବେମାନକେ ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରିତ । ଅପେକ୍ଷା
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ଅଧିକତର ନିର୍ମାୟବାର ଜଣାୟାଏ
ଏକ ଭାରତର ସ୍ଵର୍ଗ ହାଳରୁ ସର୍ବ ଜାତିରୁ
ପ୍ରଦୂତ ଉପରିଭାବରେ ଶାନ୍ତି ଓ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ
କରିଯିବ ମେ ଦସ୍ୱରେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କେ
ଏଠାରୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକରିତ କଲା ପୂର୍ବେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶୀ
ବ୍ୟକ୍ତି ହରିପିଲେ । ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ
ସେଠାରେ ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଜୀବେ ପ୍ରତିନିଧି ଜୀବୁଗ
ସୁରେତୁକାଥ ପରୋପାଧ୍ୟୟୀ ବାହୁର ଏକ
କମେଟି ମେମର ହୋଇଥାଇଲା ।

ଅମେରିକାରେ ଉତ୍ତପ୍ତରେ ଏଠା ମିଳନୀୟ-
ପାଲିତିର କବସରରାହି ରାଜ୍ୟକୁର ଦତ୍ତକା
ଗାତ୍ର ଧିର ଚ ୧୯ ବା ଅଧିକ ଦର ଅପ୍ରକାଶ

କରିଥିବା ହେଉ ସସପେଣ୍ଟ ହୋଇ ଚନ୍ଦାରଙ୍ଗ
ଦେଉଥିବା ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି । ତେଣୁରୁ
ମାତ୍ର ବାକ୍ ହୁଏ ମେଟିଏ ସବକିମ୍ବିହାର ଏ
ବିଷୟ ବଦଳୁ ନାହିଁ କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ
ନକଶେକ୍ରିତ କି ଏକ ଦର କେତେ ଜନମାନା
ହର ଅବାଧର ଦେଇଥିଲୁ । ଗୋଲିବା ବାହୁଲୀ
ସେ ମିଉନିଷିଲ ଅଇନମରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
କାହିଁ - ଏବଂ ଡିଇନିଷିଆଲ କମିଶନରମାନଙ୍କର
ମରକ ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ତେଅମେନଙ୍କ କେବ୍ର
କାହିଁ ଅଧିକାର ଦେବା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲୁ । ସେବେ
ଏହି ଝାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ତେବେ ତମେଣନର
ମାନଙ୍କର ତାର୍ଫରୁ ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରିବା
ଉଚିତ ହେଉ କାହିଁ କି ? ସେତେବେଳେ ଏବା
ତୁସରଥ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ପଣ୍ଡିତ କେତେ
ଦେଲେ ନନ୍ଦଶେଖର ନନ୍ଦରେ ଥିବା ହସାନ
ମାକ ବିଶେଷଗୁଣେ ବଦଳୁ କରିବା ଉଚିତ
ହେଉଥିଲୁ । ଅମ୍ବମାନେ ଏ ସମ୍ବଲରେ କମିଶନ
ରମାନଙ୍କ ମନୋଯୋଗ ଆନନ୍ଦଶ୍ଵର କରିଥିଲୁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସମାଦ ବାହିତାରେ ଅନନ୍ତ
ସହିତ ପାଠକଳୁଁ ବି ସେଠା ଉତ୍ସର୍ଗନାମାର
କେବେଳଙ୍ଗନ ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରାମୟ ହାତେଖର ମହା
ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଜୀବିଷଂଗୁର ଏବଂ ଗହୁ ସଲଗୁ
ପୁଣିଲାଗୀର ପନ୍ଦୋହାର ନାର୍ଥିରେ ମନ
ବଲାଇଥିଲୁଣ୍ଟାରୁ । ଏଥୁପାଇଁ ସାଧାରଣ ଦେବା-
ତ୍ମାର ଅର୍ଥ ସଂପ୍ରଦାୟ କରନା ଓ ମେହି ଟକ୍କାରେ
ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇ ବାଲେଶ୍ୱର
ଯୋଗ୍ଯାପିବୁରେ ରହିବାର ପୁଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଆୟୁକ୍ତ ଦେମତାରୁ ହେ ମେହି ଆଗିର ଦୋଷ-
ବସ୍ତା ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟାରୁ । ସେ ଯାହା ଦେବା ଦେବେ
ବାଦାକୁ ନିକଳିଲୁ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ଅନୁମାନକ
ଲାଗୁ ଏ ଦକ୍ଷାର ଟକ୍କା ସଂକଦ ଦେଇଲେ ଭାର୍ମଣୀ
ରମ୍ଭ ଦେବ । ଉତ୍ସର୍ଗ ମୁକ୍ତାରମାନେ ଅନ୍ତରକ
ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏହି ସାମାଜିକ ଟକ୍କା ଉଠିବା
ନିଜନଥା କିନ୍ତେ ଏବଂ ପୁଣିଲାଗୀର ସଂପାଦ
ସକାଶେ ଜଳା ବୋରଜ୍ଜ ଓ ମେହିନୀପାଲିଟିକ୍
ନିୟମିତ ସହାୟ ଅକାୟସରେ ପ୍ରାପ୍ତଦେବ ।
ଉତ୍ସର୍ଗମାନକର ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ତେଷ୍ଠା ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାଚି ଦୋରଥିଲୁଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାଦୂର ଉତ୍ସର୍ଗମାନେ ଏହିପରି ସହାର୍ଥିରେ
ପ୍ରହର ଦେବାର ଅଣା କରୁଁ ।

ସାକ୍ଷୀର ସବରେଳେଖାର ମିର୍ରା ପଳିର-
ବେଶନ ମାମରେ ସତର୍ଷ ଲୁହ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବେବ ଲୋକ ଦରଶ୍ମ୍ର ଦେବାରେ କର-
କର ରେଳେଖାର ସାହେବ ଠଠ ସବ ଉଦ୍‌ଦିନ-

ନାଲମାଳିକୁ ଟକକାର ଅନୁସଂଧାନ କରଇ ରେ-
ଜେଞ୍ଚାଶ ରାଜବାର ପକ୍ଷପତ୍ରକୁ ଜେନରଲଙ୍
ବ୍ରାହ୍ମ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘକୁ, ଉଠାଟ ପଠାନ୍ତିରେ
ମହାମାନ୍ୟ ଦେଖାଇ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଉତ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ଅନୁମାନରେ ମିର୍ଜା କଜିରବେଗଙ୍କୁ ପବ-
ରେକଞ୍ଚାଶ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବରତ୍ରୀପ୍ତ ଓ ସେହି
ସମୟର ବୈତନକଣଙ୍କ ମୋନରକୁ ଘରାର୍ଥ,
ବାରିବାରେ ସବ୍ରାନ୍ତ ଗରନ୍ତା ପ୍ଲବାଣ କରି ନ
ଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧି ନିମନ୍ତେ ସପଦେଶ
କରିଯିବାର ଅଧେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃତ୍ତ
ବାବୁ କିମୋଦବହାରୀ ଦତ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏବବର୍ତ୍ତ
ହେଲେ ଏଠାକୁ ସବରେଜେଞ୍ଚର ହୋଇ ଥିବି
ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଲାଗେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି ହେ
କନ୍ଦାର ବାହାର କୌଣସି କବ ଦେଇ ଦାର୍ଢ
ବଶିହର ଗାଙ୍କ ହାର୍ଦିରେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଛନ୍ତି । ମିର୍ଜା କହଇଲେଗାଙ୍କ ବିଷୟ ନିଷତ୍ତି
ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନୋଦ ବାବୁ ଏଠାକୁ ଆସି
ଥିଲେ ଅଶାକାରୁ ସେ ଏଥର ବାହାର ହେବେ ।

ସାଇଧୁର ସବ ତରିଜ୍ଜନକାର ମାଳିଖ୍ଯେ^୫ ଏଠା ମିଛନିଷିଧାଲିଟିର ଚେଯାରମେକ ଥକ୍ତି ।
ଗର ଗା ୧୦ ପଣ୍ଡରେ ସେ କରେଥା ହାର୍ଦି
ଶେଷ କର କାଠରୁ ଯାଉଥିବା ସମୟେ
ଦିନର ମିଛନିଷିଧାଲ ଅପିସଲ ଯାଇ କଣାପ ବହୁ
ପିଂହାର ଦେଖିଲେ ଯେ ମନ୍ଦମାସ ତା ୧ ରଙ୍ଗ
ଠାରୁ ଟିକିବ ଅସୁର ହୋଇ ଥିବୋ ଟ୍ରେଜଶବୁ
ଯାଇ ବାହି । ଟିକିବ ଦାରେଗା ଏଇ ନିରବାଅ-
ପ୍ରସାଦ ଗୋପକୁ ପରୁରବାରେ ସେ ସେହିଦିନ
ଠ ୫୩ ୯ କା ଟ୍ରେଲିଶରେ ବରଳ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ପଠାର ଥୁବାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଗଢ଼
ସେ ତ୍ରେଜରର ଘୌବାରକୁ ଦୂରଶାହି ବଲକ
କର ମେରନିଷିଧାଲିଟିର କୌଣସି ନନ୍ଦା ଟ୍ରେଜଶରେ
ଜମା ହୋଇଥିବ କି ନାପରୁବନ୍ତେଷେ ଯେଉଁ
ସମୟ ବାୟାରେ ବନ୍ଦୁ ଥିଲେ ସେହି ସମୟରେ
ମେରନିଷିଧାଲିଟିର କର୍ମଗୁଣ କେବେହ କୋ
ନେ, ଜଶରେ ଜମା ଦେଲାକୁ ଅଧିକାର ପାଇ,
କହିଥିବା । ଓ ସେ ପରେ ଉଚ୍ଚ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚ
କେବାକୁ କହି ଉଚ୍ଚ ଟଙ୍କା କେଇ ନ ଥୁବାର
ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଚେଯାରମେନ ମିଛନିଷିଧାଲ-
ିଟିର ଉଚ୍ଚ ମଞ୍ଚ କର୍ମଗୁଣଠାରୁ କେଇ ସିର
ମେହର ତର ବନ୍ଦକର ରଖି ଏଇ ଜଗବାଅ
ପ୍ରସାଦ ଗୋପ ଟିକେ ଦାରେଗାକୁ ବର୍ଦ୍ଧନାହିଁ
ସପଣ୍ଡେ କର ସେ ବ ନିମନ୍ତେ ମିଛନିଷିଧାଲ
ଟଙ୍କା ଏବେଦିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଳିଶରେ ଦାରେ
କର ନ ଥିଲେ ଓ ସେଥିଯାଇ ସେ କାହିଁକ
ଦରବାସ୍ତ ବନ୍ଦା ଅନ୍ୟପରାର ବଣନୀଯ ନ

ହେବେ ସେଥିର କୌଣସିବୁ ଏକତ୍ସପ୍ରାଦ ନଥରେ
ଦାମର ଉଚ୍ଛିଵାର ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ବଜ୍ରାଳାର ପାଗଲାଶାକା ସମ୍ବନ୍ଧର ୯୫୦୩ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟକାର ପରିକାଳ ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ କଟନର ପାଗଲାଶାକା ୫୫୦୩ ମଧ୍ୟକାରେ କଳ ଦୋଷ ପାଗଲାଶାକକୁ ବରଦମୟର (ମୂର୍ତ୍ତିବାଦ) ପାଗଲାଶାକାକୁ କିମ୍ବା ପାଇସବୁ ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ବରଦମୟର ଛଢା ପାଇସାଠାରେ ଅରୁ ଗୋଟିଏ ପାଗଲାଶାକା ଅରୁ ଏବଂ ପୁରୋଣୀଯମିଳିବଳ 'ସବାଶେ ଉବାଳିଘରୀରେ ଗୋଟିଏ ପାଗଲାଶାକା ମଧ୍ୟ ଅରୁ । ପାଗଲାଶାକକୁ ବରଦମୟରେ ଉପିବାକୁର ବିଶେଷ ବିହୁ ଭ୍ରତୀକାର ଦୋର ମାହୀ ବରଂ ସେଠା ସରମକ ପାଇସାଠାର ରହିବା ପକ୍ଷେ ଅରୁତ୍ତା ଜନକ ଦେବାରୁ ବହିର ପୁନର୍ଗଠନ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଚରେ ଟଣାଟଣି ଦେବୁ ଆହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଗତ ଦୋର ପାଇ ନାହିଁ । ସେଠା କଳାଶାଳା ପୁଣ୍ୟ ବିବବା ସବାଧେ ଭୂମି ଦେବାର ଦେବାରୁ ପାଗଲାଶାକାଟି ଜେଲାଖାନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର ଆଜିଲାମାନକୁ ଘାଷିରେ ଉପିବାର ହୁଏ ମୋତଥିଲା ଏବଂ ମର୍ମିମେଘ ଗାହା ମଞ୍ଜୁର ଲଗାଇଯାଇ ରହ ଏବଂ ଦେବଦେବୁ କରାଗାନ୍ତର ରହ ଗୋର ମାନଙ୍କ ପାଗଲାଶାକା ମଧ୍ୟ ରଥରୁ ଉଠିପିବାର ପ୍ରେର ଦୋତଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଗଲାଶାକା ମାନଙ୍କରେ ଜ ୯୨୦ ଟଙ୍କା ପାଇଲା ରହିବାର ସୁନ ହଛି ମର୍ମ ଏବଂ କରଇ ନ ଟେଙ୍କା ପରିମାଣରୁ ଅଧିକ କଥିଲେ, ପାଗଲ ସଂଖେମାନ୍ତ କରିଗର ଦର୍ଶାଯାଇ ଯଥା ୧୫୨ ରେ ଟେଙ୍କା ୫, ୫୦୨ ରେ ଜ ୮୫୨ ଟଙ୍କା ରେ କି ୮୫୦ ରେ କ ୮୨୫ ଟଙ୍କା ରେ କାହାଦେହୁ ଏ ଦୃକ୍ ଧାରାକ୍ୟ ଅରେ । ପୁଣ ଦେବରୀଠାରୁ ଏଣିକି ମୁହଁର ପରମାଣ ଭଣ ପାଇଛି । ଏହାରରେ ପୁଣ୍ୟ ପାଗଲାଶାକା ବିଶେଷ ଗୋଗାଣ ଡାକ୍ତରିଜିନ ରତ୍ନାରେ ରତ୍ନିବା ରହ ପରେବ ମାହି । ମର୍ମ ଏ କଳାପତ ଦୂର ପ୍ରାକବ ସଂଗାନ୍ଧ ଲୋକର ପକ୍ଷେ ଫେରେଦୂର ପାଗଲ ଠଠାକା ଓ ସେମାନରେ ବହୁ କାନ୍ଦବ ଦେଖି ଅଧିବା ନମ୍ବର ଏଥର ବହୁ ସହିତ ସକଳାର ନରଦେହେ ରହ ପ୍ରାକବ ।

ଗଞ୍ଜାମ ପ୍ରଦେଶୀକ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ

ଗର ବୁଦ୍ଧିବାର କବା ଏ ୨୨ ପରି
ସମସ୍ତରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜଳ ପ୍ରାଦେଶିକ ସମିତିର
ବୈଠକ ବିବହମୟରୀତାରେ ଅର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା

ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ ଗଣ ବାହାଦୁର ଏମ ଅବଳିଗ୍ରହଣ ସମିତିକ ଅଗମନ କରିବା ସମୟରେ ଦାରମୋନି-ସୁମ ଓ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ବାଜିଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍କା ବନ୍ଦର, ପାଠ ଦେଲ ଉତ୍ତରରେ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ତନ ଏବଂ ସ୍ବାରଣ୍ଟ ପଞ୍ଜିକ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଓ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ତନ କେ ପରି ଗଲୁ ଓ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ତନ ବରୁଣାକର ମଜାମଙ୍ଗ ଅନ୍ଧମୋଦ-ବରେ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ତନ ଗଣ ବାହାଦୁର ସର୍ବାପରି ଅନେକ ପ୍ରଦରା କରିଥିଲେ । ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ ବନ୍ଦରା ଶେଷ ଉତ୍ତରରେ ଉଲ ଦିନସର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକର ଦୋର-ସ୍ଵଳ । ସର୍ବରେ ମାନ୍ଦାଜି ଖୁଣ୍ଡାଚ୍, ମାନ୍ଦାଜିମେଲ ମନ୍ତ୍ରାଳ୍ୟ ଗାଲମ ପକ୍ଷିକାର ଉପାର୍କିତମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଉଜାଗରଷ୍ଟାମ, ମାନ୍ଦାଜି ଓ ଗଣ୍ଡମର ପ୍ରକଳିତ ବର୍ଗ ଅଗମନ କରିଥିଲେ । ସମେତରେ ପୃଷ୍ଠ ଦୂରଶତ ପ୍ରକଳିତ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋରଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଦିନସର କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା-ବୁଝେ ନିବାବ ଦୋରଥିଲ । ଅଦ୍ୟ ଅଧିଦେଶନ ଶେଷ ଦେବ । ବିପ୍ରାରିତ ନିବରଣ ଅଗମାନେ ପ୍ରଦଶ କରନ୍ତି ।

ଅଦମ ସୁମାରର ପମୟ ସନ୍ଧିକଟ ।

ଆମୀ ମନ ୧୯୯୦ ସାଲରେ ସେବକରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା । ବିଗନ ପେନସିପରେ କଣ୍ଠୀୟ କାନ୍ତିଷ୍ଠାମନେ ଶୁଦ୍ଧ ଗଲେ ଉତ୍ତରିତ ବୋନ୍‌ଥୁଲେ ବେଳେ କାନ୍ତିଷ୍ଠା ଶୁଦ୍ଧ ନୁହନ୍ତି ଏବା ଶାନ୍ତିକୁମାରବଜାର ସ୍ଥାନରୁ ସେବକରେ କାନ୍ତିଷ୍ଠା ଶୁଦ୍ଧଜାତ ଲେଖା ଦୋଷଥିବାର ବିଶେଷ ଅପରେ ଦୋର-
ଖାତ ଓ କାନ୍ତିଷ୍ଠା କଷ୍ଟ୍‌ସ୍ଵ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଦେବା ସକାଶେ ଜାଗାଥେବା ଦେଇ କଷ୍ଟ୍‌ସ୍ଵ ଶାନ୍ତିଷ୍ଠା ପ୍ରମାଣ ସବୁଜାତ ଦେଇଥିଲା ଓ ବଜାଦେଶରୁ ନାମାନ୍ତରରେ ଚର୍ବି ବଳକ ହୋଇ ଥିଲେ ଉତ୍ତରିତ ପ୍ରଦେଶ ବରା ସନ୍ତିଷ୍ଠାର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସଦ୍ୟେ ବଳକତା ମହାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଶାକେ ପ୍ରଧାରି ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତରିତ ପାଞ୍ଚମି ଦେଇଥିଲା ମାତ୍ର ନାହିଁ ଧିର ଦୋ-
ରିକାତ୍ତ ଦେବା । ଆମୀ ସେବମେମ ସମୟ ନମ୍ବିଷ୍ଠ ଦେଖି ଜଣେ ଉତ୍ତରିତ କାନ୍ତିଷ୍ଠା ସ୍ଥାନେ ଉତ୍ତରିତ କରିଲୁ ଏପରି କରି ଶାନ୍ତି ଉତ୍ତରିତ ପ୍ରଦେଶ କରିବା ସକାଶେ କାନ୍ତିଷ୍ଠାକୁମାରକୁ ଅନୁଭେଦ କରିଥିଲୁ । ଉଦ୍ୟ ପରିଶାଳରେ ଉତ୍ତରିତ କେବୁ ଦେଇ ଉପକ୍ରମକାରୀ ଅଛି ସହରେ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ପାଇବେ । ମୋପଥିକରେ କେନ୍ଦ୍ର ସାଧନ ସକାଶେ ଜନିଦାରମାନଙ୍କ ତେବୁଝା ଅବଶ୍ୟକ ବରେ । ସେଥିକାଣେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନୁବେଦ କରି ଥିଲୁ । କି ପ୍ରଦର୍ଶରେ ସମୟ ସେପର ଅଛି ସମ୍ଭାବିତ ସଦ୍ୟେ କାନ୍ତିଷ୍ଠାମାନେ ଅକପବାଜା ଆଜି

ଗେବେ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ବୋଲି ଅବ୍ୟୋଧରେ
ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ଏ ସମୟରେ ଧନୀ, ଉତ୍ସାହ
ସାହସୀ, ମାନ୍ୟ ଗର୍ଜ କ୍ଷେତ୍ରମାନେ ମୁଖର ନ
ହେଲେ କାମ୍ପରୁକାର ଯେଉଁ ଶୂନ୍ୟକାର ବୋଲି
ପରଗଣିତ ଦେଉଥୁଲେ କାହା ରହିଯିବ । ଅତି-
ଏକ ଏ ସମୟରୁ କାଗଜ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟବେଳେ
ଅଗ୍ରଧର ହେବା ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଉଥାରୁ । କାମ୍ପ
ଶୁଦ୍ଧ, କନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସମ୍ମୁଦ୍ର ଏହାର ପ୍ରମାଣ
ମାତ୍ରେଥୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାରୁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟର ସୁଧମୟ । ଶୂନ୍ୟର
ଅଧିମ ଜାତିରେ ସଦ୍ୟରେ ଗର୍ଜ ଦେବାକୁ କାମ୍ପରୁ
ଭାଇମାନେ ଝହାନ୍ତି, ସେଥିରେ କାହାର ବିରୁ
ଉଚ୍ଛିତ ମାହିଁ । ଉକୁତ ଲୋଡ଼ିବା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ମେଦିନୀପୁର ମାମଲାର ଅଳ୍ପବନ୍ଧାନ ।

ମେଦିମାପୁରର ଗଜବହୁତୋହ ଦକ୍ଷିଣ ମେବ
ଦମା ଦାଇବୋର୍ଟରେ ନାୟକ୍ରି ଦେଲା ଉତ୍ସବ
ନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସେହି ମୋହଦମା ସନ୍ଧାନ୍ତ୍ର
ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ନମ୍ବରେ ବର୍ଷମାତା
ବିଶ୍ଵମର କମିଶାର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ମାକପର୍ଦଳ ସାହେବ୍
ଟଟି ଚିପୁଳ୍ କରିଥିଲୁଣ୍ ଏବଂ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ କର ଥିଲେ ତ
ଲୋକର ସାଧ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁଣ୍ । ଅବୁରି
କେବେକବନ ଅନୁଷ୍ଠାନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଲବ ଏବଂ
ପରେ ସେ ତହିଁର ବବରନ ଲିଖିବ ତଥୋଟ
ଦ୍ଵାରା ଜଣାଇଲେ ବିବର୍ଣ୍ଣିତେଣ ତହିଁର କିମ୍ବା
କର ବହୁତ ଅଦେଶ ପଦାଳ କରିବେ । କାଲୁ
କୋଟର ନାୟକ୍ରିରେ ସେ ସ୍ତଳେ ମାତ୍ରମେହୁର ଓ
ସୁଲକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ ସେ ସ୍ତଳେ
ବିଶ୍ଵଶାୟ କମିଶନର ପର ରୂପ ବାବମ ହେଲେ-
ହେ ଏବକଣ ସିରିଜ୍ୟାକ ଅଣ୍ଟା । ବାହାକୁ
ଏହା ଏ ଶାର କ ଦେଇ ଜଣେ ଦାଇବୋର୍ଟର
ରଜ କା ଅର୍ଥ ସ୍ବାଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ସଙ୍ଗେ ଦେଇଥି
ଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ବିନାଶିଯ୍ୟ ଦିନକୁ
ଦୋଲି ମାତ୍ରମର ଦରଙ୍ଗୀର ଗାହା କ କର
ଶ୍ରୀପାର ଅଧୀନ ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ ଦସ କରିବାକିମର
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ ଏବଂ ଜାତକୁ ନିଜ ବିଶ୍ଵରମରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରଗାର ସମ୍ମାନ ଅଧିକାର ଦେଇ
ସେ ସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ ତହିଁରୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ କିମ୍ବା ମାମଲ ସଂକାଟ୍ ସମସ୍ତ
କରନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବକ ଏବଂ ନନ୍ଦି ସରବାରୀ
ନର୍ମବ୍ସ ଏ ମାମଲ ରହ୍ୟ କରିବା ଓ ଗଲାଇ-
ନାରେ କ ପରମାରରେ ଦାଢ଼ୀ ସେବମସ୍ତ ଚାନ୍ଦୁ
ଜଣାଯିବ । ଏ ମୋହଦମା ରହ୍ୟ ସମୟରେ
ମେଦିମାପୁର ଆୟକ ଦତ୍ତ ସାହେବ ଏହା

ଅମୂଳକ ରତନା ଥୁବାର ଗର୍ଭିମେଷକୁ ଜଣାଇ
ସୁଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେହି କଥାର ପ୍ରମାଣ ଗାହାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ପରେ ଯେଣେ ପ୍ରମାଦଗାର
ମୋକଦମା ଉଦୟ ଦେଲା ତାଙ୍କ ବସ୍ତାପିଯୋଗ୍ୟ
ଥିଲା ତ କା ଏବଂ ତହିଁ ଉପରେ ସେମୟେ
କାହିଁ ଦେଲା ସେମୟେ ଯୁକ୍ତିବଳିତ ଦେଇଥିଲା
କି କା ଏ ସମୟର ବିଦ୍ୱାରିର ଅକ୍ଷସକାନ ଦେବ ।
ସୁରଭଂ ମାକଣ୍ଠେଟ ସୁଲଗ ଓ ଅକ୍ଷସକାନ ସର-
କାଣ କରିବାରକମାକେ ବିଦ ହେବେଦୁର
କ୍ୟାମ୍ବିକାର କା ଅକ୍ଷସକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା
ସେମୟେ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ପଳଗଣ ଗର୍ଭିମେଷ
ସେ ସମୟ ଉପନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା, ସେମୟେ
ଯୁକ୍ତିବଳିତ ଏବଂ ପ୍ରଗୋଜନମୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଆଶମିନାବଳ ପ୍ରତି ଜୈଲଖାନାରେ ଏବଂ
ଅଧିକେ ଯେପରି ବନ୍ଦବନାର ହୋଇଥିଲା ତାହା
ସୁନ୍ଦର ଅକ୍ଷସକାନ କରିବାର ଅଦେଶ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଅକ୍ଷସକାନ ପଳକୁ ସମୟେ ଶୁଣି ବସି-
ଥିଲା । ଆଶା ଦୁଇର ଏକାକ୍ରମ କେବେଷୁତିଏ
ସ୍ଵାର ଦେବ ସେ ଦ୍ୱୀପ ଜିନମାଧାରଗଞ୍ଜର
ସୁରଣା ହେବ ।

କେତକଳ ଶବ୍ଦବିଜ୍ଞାନ !

କଲିବାର ଅଇନ କଲେଜରେ ପଡ଼ିବା
ହାରଣ ତୋଶାର ଲେକଙ୍କ ସକାଶେ ଯେହର
ଶୁଦ୍ଧତି ଖଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲୁ ସେହିପର ମସକୁ
ଟ ୩୦ ଲା ଲେଖାଏଁ କଲିବାର ମେତାବେଳ
କଲେଜରେ ଖଣ୍ଡା ଦେବା କାରଣ କାମପାଗାଲ
ସମ୍ମଦର ଡଃ ଜେନେରାଲ ବଞ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣମେସାନ୍,
ଅନୁଭେଦ କରିଥିଲେ । ନବର୍ଣ୍ଣମେସ ଗର୍ଭର
ଉଦ୍‌ବର୍ଷେ ବହୁଥୀନ୍ତି କ ଅଇନ ବଲେଜର
କୁଳବା ଟିକ ଖଚ୍ ମାହ୍ । ବ, ଏ, ପାପ କରବ,
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଇନ କଲେଜରେ ପଡ଼ିବେ
ମାତି ଘେରମିତିଏନ ଆସ କର କମଳିନ୍
ମେତାବେଳ କଲେଜରେ ଭରତ ହେବେ ।
ଅତିଥି ବିହାରର ଚିତ୍ରାଣୀରୀ ଶୁଦ୍ଧକ
ସକାଶେ ଯେପର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲୁ ସେହିପର
ତୋଶା ସହାୟ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।
ଏହ ବିଦେଶନାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେସ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପ୍ରକାର ବୁଝିମାକ ତୋଶା ଶୁଦ୍ଧମାକଙ୍କ ସକାଶେ
କଲିବାର ମେତାବେଳ କଲେଜରେ ଖଣ୍ଡା
ଦେବାର ମଧ୍ୟ କରିଥିଲନ ଯଥା—

ମୋଟିଏ	ଦୁଇ	ସବୁଠାରୁ	ଭଲ	ବାକ୍ତି
ସକାଳେ	ପୁଅମ	ବର୍ଷ	ଶେଷରେ	ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
”	”	୨ୟବର୍ଷ	ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା	
”	”	୩ୟବର୍ଷ	ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା	
”	”	୪ୟବର୍ଷ	ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା	
”	”	୫ୟବର୍ଷ	ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା	

କଲୁବା ମେତ୍ରିକେଲ କଲେଜର ଅଷ୍ଟା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମଶକ ଅଗମରୁ ଏହି ଅଦେଶ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦେବା ଏକ ଏ ବିଷୟ ସକ୍ଷାପାରଣକୁ କରାଇ
ଦେବା କାରଣ ଗବ୍ରଣ୍ଟରେଷ୍ଟ ଅଦେଶ ଦେଇ-
ଥିଲା । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅମେରିକାରେ ଏହା
ପ୍ରକାଶ କଲୁଣ୍ଟ । ବର୍ତ୍ତ ଶେଷରେ ଯେଉଁ ଶତ
ତତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ଦେବ ସେ କୁଠି ପାଇବାର ବିଧାନର
ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥ ହୋଇ ପାରେ ଯେ କଲେଜରେ
ଚରତ ଦୋର ଏକ ବର୍ତ୍ତ ପଡ଼ି ଉଛିନ୍ଦିଗା
ଦେଖାଇଲେ ତେବେ କୁଠି ପାଇବ । ଗଜୀ
ଦେଲେ ପ୍ରଥମ ନର୍ତ୍ତ କୁଠି ପାଇବ ବିଧର ?
ବିଧାନନ୍ଦା ସମ୍ମ ଦୂର୍ବା ଯାଉ କାହିଁ । ଏଠା
ମେତ୍ରିକେଲ ସ୍କୁଲର ଶେଷ ପରସ୍ପାରେ
ସବୋତସ୍ତାନ ପାଇବା ଶତକ ପ୍ରଥମ ବର୍ଧର
କୁଠି ଦିଆଯିବ ଏହା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୁହେ କାରଣ
ଯଥରମିତ୍ତିଏଟ ପାଶ ନ କଲେ କଲେଜରେ
ପଡ଼ିପାଇବ କାହିଁ ଦେ ସ୍କୁଲଶତ କଲେଜକୁ
ସିବାର ବିକୁ ନିସ୍ମନ୍ତ ଦୋର କାହିଁ ଏକତ୍ରପୁଲେ
ଏ କୁଠିବାର କେଡ଼େ ସୁବିଧା ଦେଇ ଆଠକ-
ମାନେ କୁଠି ପାରବେ । ଅଥବା ଗବ୍ରଣ୍ଟରେ
ଅଦେଶ ଅମେରିକାରେ ଠିକ କୁଠି ପାରୁ ନାହିଁ ।
ସେଥି ସବାରେ ଗବ୍ରଣ୍ଟରେଷ୍ଟର କଲଇ ତୁମ
ମାସ ତା ୨ ରଖଇ ତ ୩୭୭ ଟି, ଏମ ମର
ପରିର ପ୍ରକାଶ ଅଂଶ ଏଠାରେ ଅବିକଳ ପ୍ରକାଶ
କଲୁ ଯଥା;—

The Lieutenant-Governor is of opinion that scholarships similar to those sanctioned in Government Order No. 2291 Medi., dated the 30th November 1908, for medical students from Bihar would suffice, and I am accordingly to convey sanction to the creation of scholarships at the Medical College for Uriya students on the following scale:—

One for the best man at the end of the

	1st year RS 10.
" "	2nd year RS 10.
" "	3rd year RS 15.
" "	4th year RS 15.
" "	5th year RS 15.

I am to request that these orders may be made generally known in Orissa, and that effect may be given to them from the commencement of the ensuing session at the Medical College.

ସାହ୍ୟ ପିଲାନ ।

ଏଠା ରେନନ୍ଦା କଲେଜର ଅଞ୍ଚଳ ବାବୁ
ବିଦିତବାଟୁ ସ୍ଵପ୍ନ ମହୋଦୟ ବଦଳଦେଇଲେ ।
ଗାନ୍ଧୀ ସମ୍ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେବାକାରୀ
କଲେଜ ଓ କଲେଜୀୟଙ୍କ ଏବଂ ସର୍ବେ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ମେମ୍ବରୀଙ୍କ ସହିରେ ଯୁକ୍ତିକ କୁବି-
ତାରେ ଭବ ସେମବାର ଅପରାଦ ବାଲରେ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରୀତିବର ସାକ୍ଷୀ ମିଳନ ହୋଇଥିଲା ।
ମେମ୍ବରୀଙ୍କ ଆମଦର ମତେ ସହରରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବହୁବ୍ୟାକ ରହୁଥିଲା ସହ-
ସ୍ଥିତରେ ସମାଗତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି-
ମୂଳକ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବାକର ପ୍ରକାଶକ
କମ୍ପ୍ଯୁଟର, ଜଳ ଏବଂ ବିଳଟର ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟ ଏବଂ ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ଜ ୨୫ । ୪ ଏ ସରସ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲେ । ସର୍ବ୍ୟାକଙ୍କ ଚିତ୍ର ବିଳକ୍ଷ-
ନାର୍ଥ ଦେଖାଯିବାକୁ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକ ବାଦ୍ୟ
ଓ ପକ୍ଷାପାତ୍ର ଅଯୋଜନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଏମାକ ତେହି ସମାଗତ ରହୁଥିଲକ ଚାରାନ-
ର୍ଧର କରିବାରେ ଉଣା ନ ଥିଲା । ବିଶେଷତଃ
ବାଜା ଦେଖି ଯୁକ୍ତିଯୁ ରହିଲେ କମାଳେ
ସମ୍ମାନୀୟ ହୋଇଥିଲେ । ଜଳଧାର ସବନୋ
ବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ କଲେଜ ଓ ସ୍କୁଲର
ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଶିକ୍ଷକବର୍ଗ ରହୁଥିଲି କାହାଙ୍କ
ସମାଦର କରିବାରେ ଲେଖ ମାତ୍ର ହୀନ ଲାଇଁ
ହେଲା ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଅପରାଦ ଏ ୪ । ୪୫
ନିରିଟ ଠାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟାର ପରିଷର ପଣ୍ଡନ୍ତ ରହିଲେ-
କମାଳେ ସହିତରେ ଆଗୋଦପ୍ରମେ ଦଳର ସରକୁ
ନାହିଁ ହୋଇଥିଲେ । ବିଳନ ବାବୁ ଦଶବା ସହିତରେ
ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାକ କରି କିମର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଏବଂ ଅମାୟିକ ଶବ୍ଦରୁ ସମସ୍ତକ ସହିତରେ
ଉଭୟମରୂପେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ
ସମସ୍ତରେ କଲେଜ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟଗାନବର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିଳା ଅବଳତ ହୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ
ବୁଝେ ନ ପାଇବା ଦୋଷରୁ ଗର ଗର ହୋଇ
ଏଠାର ଅରକ ଶୈଖି ଏକାବେଳକେ ଉଠାନ
ଦେଇ ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହୀନ୍ତି କରିଥିଲେ
ଏବଂ କଢ଼ୀର ଦୂରବର୍ଷ କାଳ ପଢ଼ି ବ ପରିବା
ହେଲୁ ଅନେକ ପ୍ରଳାପର ଯେ ବିଶେଷ କର
ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲି ବାହୁଦ୍ଧାରୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ରହ
ବହୁଦଶୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ସକାଶେ ଏହା ମାର୍ଜନ
ନୟ ନୁହର । ଏବର୍ତ୍ତ ପ୍ରବେଶକା ପରିଶାରେ
ଦୂରଶାପାଥକ ଘର ଉଭୟତି ହୋଇଥିବା ଏବଂ
ଏତେ ଅଧିକ ଟିକାଙ୍କୁ କଲେଜର ପ୍ରଥମ ଶୈ-
ଖିରେ କେବା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କେବେ
ଜ ୨୦ ଏ, କେବେ ଜ ୨୮ ଏ, କେବେ
ଜ ୨୦ ଏ, କେବେ ଅବା ହେବଳ

ତେଣୁ ଥଥକା ପ୍ରତିମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଚ୍ଚାର୍ତ୍ତ
କୋଇଥିବା ଶବ୍ଦ ମାତ୍ର ନିଆସିଲ ଥାରବାର
ଦଖା ଉଠିଥିଲାରୁ ଅବେଳାରେ ପିପିଟ ବାହୁଦୁ
ଧ୍ୱରଥିଲେ । ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ବହୁ ମାତ୍ର
ସ୍ଥିରକର ନ ଥିବାର ବହୁଦେଇ ଗୋଲମା-
ଳରୁ ଘର ଘାରଗଲେ ସତ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ତାଲି
କିଛି ଯଥିବନ ବିଲେଇ ଖୋଲିଗାର ଥିବା
ପୁଲେ ସେ ବହୁ ମାତ୍ର ପ୍ରିବେଦର ନ ଥିବା ବିଷୟ
ଅମ୍ବାକଳ୍ପ କେମନ୍ତ ଅଞ୍ଜଳି ଲାଗିଲା । ପ୍ରକଟ-
ରେ ଏ ବିଷୟରେ ବାତ କଟିଲ ସମାଜା ଦିଶ-
ପ୍ରିତି ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଶିଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାମାୟ-
ଲୋହମାଳକର ମନ ଯେ ବିଶେଷ ଥିଲୋକର
ହୋଇଥିଲୁ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ପିପିଟ
ବାହୁ ଗଲ ହାର କଲିବିଦା ରବାନା ହେଲେ ।
ଅମ୍ବାକେ ପାହର ମଙ୍ଗଳ ବାମଳା କରି
ଶୂନ୍ୟ ମନରେ ଦିବିଷ୍ଟିତ ପିକାର ଥଣ୍ଡା ଭାବ-
ବାବୁ ପଢ଼ ବହିଲୁ ।

१०८

ନାମଚିତ୍ର ଅନୁରୂପ ଗଡ଼ିଜୀରମୟରେ
ବିବିଧ ଗୋଟିଏ ଅଛେ । ଜଳସାଧରଣରେ ସେହି
ନାମାକମାକ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗରେ ଓ ସେ ସମସ୍ତରେ
ସୁରୁଧାରମାକେ ରଜା ବୋଲି ପରିଚି ପାଇ
ଯେମନ୍ତ ଏହି କଟକ ଜଳନୂର୍ଗର ଦିନହା ଥିଲୁ
ସୁଦିନା ପ୍ରଦୂରିତ ସରବାର ରଙ୍ଗରେ କହି ଜମ୍ବି
ଦାଖା ବବନ୍ତି ଯେହେପର ଗଞ୍ଜାମର ପାଇଲା,
ପାଇଲା, କେବଣ୍ଟ ପ୍ରଦୂରିତ ଜମ୍ବିଦାଖା ଓ ସେମସ୍ତର
ଅଧିକାରମାନକୁ ରଜା ନ ଦିଲୁ ଜମ୍ବିଦାର
କହନ୍ତି ଏବଂ ଉଦୟ କିମର ରଜାଯାଥିରେ
ଯତା ଏବଂ ସରବାର ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମନ ପାଇଁ
ଅମାକ ଅଟେ । ତିବିପଢ଼ି ଲଜ୍ଜାଧୂର ରେଲ-
ପ୍ରେସରଠି ମା ୧୦ ମଇ, ଗୋଡ଼ାଗାତିରେ
ଏବଧିକା ଓ ସମକ୍ରତେ ଦିନିଧା ବା ତିଛି
ଅଧିକ ସମୟରେ ଅତ୍ୟାଧିରେ ପଢ଼ିଥାଯାଏ ।
କାଟ ପକ୍ଷାନ୍ତକି, ତିବିପଢ଼ିପଦମାଳାଦ୍ୱାରା
ଅର୍ଦ୍ଧବେଶୀ ଓ ସ୍ଵଦୃତ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଵାପ୍ନ୍ୟକର ଥିଲେ ।
ପଦକ ଗ ଲେ ବନ୍ଦିପ୍ରାପଦ ଏବଂ ପଢା
ବଣିଯୁକ୍ତର ବାସ । ଚିର୍ହିର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ ଦୂର-
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାର ଶତ ସର ଅଛି ଯେ ତହିଁରେ
ତାକାଳିର ଲୋକ ବାସ ଦିଲନ୍ତି । ଦେବେଶେ
ସାମାଜିକ ଦୋହାକ ଅଛି ଓ ଦେଲେ ଫାର
ବସେ । ବଲ୍ଲ ଉତ୍ସମ୍ଭବରେ ମଠମାନ ପ୍ରାକାରଠ
ଦେବାଳ ପ୍ରଦୂରି ସବୁଲେବଦର କେତେବେଳେ
ଦୂର ଘର ଅଛି । କେତେକ ମଠ ବଜାରର
ଜାପରେ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମଠଧାରକ
ହାତରେ ଅଛି । କେତେବେଳେ ମଠରେ ପ୍ରଦୂରି

ଦଳ ହୁଏବେଳା ଅନ୍ୟପ୍ରସାଦ କହିଯୁ ତୁମ ଥି
ପ୍ରବାସିମାକେ ଜଣକେ ଏହଥାରେ ଏହଥେର
ଆର ମଠର ବା ଅନ୍ୟଲୋକର ପଣ୍ଡାରେ ଶୋଇ
କାଳ କଟାନ୍ତି । ଗଢ଼ର ଅନ୍ୟ ମସିବଲୋକ
ମଧ୍ୟ ମେଲେ, କିଣନ୍ତି, ଏଗୋଟିଏ ଦିଲ ଧୂଧି
ଥିଲେ । ଖୁବ ପାହଟା ଦକ୍ଷ ପୁରୁଷଣୀ ଅଛୁ
ସେ କିବୁଦ୍ଧ ଜଳାସ୍ତବ ଦୃଶ୍ୟାବ । କଗର ପର-
ାରର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଥରି ମାତ୍ର ପରଦର୍ଶନର ଦିଲ୍
ଅଞ୍ଚଳ ଜଣାଯାଏ । ଗେଣ୍ଟୁ କାମୋଳ ଅଣାଳ,
ବୁଦ୍ଧ ପରିଷାର କାହିଁ ଏବ ଦୁଇଟା ପୁରୁଷଣୀରେ
ଦଳ ମାତ୍ରମାର ସନ ଓ ପାକର ବିଛି ଅସ୍ତ୍ରଧା
ଦେଲେହେବେ ବସୁର ଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରୁ
ଅଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଓ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ
ଅଛି । ଗଢ଼ରେ ଗୋଟିଏ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର
ଦୂର ପ୍ରକାଶ ଅନ୍ୟ ହୋଇଥି ଦିଦା ।
ଲୟ କାହିଁ । ଏବ ଜଣେ ତାତ୍ତ୍ଵର ନିମ୍ନକୁ
ଥିଲେହେବେ ତତ୍ତ୍ଵରଣୀର କାହିଁ । ଅସୁକେବେଳୁ
ତେଷମ୍ଭରେ ବଜାନ୍ତର ଦିତ୍ତମ ବଧ୍ୟାର ଏବ ସେ
ଅନେକ ଚକ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ମୂଳ୍ୟାକ୍ଷର ତୀରସମାଜ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ବିଷ୍ଣୁ ନବରତ୍ନାର ଦୟାର କରି ଥିଲା
କରେ ବିଗରଣ ବଚ୍ଚୁଅନ୍ତର୍ଗତ ଏବ ସେ ବଜାନ୍ତ
ଲୋକ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିର ପେଟମାଳର ଅର୍ଥ
କବିରଜନକର ବ୍ୟବସ୍ଥାମତେ ତୀରସମାଜର ପଳ
ପାଉଥିଲ୍ଲାନ୍ତି । ଏହାହୁବୁ ତାତ୍ତ୍ଵରଣୀର ଥିଲା
ଦେବେବ ପରମାଣରେ ଦୂରୀ ହାତଧରି ।
ଆମେମାନେ ଅନ୍ତରବହୁର ଅବଗର ଦେଲୁ
ସେ ବଜାନ୍ତକୋତ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ବେଳିଏ କର ସ୍ତର
ଏବ ତାତ୍ତ୍ଵରଣୀର ପ୍ରାଣ କରିବାର ମହ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି । ବଜାନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରୟୁଷ ବ ୨୭ ରୁ
ଏହ ସୁରାହାଳରେ ସେ ଅଥାବ ବିଲାଷିତାରେ
ରତ କ ଦୋଳ କୃତିକ ସାହିତ୍ୟକୀୟ ଓ
ଦେଶହିତର ଚାର୍ହାରେ ସେପରି ମନୋଯୋଗୀ
ହୋଇଥିଲ୍ଲା ବହିରୁ ଅଦେବ ଉତ୍ସବର ଅଶ
ବିଶ୍ୱାସ । ସେ ପ୍ରୟୋତ୍ତ ପ୍ରାତିହାଳରୁ ଉଠି
ଫଳାପ କିରଣ୍ତିଯା ଥାର ତତେଶ୍ୱର ଦାସୀ
ଏବ ଭିଦ୍ୟାତ ଦେଖି ଏ ୧୦ ଖା ଦେଲେ
ପ୍ରେକ୍ଷନକୁ ଦିଲେ କରନ୍ତି । ମଧ୍ୟାହରେ ଅକୁଷ୍ଣ
ଦିଗ୍ନାମାନ୍ତେ ପଟ୍ଟିତାକଳ୍ପ ଦେଲି ପ୍ରସକାଳ
ରତକା ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟଲୋଚନା କରନ୍ତି । ଅପରାହ୍ନ
ଭିଦ୍ୟାତର ତତ୍ତ୍ଵର ବାସୁଦେବନାରେ ଅତିକାଳ
କାହିଁତ କର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ବଜାନ୍ତର
ଦେବ ସେମନ୍ତ ତର୍ମଳ ସ୍ଵର୍ଗ କେମନ୍ତ ଧିରତ
ନମ୍ବ । ତାହାକର ସୌଜନ୍ୟକା ଓ ସହାଯତ

ବନ୍ଧୁ ପ୍ରିୟଙ୍କର ଅମେ । ଅନେକଦରୁଚିଏ ଯୋଗୀ-
ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ସେ ଦେବକ ଦେଇ ରଖେଥିଲୁଛି ।
ଦୂରନନ୍ଦ ଦେବତାଙ୍କୁ ଗୀ ଗ୍ୟାତ ମଧ୍ୟ ଥିଲୁଛି ।
ଶିଶୁବଳା, ପୁରୁଷାଳୀ, ମନ୍ଦିରର ପରଦର୍ଶକାରୀ
ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏମା କଳିହାର ସାଧ୍ୟତ ଦେବ ।
ଦୂରିମାନ୍ ଉତ୍ସାହୀ ବଜା ସେସମ୍ପରି ତିନ୍ଦା କରି-
ବାର ଜଣାଯାଏ ଏହି ଅମୂଳବୈକଳ ଏହାକୁ
ଧାରଣ ଯେ ସେ ଅନ୍ତର କାଳରେ ତିରେ ଉତ୍ତର
ବଜା ବୋଲି ପରିପତି ଦେବେ ଏହି ଗାନ୍ଧାକର
ମଣ୍ୟର ଚର୍ଚାବିମରେ ଯୋଗି ଦେବ ।

ବେଦିକ ଅଗ୍ନି

ଦିଗତ ସମ୍ବାର କାୟସ୍ତ ପହିଚାରେ ଶୟୁଳୁ
ଅଖିଲ ତନ୍ତ୍ର ପାଇବ ମହାଶୟୁଳର ଗୋଟିଏ
ତନ୍ତ୍ରଶିଳ୍ପ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଲେଖକ
ଅଧିକା ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ‘କାୟସ୍ତ ସନ୍ତୁଳନ ବର୍ତ୍ତବା’
ବାମରେ ପ୍ରକାଶିତ ନିରଖିଲେବେଳେ ତାହାକୁ
ଅମ୍ବେମାକେ ସମସ୍ତକର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦିବୁଥିଲୁ ।
ଲେଖକ ଶ୍ଵରୁ ବହୁଅଛନ୍ତି ସେ ଆୟୁଷିତ୍ରାସ
ସନ୍ଧା ଉପାସନା କରିବା ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଧରି ଥିଲେ
ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷଶାମାନେ ଯେଉଁ ଗୟୁଶିରୁ ଅଧିକାର
ସଥା ସବସ କରି ରଖିଅଛନ୍ତି ବେଦମତରେ
ତାହା ଦ୍ରାକ୍ଷିଣ, ସହିୟ ଏବଂ ବୈଷ୍ଣବ ଦିନବର୍ଷିର
ଗୟୁଶି ଅଟେ । କୌଦିନ ଦ୍ରାକ୍ଷଶ, ଅର-
ଖ୍ୟକାହ ତନ୍ତ୍ରରେ ବେଦମତ୍ୟଶର ବ୍ୟାଖ୍ୟ,
ବିଲଙ୍ଗ ଏବଂ ଗଢ଼ ଯାଦିଯାରେ ସେ ଆୟୁଷିର
ଯେଉଁ ଅର୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ବେମାରେ
ଏଠାରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ କରିଦେଲୁ, ସଥା—“ହେ
ପରମେଶ୍ୱର, ହେ ପତିଦିନନ ସବୁୟ, ହେ
ନିତ୍ୟକୃତିଶୁଭମନ୍ତ୍ର ସତବ, ହେ ଅଜ ନିରାକାର
ନିର୍ବିକାର, ହେ ସମ୍ପାଦ୍ରାଗନ୍ଧିନ୍ଦ୍ର, ହେ ସମାଧାର
ଜଗତପତେ, ନିର୍ବିଳଗଦୁଷ୍ଟାଦତ୍ତ, ହେ ଅଜାହେ,
ଦ୍ଵାମୁର, ସବବବଧିନ୍ଦୀ ! ହେ କୁରୁଶାମୁରଶାଗର
ଭୁମର ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀ ସ୍ଵରୂପ ଅତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ତାହାର ଧନ କରୁଁ ବା ଅସାରେ ଧଳା
କରୁଁ,—ଏହି ପ୍ରେସାଜକ ହେ କୁରୁ ଯେ କୁମେ
ଅମ୍ବାନକୁ ଅସାର କଥା, ଅନ୍ତରବ କଥା,
ସମସ୍ତ କଥା,—କୁମେ ଅମ୍ବାନକୁ ଦୂରିଦୂର
ଦୁଷ୍ଟାଦତ୍ତ ଅଧର୍ମସନ୍ତ୍ର ମାର୍ଗିନ୍, କିମ୍ବବ ଦର
ଶେଷ୍ମାଦତ୍ତ ସରଥ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରେବନ ପଦବ ।
କୁମେ ପର ବା କୁମେ ଅଧେଶା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅର ଦେହ
କାର୍ତ୍ତ, ଅମ୍ବେମାକେ କୁମେ ଛାତା ଅର ମାହାର
ଅଶ୍ୟ କ ନେହିଁ କ ଝାନ ଧାରଣ କ କରିବୁଁ”
ଆୟୁଷିର ଏହି ଅର୍ଥ ମକବ୍ସ ଦୟାନନ୍ଦ ସରସନନ୍ଦ
ଅର୍ଥ ସଙ୍ଗେ ସମାକ ଏବଂ ତାହା ପୁରତବ ଦ୍ୱା-

ମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କାହାଣ୍ତି ।
କେବଳ ବେଦରଙ୍ଗ ସହିତ ସନ୍ଦେହାପାଇବା କରି-
ବାର ଫଳ ମନୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କରୁ ଉଚ୍ଛାର କର
ଲେଖିବ ସଥାର୍ଥ କହିଅବୁନ୍ତି “ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପରିବେ
ଏବେ ଅଳ୍ପ ବଥାରେ ଏରୂପ ଗଢି କଞ୍ଚକର
ଜୀବର କଥା ଅଛି ବୌଣୀପି ମହିରେ ପାଇବା
ବଠିକା । ପରମାନନ୍ଦ ନିବନ୍ଧରେ ଏଇକ ପକ୍ଷର,
ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥନାର ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ରତୀଯୁ ନାହିଁ
ଏହି ପରମ ପଦବି ଅନ୍ତର ଉଚ୍ଛାର କାରାଣ୍ତି
ବୈଶିଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଭୁବନ କର ନାହାନ୍ତି ମୁଦ୍ରା ବାର୍ତ୍ତ-
ପର ପକାମି । ରୂପଂ ଦେହ ସମୋ ଦେହ
ଶରୀର ଭରିବା ଦେହ ମେ । ସୁମାନ୍ ଦେହ
ଧରି ଦେହ ସମାନ୍ କାମାଂଶ ଦେହ ମେ ।
ଦୋଲ ଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସେ ନିରାକ୍ରମ ଦେହ
ଏଥୁରେ ସନ୍ଦେହ କାହାଣ୍ତି । ଅମ୍ବୋମାକେ ଦେପନ
କ୍ରମଣି ନାବା କାରଣକୁ ବିଷୟମାଣି ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ-
ବସ ଦୋରପ୍ତାରୁଥାନ୍ତି ତୁତି ଉପର୍ମ ଏବି
ଦାତୁର ସାର୍ଦ୍ଦପରିବା ଅମ୍ବୋମାକଙ୍କ ଧରି ଯେବୁପା
ନିରାକ୍ରମ ନିରାକ୍ରମ କର ଧକାରୁଥାନ୍ତି ଏହି
ସନ୍ଦେହରେ ଏହି ପରମ ପରିବତ ଦେବରଙ୍ଗ ଉତ୍ତା-
ରଣ କର କରିବାକର୍ତ୍ତା ଶାତରଣରେ କାରିବ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅମ୍ବୋମାକର ପରିବରେ ସଜ୍ଜୋ
ଭାବେ ଦର୍ଶନ ବୁଝି । ” ଏଥୁ ଉପରେ ଆଉ କଥା
କାହାଣ୍ତି । ଯେ ଶ୍ରୀରାମବରେ ଅମ୍ବୋମାକର ଦୂର୍ଦ୍ଵା-
ର ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲୁ ଥେ ଏବା ଉତ୍ତମ
ବୁଝେ ବୁଝି ପାଇବେ । ଏବି ବେଦ ଅମ୍ବୋମାକ-
ଙ୍କର ଧରି ଧର ଏବି ତାମାକୁ ପତି ଅମ୍ବୋମା-
କେ ଏବେ ବିଧରୀ ଓ ରାଜ୍ୟଧରୀ କଲମୀ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ପରାମରି ତତ୍ତ୍ଵ ପାରୁ ନାହିଁ ଏବି
ପ୍ରତିଦିନ ଅନ୍ତର ପ୍ରଦରଶ ଏକବା ସନ୍ଧାନକର
ପ୍ରଧାକ ମାର୍ଗ ଏବି ବହୁରେ ଚେଷ୍ଟିବ କେନ୍ଦ୍ର
କରିବା ଅମ୍ବୋମାକେ ସମ୍ମତ ଦେଶବାହିକି
ଆହାକ କରିଥିଲୁ ।

(ଉଚ୍ଚ) ପାନୀୟକଳ ।

ଗତ ମାଘାସନ୍ଧିରୁ 'ଉଧାସନାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ
ପାନୀୟଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିନ୍ଦୁ ଚିତ୍ତସା ପାଞ୍ଚର
ଏକ ଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥାଛି ।
ତହିଁର କେତେକାଂଶ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ ଲାଗୁ
ଯଥା :—ମାନୀୟ ଜଳ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ।
୧-ଦିବ୍ୟଜଳ । ଏହା ପୁଣି ଗୃହପ୍ରକାଶ
ଯଥା :—ଦୁଷ୍ଟିଜଳ, କୁଆପଥର ନିସ୍ତତ୍ତ୍ଵଜଳ,
ବର୍ଷାଜଳ, ଶାରୀରକଳ । ଏମାଜଳ ମଧ୍ୟରେ
ଦୁଷ୍ଟିଜଳ ଅଧିକ ଉପକାଶ । ଦୁଷ୍ଟି ସମୟରେ
ବୌଣସି କୋଲାଶାନରେ ଗୋଟିଏ ପାଞ୍ଚ ଦୁଷ୍ଟି-

ଦର କର ରଖିବାକୁ ହୁଏ । ଦୂଷିର ଜଳ କମଣ୍ଡା
ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରିବ ଦୋଇ ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରେ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗାଁତ ଦିନ୍ମା ମୁଦିଦା ନିର୍ମିତ ପାତ୍ରରେ
ସହସରବାବେ ଉଚ୍ଚ ଜଳକୁ ରଖା କରିବାକୁ
ହୁଏ । ସମୟ ସମୟରେ ଲୌଦଦୟ ପୋଡ଼ି
ସେହି ଜଳମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଥବା
ଶୀଘ୍ର । ଜଳଜଳାକ ଶାରସରୁ ବିଳଶ୍ଵ କରିବାର
ଏହା ଗୋଟିଏ, ସବଜ ଦିପାୟ । ଉଚ୍ଚ ଜଳ
ଶରସର ଦୁଇତ କାଷ୍ଟ ପିତ୍ର ବିଷ ଏବଂ ଅକ୍ଷାଧିକ
କାନାପ୍ରକାର ସେଇ ନାଶରେ ଅନାର୍ତ୍ତବ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦୌଷ, ମାତ୍ର, ପାତ୍ର କଣ ତେବେ ମାସର
ଦୂଷିଜଳରେ ପୂର୍ବୋକୁ ରୂପ ଛପକାର କ
ହୋଇ ବରଂ ଅନକାର ହୁଏ । କୁଆଞ୍ଚର
ନିଷ୍ଠର ଓ ବିଷ ଜଳ କରିପାର, ଶୁରୁପାର, ଶରୀ
ଶାଳେ, ବାଗ ଓ ବିଷ ଦୂରକାରକ ଅଛି ।
ଶିଶୁରଜଳ ଶାଳେ, କୁଷ ଏବଂ ବାଷ୍ପ ପିତ୍ର
ଦୂରର ଅନନ୍ତବାସା ଦୂରେ । ବୌମ ଅର୍ଥାତ୍
ପାର୍ଯ୍ୟବଜଳ ଜିନିତକାର । ସତ ଜାଙ୍ଗଳ, ଅନୁଷ
ଓ ସାଧାରଣ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ଧଜଳ ଓ
ଅଳକୁଷ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ଏବଂ ରକ୍ତ ପିତ୍ର ସମକ୍ଷୟ
ଦେଗର ଅର୍ଥକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋପର ହୁଏ ସେହି
ପ୍ରାକର ଜଳକୁ ଜାଙ୍ଗଳ ଜଳ କୁହାୟାଏ ।
ସେଉଁ ପ୍ରାକର ଅର୍ଥକାଣ୍ଠ ଭାବ ଜଳରେ ପର
ପୂର୍ଣ୍ଣ, କାନାପ୍ରକାର ଦୂଷଦ୍ୱାରା ଆହାଦର ଏବଂ
ସେଉଁ ପ୍ରାନଦେହ ବାସ୍ତୁ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ଦାଟିଗ ଶାଢ଼ାର
ଅର୍ଥକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋପର ହୁଏ ସେହି ସ୍ଥାନର
ଜଳକୁ ଅନ୍ୟ ଜଳ କୁହାୟାଏ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ
ଜଳଭାବ ଅଧିକ ଦୂଷଭାବ ଅଳ୍ପ ଅଥବା ଦୂଷଭାବ
ଅଧିକ ଜଳଭାବ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ପୂର୍ବୋକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ
ପ୍ରାକର ପୀଡ଼ା ମଧ୍ୟ ପରଦୂଷ ହୁଏ, ସେହି
ପ୍ରାନକୁ ସାଧାରଣ ପ୍ରାକ କୁହାୟାଏ । ସାଧାରଣ
ପ୍ରାକ ଜଳର ବାମ ମାର୍ଗର ଜଳ । ଜାଙ୍ଗଳଜଳ
କୁଷ, ଲବନରେ ସୟତ୍ତ, ଲଦୁପାଦ, ପିତ୍ର ଓ
ବିଷ ନାଶକ, ଅଗ୍ନି ଦୂରକାରକ, ସ୍ଫୁରାତ୍ମ ଏବଂ
ନାନାବିଧ ଶାରସର ସେଇ ନାଶ କରେ । ଅନୁ
ପଳକ ସୁଷାଦ୍ଵୀ, ସ୍ଵିଚ୍ଛା, ଶୁରୁପାଦ, ଅଗ୍ନି ଦୂରକାରକ
ଏବଂ ନାନାବିଧ ଶାରସର ସେଇ
ନଶ କରେ । ସାଧାରଣ ଜଳ ସୁଷାଦ୍ଵୀ
ଅଗ୍ନି ଦୂରକାରକ, ଶାଳେ, ଲଦୁପାଦ, ଗୁପ୍ତିଜ
ଜଳ, ଦାଦତାରକ ଏବଂ କାଷ୍ଟ ପିତ୍ର ଓ କିଷର
ଶାନ୍ତିକାରକ । ସୁଶି ବୌମ ଅର୍ଥାତ୍ ପାର୍ଯ୍ୟବଜଳ
ଅବଗ୍ରା ଓ ଗୁଣ ଦେବରେ ନାନାଭାବରେ
ଦିଦିତ୍, ଯଥା—ନାଦେୟ, ଜୁଦୁଦ, ନୈର୍ବତ୍,
ସାରସ, ଚତୁରାଗ, ବାପ୍ତ୍ୟ, କୁଷ, ଗୌଜ, ପାତ୍ରିଳ,
ତିବର, କୈବାର । ନାଦେୟ ଯଥା—ମଙ୍ଗା
ପରିବ କଣା ଓ ଦୃଷ୍ଟିପଦ୍ମ ପରିବ କଣା ଜଳର

ସାଧାରଣ କାମ କାହେଁସୁ ଜଳ । ନିରାଜନ ଦୂଷ,
ଲୁଗ୍ନାକ, ବାସୁ, ଓ ଅର୍ଦ୍ଦ ଦୂଷି କାରତ, ଦୋଷ-
ଶୂନ୍ୟ, ନିର୍ମଳ, କଢ଼ିରସବଣିଷ୍ଠ ଏବଂ କଥା ପିତ୍ତ
କାଶକ । ଯେଉଁ ଜଳ ନିମ୍ନରୁ ଝୁମ୍ବି ହେବକର
ଉପର ଦୁଇ ଗାହାକୁ ଉତ୍ତିବ ଜଳ କୁହାୟାଏ ।
ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତବାର ଜଳ । ଏହାଜଳ ପିତ୍ତ-
କାଶକ, ପରିପାଳେ ଶାରିକ, ଆକନ୍ଧଦାୟକ,
ମଧ୍ୟରସବଣିଷ୍ଠ, ବଳକାରି, ସାମାଜିକ ବାସୁ
ଦୂଷି କର ଓ ଲୁଗ୍ନାକ । ଦେଖିବ ବା ହର-
ାର ଜଳ ରୂପିନର, କଥାକାଶକ, ଥର୍ମ ଦୂଷି-
କାରକ, ଲୁଗ୍ନାକ, ମଧ୍ୟରସବଣିଷ୍ଠ ଏବଂ
ବାସୁ ଓ ପିତ୍ତ ଦୂଷି କାରକ ।

ବନ୍ଦକାଳ ପୂର୍ବରୁ ଜାଗ ହୋଇଥିଲା ଏହା
ଅତି ବିଷ୍ଟିତ ଜଳାପୟର ନାମ ବଡ଼ାଗ, ଏହାର
ଅନ୍ୟ ନାମ ଦ୍ରୁତ । ଏହାର ଜଳ ସୁଖାରୁ, ବଧା-
ସୁ ରସ ବିଶିଷ୍ଟ, ଗୁରୁପାନ, ବାୟୁ ଦୃଢ଼ି କାରନ, ମଳଚୂରୀ
ସେଧବାରୀ କିନ୍ତୁ କଞ୍ଚି ପରି ଓ କଷ
କାଣ ଦରେ । ଥଥର ଦ୍ୱାରା ଇନ୍ଦ୍ରାବୀର ତତ୍ତ୍ଵାଦିଗ
ବନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧତ କୃପାତ୍ମ ବାପୀ ଓ ଏହାର
ଜଳରୁ ବାଣୀ ଜଳ କୁହାଯାଏ । ଏ ଜଳ
ସତ୍ୟତି ଲବନ ରସ ବିଶିଷ୍ଟ ହୁଏ ଗେବେ
ଅଗଣ୍ୟ ପରି ଦୃଢ଼ି କାରନ; ମଧୁର ରସ ବିଶିଷ୍ଟ
ଦେଇଲେ କଷ ଦୃଢ଼ି କାରକ ଓ ବାୟୁ ପରି
କାଣର ହୁଏ । କୂପ ଯଥା—ଅକୁ ବସ୍ତିତ ଗଣ୍ଠର
ମୟନାହୁର ରତ୍ନବିନ ବନ ମୟା ଆବକ ଯେ-
ଇଁ ଜଳାପୟ ଗାହାରୁ କୃପ ଓ ଏହାର ଜଳରୁ
ଶୌଭିଜନ କହନ୍ତି । ଏହାର ଜଳ ସୁଖାରୁ ଦେଇଲେ
ବାୟୁ ପରି ଓ କଷ ଦୟା ହରେ ଏକ
ଶାରସ୍ଵତ ଦେଇଲେ ଦର୍ଶକବାୟୁ ନାଶର କିନ୍ତୁ ପରି
ଦୃଢ଼ି କାରକ ହୁଏ । ଶୌଭିଜ ଯଥା—କୂପନାପୁ
ଅମନ୍ତ ସମୁତ ଗର୍ଭରୁ ଶୌଭି ବୋଲିଯାଏ,
ଏହାର ଜଳ ମାଳବର୍ଣ୍ଣ ମଧ ଲଗାଦିହାର ସମା-
ଜନ । ଶୌଭିଜି ଶୌଭି ପ୍ରସ୍ତରଶର୍ଣ୍ଣ କେହି
ଆହା ପ୍ରସ୍ତରଦ୍ଵାରା ଥବନ୍ତି ଏହାର ଜଳ ଅର୍ଥି
ଦୃଢ଼ି କାରନ, ଚୂର୍ଣ୍ଣଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ, କଷ କାଣର,
ଲଘୁପାନ, ପରି ନାଶକାରୀ, ବୁଦ୍ଧିକର, ପାରତୀର୍ଣ୍ଣ
ନିର୍ମଳ ।

ପଳ୍କ ସଥା—ସେଇଁ ପ୍ରାକ ଗ୍ରୀବୁଦ୍ଧାଳରେ
ଜଳଷୂନ ଓ ନର୍ତ୍ତାବାଳରେ ଜଳରେ ପରିଷ୍ଟି
ଆଏ ତାହାର ପଳ୍କ ବୋଲିଯାଏ । ଏହାର
ଜଳ ପଶୁର ପମ୍ପେ ବିଶେଷ ଅନିଷ୍ଟକର, ଉଚ୍ଚ
ଜଳ ସାତୁ କିନ୍ତୁ ନାୟୁ, ପିର ଓ ବଧ ଜଳ ଦୋ-
ଗର ଉଦ୍ଦେଶ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକାଂଶ ପରି
ପ୍ରାମରେ ସୁରଣୀ ସବୁ ସମ୍ଭାବ ଅଭ୍ୟବରେ
ଗ୍ରୀବୁଦ୍ଧାଳରେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଏ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାବାଳ-
ରେ ସୁନ୍ଦରୀ ଜଳରେ ପରିଷ୍ଟି ଛୁଟା ଶାମବାରି

ମାନେ ପରମ ଅକଳରେ ଉତ୍ତର ଜଳ ବସନ୍ତର
ଦର୍ଶନୀ ଦିନୁ ସେହି ଜଳ ଶଶାର ପଣେ କିଧର
ଅଛିଷ୍ଠାତର ଗାହା ଥୁବୁ ରୁହିବ । ତବର
ସଥା—କଥାର ନିକଟବେରୀ ବାଲୁବାମୟ ସ୍ନାନକୁ
ଚିରେ ଭୁବା ଯାଏ ଉତ୍ତର ବାଲୁବାମୟ ସ୍ନାନକୁ
ଖୋଲିଲେ ସେଇ ଜଳ ବହୁଷୁଦ୍ଧ ହୁଏ
ଗାହାର ନାମ ଚକର ଜଳ ଉତ୍ତର ଜଳ ଶୀରଳ
ସ୍ଵର୍ଗ, ନିର୍ମଳ, ଲଭ୍ୟାତ, ପିତ୍ରନାଶକ କିନ୍ତୁ
ଶାରସ୍ଵତ୍ର ହେଲେ ସାମାନ୍ୟ ପିତ୍ର ବୃଦ୍ଧିକାରକ
ହୁଏ ।

କେବାର ସଥା—ଦେହାର ଅର୍ଥରୁ ଧାଳ୍ୟ
ଶେଷର ଲେଖ, ସେହିଜଳ ଗୁରୁତ୍ୱରୁ ଓ କିମୋର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ । ହେମନ୍ତ ଶୈଶ୍ଵର ମାଳରେ ସାରୀସ୍ତ୍ର
ଓ ଚାପାଣ ଜଳ ପ୍ରଶନ୍ତ । ବନ୍ଧୁ ଓ ଶ୍ରୀଶ୍ଵରାଳ-
ରେ କୃପ ଜଳ, ବାମୀ ଜଳ କିମା ଧରଣାର
ଜଳ ପାକ କରିବା ଉପରି । କଥା ଜଳ ହେ-
ବେହେ ବାନଦାର ଦରବାର ନୁହେ, ବାରଣ
ସେହି ସମୟରେ ଦୂର ପଦ ସବୁ ନିମ୍ନରେ ପଡ଼ି
ଯତ୍ତିଯାଇ ଜଳକୁ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଦୂରେ ନିରେ ।
ଜିଦିଦ (ପ୍ରସ୍ତୁନିବାର) ଜଳ, ଦୃଷ୍ଟିର ଜଳ
କିମା କୃପକଳ ବର୍ଷାଭାଲରେ ପ୍ରଶନ୍ତ । ଶରତ୍-
କାଳରେ ନିମ୍ନ ଜଳ ପ୍ରଶନ୍ତ । ଯେହିଁ ନିମ୍ନରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ବିନିଶ ଅପ୍ରକଟିତ ଗତିରେ
ଫୁଲ ଫୁଲ ବାହାର ଜଳ ପରାଇ ପଥେ ଦ-
ଶେଷ ଜୟବାରୀ । ଏହା ପରାଇସ୍ତ୍ର ଦୁର୍ଗର ନାୟୁ,
ପିତ୍ର ଓ ଦୃଢ଼ ନାଶ ଦରେ, ଦୃଷ୍ଟି ଜଳ ନ୍ୟାୟ,
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଦଳକାଳି, ଜଗନ୍ନାଥ ନାଶକ,
ଦୁର୍ବି ଦୁର୍ବି କାଳେ, ଅବ୍ୟନ୍ତ ଶାତିଳ ଓ ଲୟ-
ପାଇ, ବସ୍ତୁଦୀ ଶରତ୍କାଳର ନିମ୍ନ ଜଳକୁ
ଅମୃତ ନହିଁରେ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଦେବ ବାହି ।

ରତ୍ନଦେବରେ କଳପାଦ ମୁକ୍ତରେ ଅରୁ
ଶୋଇଏ ରୂପିର ପଥ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ଦେଲା । ଶୌରମାହରେ ପୁଣ୍ୟଜଳ,
ମାଘ ମାସରେ ଚତୁର ଜଳ, ପାତ୍ରନରେ କୃଷ୍ଣ ଜଳ,
ତେବେ ତୌତୀଳ, ଦେଖାଙ୍ଗରେ କର୍ଣ୍ଣର
ଜଳ, କେଦ୍ଯଶ୍ଵରେ ତୃତୀୟ ଜଳ, ରୂପ୍ତନରେ
କୃଷ୍ଣ ଜଳ, ଅଶ୍ଵିନରେ ତୌତୀଳ ଜଳ, ଏବଂ
ଦାର୍ଢିବରେ ଓ ମାର୍ଗଶିରରେ ପୁଣ୍ୟଜଳ ସମସ୍ତ
ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ବ୍ୟବହାରର ଉତ୍ସ-
ଯୋଗୀ ପାର୍ଥବ ଜଳ ସବୁ ପାଦହକାଳରେ
ସମ୍ମଦ୍ଦ କରିବା ଦର୍ଶକ । ସେହି ସମସ୍ତରେ ଜଳ
ଶିତଳ ଓ କିନ୍ତୁ ଆବା । ଏହା ଛାତା ଅତ୍ୟାତ୍,
ଅନେକ ଶୁଣ ବିଦ୍ୟମାନ୍ତ ଥିବା ଦେବୁ ସାଧୁ
ପ୍ରସରେ ବନ୍ଦେଶ ଉତ୍ସଯୋଗୀ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ସମୟରେ ଦସର ପଦ-
ମାଗରେ ଜଳ ପାଇ ଦିଲେ ସ୍ଵେଚ୍ଛମାତ୍ରେ ଦସର

ଦୟରୁ ହେ ପର ଶାରୀରକ ଉଷ୍ଣ ଲବ
କରିପାରନ୍ତି ସେଥି ଦିଷ୍ଟି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଦେଇ-
ଅଛି । ସ୍ଵର୍ଗ ଅବଶ୍ୟକ ଏବାମେଲିହେ ଅଛି-
ଜଳ୍କୁ ଜଳାନ କବେ ମେମା ଜଳାନ ଶତ
ଦେଲେ ଅନ୍ଧ ପରିପାକ ସୁରକ୍ଷାରୂପେ ହେବ
ନାହିଁ । ଅତିବର ଶାରୀରକ ଅନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି ପକା-
ପି ଅନ୍ଧ କର ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧର ଜଳାନ
କରିବା ଦୁଇଚି ।

ଗନ୍ଧୀ, ଅବ୍ୟାକୁରସ (ଛିଅରସ ମଧ୍ୟରେ
କୋଣସି ରସ ପଣ୍ଡ ଅସାଦନ ଥିବା ଦେଇ)
ଅବ୍ୟାକୁ ଶିତଳ, ବିଷାନାଶକ, ନିର୍ମଳ, ଲଦ୍ଧୁତା,
ମନ୍ତ୍ରର ଅନୁଭବକ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ନିନ୍ଦନ ଜଳ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଉଁ ଜଳ
ପାଇ ଦର ଗ୍ରାମବାସୀମାତେ ନାକାଧିକ ଘୋଗହାର
ଅକ୍ଷାତ୍ ହୋଇ ମୁଖ୍ୟମରେ ପଢିବ ଦୁଃଖ
ସେହି ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦର ଦେଖିଥିଲୁ
ଖେଳା, ବାରସମୂଚ, ଏବଂ ଶୈବାଳ ପ୍ରଭତହାର
ଆହାଦିତ ବର୍ଣ୍ଣନାକ (ଜଳର ସେ ଦୟା ବହଁର
ବିପସ୍ତାର ବର୍ଣ୍ଣ) ବିରଷ, ଘନ, ଦୂରକ, ଗୋଲିଯ୍ୟ,
ତନ୍ଦୁ ସୁହାଙ୍କର ଅପ୍ରତିହର ବିରଣ ରହନ
ଅନାଭବ (ଶୌଷନାଦ ଦୂଷିତଜଳ) ସକାତ୍ରେ
ଦୁମ୍ରେ ପଢିବ ଦୂଷିତଜଳ ପାଇ ଦରେ ପଞ୍ଚର-
ରେ ବାୟୁ, ପେରି ଓ କଣ ସତେଜ ଦୋଷରୁଠେ
ଶୁଷ୍ଠା, ପେନପଞ୍ଚା, ମ୍ୟାଲେରିଯା, ଡାଶ, ଆନ୍ତି-
ମାନ୍ୟ ପ୍ରଭତ ଘୋଗ ଜାତ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଲୋକ
ମାତ୍ରକ ମନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତି କରିଦିବ ।

ଦୁଃଖଜଳ ହେଉ ଉପାୟକାରୀ ଶୋଧିବ
ଦେବ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାନଦାରର ଉପଯୋଗୀ
ଦୁଃଖ ତାନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧାୟରେ ଲେଖାଥରୁ କ
ନିରଭ ଜଳକୁ ଅଗ୍ରି ଉପାୟକାରୀ କମା ସୂର୍ଯ୍ୟର
ବରଣହାର କଷି କରିବାକୁ ଦେବ । କମା ଯୁଗ
ରୂପ, ଲୁହା, ପଥର ବା ବାଲ ଉତ୍ସପ୍ତ କର
ପାରଥର ସେହି ଜଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ
ଦେବ । ଏହିପରି ଉପାୟକାରୀ ସେହି ଜଳପ୍ରିତ
ଜାଗ ସମୟ ମରିଯାନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଃଖ ଅଂଶ
ନିମ୍ନରେ ପଡ଼ି ଦୁଃଖ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ସେହି ଜଳକୁ
ଦଳ ବନ୍ଧକାର ଶରୀ ନେବାକୁ ଦେବ । ଏହି
ଉପାୟକାରୀ ଜଳ ଅଗ୍ରିନ୍ତୁ ପରିପାର, ନର୍ଦେଶ ଓ
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟବଦାରର ଉପଯୋଗୀ ନେବ ।

ଏପ୍ରାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

କଲିକତା-ମେଟ୍ରୋ ।

ହୁଟୀରେ ସବା ତୋ ମାତ୍ର ତୋ କଲେବୁଟିର ବାରୁ
ନିଃମନୁମାର ମନ୍ତ୍ରିକ ଅଳଗୁଳିର ସଦର ସବ ଢରିବନାହିଁ
ଅପ୍ରିସର ମୟର ହେବେ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଓ ଅନ୍ଧାରୀ ସହିତ ଯାଇ କରିବାକୁ କାହାର ମାହାତ୍ମ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଗୁଣାତ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଏବେଳିବି ଉନ୍ନତ୍ୟର ମଧ୍ୟ ମିଳିବାକୁ ହୃଦୟ ସହ ୧୯୦୭ ମସିଥା ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ତା ୧୯ ବୟବୀ ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକା ବର୍ଷର ମାନ ଶୈଖରେ ବାହାର ହେଲେ ।

ଅନୁମତି ପଦର ସହିତ କାଳି ଅନ୍ତିମ ବାରୁ
ଦେବିନାଥ ମିଶ୍ର ଦୂର ମାତ୍ର ହୁଣ୍ଡି ଗାଇଲେ ।

ଅଣ୍ଡାଖ ଓ ତେ ମାଳିକାଟ ମନ୍ଦିର କଲେହଟିର
ସୁଧାର ପ୍ରତି ଅଧିକରନ କର ଦୀନୀୟ ଆଶ୍ଵାସିକ ଦୟାବୀୟ
ପରିଶା ଅଗମୀ ଅଭିନବ ମାପ ତା ଏ ଦୟା ଓ ହର୍ଷ ପର
ଦୂରଦିନରେ ହେବ ।

ଗଲେହର ପ୍ରସମ୍ମେଳିତ ସବରେନ୍ଟ୍ରାର ମୌରଣ୍ଣ
ମୟତ ଅବଦଳନ୍ତର କହ ଦିଲ ସହାଯେ ଘୋଷେଇ ସବ-
ବେଳେନ୍ଟାର କଷ୍ଟର ଦେଲେ ।

ଅବ କ୍ରିଯମର ଅଧିକାର ପରିଚୟର ମିଳେ ଅବ
ବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧର କାହାର ଏକାକ୍ରମିତିର ଉତ୍ସବର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

କଟକ ଜ୍ଞାନ କୃତ୍ୟାମଣର ସୁଧାମ ପ୍ରେସର ମିଶନ
ଦ୍ୱାରା ଅନିକାଳ ଶାର ଚିକିତ୍ସାପତ୍ରର ସମ୍ପର୍କ ମାତ୍ର ୧୯୯୯
ମେସର୍ସା ମାର ରୀ ସର୍ବ ମିଶନର ପ୍ରେସର ହାତିଲେ ।

ପୁରେ ସତାଙ୍ଗ ସ୍ଵଲ୍ପ ମନ୍ଦିରକୁ ବାହୁ
କଳେମ ମାୟକ ସ୍ଵଲ୍ପ ପରମାଣୁକୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ ବାରିବେ ।

ବାନ୍ଦ କାଳଙ୍ଗଲାଥ ବୋଲି କହିବ ମ୍ୟାନସିପାରୁଣୀର
ଚେଷ୍ଟାରମାତ୍ର ହେଲେ ।

ବାହୁ ମନ୍ଦିରମୁଣ୍ଡ ଦୋଷ ସମ୍ମଳନୀର କଲ୍ପନା ବନ୍ଦଗତ
ଶୈଖାଳକୋର୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ।

ବେଳେମ୍ବା କଲେନ୍ତର ଗୋପ୍ୟମୋହନ ଦେଖେ ନଜୁ
ଶୋଧିଲ ପୋଷ ନିର୍ମିତ ଦ୍ୱାରି ପଥ୍ୟକ୍ରମ ।

ଗତ ତା ୧୯ ଡିସେମ୍ବର ମେନ୍ଦରି ପ୍ରତିଶାଳା
ରମ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ଗନ୍ଧିତ ଦୂର ମାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାସଙ୍ଗେ ସମାଜ
ସାମାଜିକ କାନ୍ତିକାରୀ ଓ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଅଧିକ୍ରମ
କୌଣସି କରିଛେ ।

ସମ୍ବାଦ

ଏ ମୟାଦରେ ଏ ନିଶ୍ଚରେ ଯତନ୍ତ୍ରକାର ଲୟ ଓ ଅର୍ପଣ
ଶୀଘ୍ର ହୋଇଥିବା ଦେବଳ କୁଳ ସଂଧର ପାମାନ୍ୟ କରିଥି
ହୋଇଥିବା । ଏ ପାଇଁ ସୁଷ୍ଠା ଉପରେ ହୋଇଥିବା ।

ଏ ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ମରଣ କଲ ଯାହା ।

ଏସ୍‌ପୁ ଗୋବେର୍‌ଚନ ତଥ ବାକାହୁରଙ୍ଗ ସ୍କି ଶ୍ରୀମତ୍ତ
ବାବୁ ନିଧିୟେରଚନ, ତନ, ଏମ, ଏ ଏଠା ଦେବେରାଜା ମାନ୍ଦେ
କଳ ସାମାଜିକ ବନ୍ଦାର ଟିଷ୍ଟର (Demonstrator,
in Chemistry) ଦେଇଛି ଏଥା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଲମ୍ବାହୋର୍ଦ୍ଵାରା ।

କାନ୍ତକାଳ ବରିକାର ଅକ୍ଷର ଶିଖ ଦୋହରାଇ ପାଇ
ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ମାଲ ପମ୍ପକ ମନ୍ଦିର ପ୍ରାୟ । ୩୫୦ ଲା
ଗେଲ ପାଇସକ । ପଥିବ ବଦିତ ହେଉସକ । କରି ଧୂପଚନ୍ଦ୍ର
ଶାଢ଼ୀ ।

ପାନମାଳ କରେ ଏହି ଦିଲାଲବନସତେ ଦିଲ ତୁମ୍ଭରେ
ଅଧାନି ଦେଉଥିବା ଅପରାଧରେ ଗତ ଶନିବାର ଆସନ୍ତି ଦେ,
ଏହି ସ୍ଥା ତୋ ମାତ୍ର ଏହି ବରାରେ ଦେଖି ଚନ୍ଦ୍ରଦିଵତ୍ର
ପାଇଥାଇ ।

ଏଠା ଦେଖୁବିବାର ମନ୍ଦିରାବ୍ଳାହ ବୋଟ୍‌ର ବାବୋଟିଲ୍
ଯାତ୍ରାକାରୀ ଅପରାଧରେ ମୂଳ ହୋଇ ହାତପରେ ଆହୁ
ମୋକଦ୍ଦା ମୂର ହେଉଥିବା ।

ନାଟ୍କଥାରୀଙ୍କ ପୁରୁଷୀ ମୌଳିକ କଣେ କେହିଏ ଟ ୦ ୧୩
ଯତି ପାଇସଗର ସେଠାର ଦଶାଗର ଭାବ ଦକ୍ଷାତାର
ସମ ଦେଇସବ ପୂର୍ବ ସନ୍ଧାନରେ ଟ ୦ ୧୪ ପ୍ରାଣେ

ଏହି ଗୀତ ଶା ୧୭ ରଖିଲେ ଶେଷଦେବା ସପ୍ତା-
ହରେ ଶୁଭର ପୃଷ୍ଠିମ ଉପକୂଳରେ ଓ ବରମ୍ବ
ଶୁଣା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠକାନ୍ତରୁରେ ଚଢ଼ି ଜଣା ବର୍ଣ୍ଣ
ଦୋଷଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ କରେ ପୃଷ୍ଠାଦରଙ୍ଗ, ବଜବ-
ଦାର ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟଦେଶରେ ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦେଇ ଯଥିଲା । ପଞ୍ଚାବ, ପଞ୍ଚପତା- । ମାନ୍ଦା-
ଉପକୂଳର ଉତ୍ତରଗଂଶରେ ଏ ସମସ୍ତରୁଚି ବରଂ
ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଯଥିଲା । ଧରନରେ ସବାପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ୧୩୦ ମହ ଛଳ ବଦ୍ଧଥିଲା ।

- * -

ଏହି ହ୍ୟାତିପରେ ପ୍ଲାଣ ଯେ ବାଲଦରା-
ବାଦତାରେ ଜ୍ୟୋତିଷକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଗୃହଭକ୍ତି
ସାହେବ ଗୋଟିଏ ଦୂଦହ ଦୂରଦ୍ଵିଶବ୍ଦ ଯନ୍ତ୍ର
ଯୋଗେ ଏହି ଦୂଦହ କହ ଅକ୍ଷୟାର କରିଅ-
ନ୍ତ୍ରି । ଏହା ଦୂଦହାରୁ ଦଶବଦ୍ୟ ଗୁଣ ଅଧିକ
ନାହିଁ ଏହି ଦୂଦହ ପୃଥ୍ଵୀତାରୁ ଯେତେଦୂରରେ
ଅବସ୍ଥା ତ କହ ଅପେକ୍ଷା ଦଶବଦ୍ୟ ଗୁଣ ଅଧିକ
ଦୂରରେ ଥିବାର କରିବ କୁଏବା ଦଶବଦ୍ୟ ଦିନ୍ତାରିତ
ଦିବରଶ ଯାଇ ନାହିଁ ।

— — —

ଏ ବର୍ଷର ନାୟକୀୟ ଯତନାମାର ପର୍ଯ୍ୟାଳେ
ତନା କର ଭୁବନ ଗବ୍ରିମେଘର ପ୍ରଧାବ ପର
ଦଶକ ସନ୍ତ୍ରିତ୍ତ ବନ୍ଦମହାତ୍ମା ବ ତନିକି ବନ୍ଦର
କଣ୍ଠେ ପଦ୍ମମାଲା ସାଧାରଣ ଦାୟକାର ଧରମାନ-
ତାରୁ ଥିଲା ହେବ । ସେ ଧରଳ କର୍ଷରେ
ଅଧିକ ବଜା ଦୋଇଥିଲ ବନ୍ଦର ଛୁଣ ପେଥୁ-
ବଜେ ସମାଜ ବୋଲିଅଛି । ମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଧର୍ମମ
ଭୁବନ ଅପେକ୍ଷା ବଜୋଃବାନ୍ଧ ବର୍ଷା ପ୍ରେରଣ
ଅଧିକ ପ୍ଲାଟ ଧନ୍ଦୁଷ୍ଟର ଦୂର୍ଧ୍ଵ ଥିଲ ଅନୁକୂଳ
ଦେବାର ଜଣାଯାଏ । ଏଥିରୁ ଧର୍ମ ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମା-
ପତ୍ର ସେ ଏ ଅଶଳରେ ଏକିଏ ପ୍ରତିର ଦୂର୍ଧ୍ଵ
ହେବ । ସନ୍ଦର୍ଭ ସାହଚରଣ ଦିଗ୍ବୟାପ ।

— X —

ପୁରୀରେ ନିର୍ମିତ ହୃଦୟ ବଦ୍ୟାଳୟ ମୁଢ଼
ପତ ପା ୧୦ ରେ ଅଥର୍ଵା କାଳରେ କୋମ୍-
ଲାର ମାଳବର ଘର୍ଷଣେ ମହୋଦୟକ ଚଢ଼ିବ
ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ମବଣୀର ମହୋଦୟ
ଏହିପରିକାରେ ଅପଣା ଦୃଢ଼ିଭାବେ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ସେ ତ୍ରେ ଏବଂ ଶକ୍ତି ସମଜାୟ ଦ୍ୱାରେ
ଉତ୍ସାହ ଦେବକ ପ୍ରଯୋଜନାଯୁ । ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାରେ
ବିଶେଷ ଉନ୍ନତି ହେଉ ଯାଏ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନି-
ଲୟ ଏ ବିଷୟର ଦୃଢ଼ିର ଚରଣବେ । ଏ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ଦେଖିଯୁ ମେଳେ ପ୍ରଦୂର ହେଲେ
ଅବଶ୍ୟା ଉତ୍ସମ ପଥ ଘରବ ।

କଳ୍ପ ଶିଶ୍ରୀ ଦୁଇମର ମହିଳାଙ୍କ ଭାଇରେକୁ
ସାହେବ ଘୋଷନା ଦେଇଥିଲା ଏ ଗ୍ରୀଷ୍ମବିହାରୀ

ପରେ ପାଟନା, କଟକ, କୃଷ୍ଣନଗର ଏବଂ ହୁମାରିଆରେ ସରକାରୀ କଲେଜ ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ପିଠିବ । ସେଉଁମାନେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିବା ସଫାଶେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅରୁ ବହୁଜାତି-ବାଚ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ସବୁ କମ୍ବେନର ପ୍ରକଳ୍ପରକ୍ଷାତାରେ ଅବେଦନ ଦରିଦ୍ରେ । ଏଠା ରେବନାସା କଲେଜର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ବନକାଶ ଶେଷ ହୋଇ ଗତ ଦୂରବାର କଲେଜ ପିଠିଥିଲୁ । ସେଉଁମାନେ ପଡ଼ିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ଅବେଦନ ଦରିଦ୍ର ।

ମେଦିନୀପୁରର ପ୍ରତିକି ସତ୍ତଵାଦୀ ମାମଲରେ
ଅକ୍ଷୟାନ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ମେଦିନୀ
ବାନ୍ଧବର ସମ୍ବାଦକ ଗତ ଅଗ୍ରୟ ମଧ୍ୟରେ ଧର
ହୋଇ ମହୁକାଳ ହାଜିରରେ ରହି ଶେଷରେ
ଖଲ୍ଲସ ପାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅବଶେଷ୍ଠ ଜାଣ
ଆସାମୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋହଳମା ଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟବାଚି
ମେଦିନୀପୁର ବାଷିକର ମନ ଥୟା ଧର ନ ଥୁଲ ।
ଦାନ୍ତବୋର୍ତ୍ତର ଶେଷ ବିଦ୍ୱାରରେ ପେମାକେ ମୁଣ୍ଡି
ପାଇବାରେ ସମୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଓ
ସବୁଦେ ଅବଳ ବରଜୁଥାଇ । ଦେଖୁ ଗତ
ଟା ୨୯ ଦିନରେ ମେଦିନୀ ବାନ୍ଧବ ଘୁନକାର
ନାଦାରବାର ଅଭୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ସତ୍ତବାଗ୍ରହ
କର ଦଶନ ପାଇ ଅମ୍ବେମାକେ ଅନ୍ତରର
ବେଳୁ । ସବୁଗୋଟି ଲେଖିଥାଇଲୁ ଏଣ୍ଠବକର
ଅକ୍ଷୟା ନିଯମରେ ଧର୍ମର ଜୟ ପ୍ରଥ୍ୟେ ଦେଲୁ
ଏଥର ପାପର କ୍ଷୟଦେଖିବାର ବାହିନୀ ରହିଲ ।
ବରସା ଦୁଆର ଗାଢା ଶିଶୁ ତେବେ ହେବ ।

ଗତ ପ୍ରବେଶିବା ପଦାଳରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ
ମାକେ ଦାର ଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପୁନକାର
ଆଗୀ ଦସମ୍ବନ୍ଧମାସରେ ଅଛିଲୁଣ୍ଡ ପଦାଳ
ଦେବା ଚାରି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଷାଳ୍ପାତ୍ର । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷଗଲେ ପଦାଳାର୍ଥିବଠାରୁ ୮୫୫
ପିବ ନିଅୟିବ । ଦୂରତ କଣ୍ଠମରେ ବିଶେଷ ଅୟ
କିଧି ଥିବାରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଥର ଥରେ ସୁରୋଜ
ଦେବା ଯେ ସଖୀତ୍ର ବ୍ୟାପ୍ତକର ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଅଗାଧର ଅନନ୍ତ ପହର
ଗଲେଇରେ ଦେଖିଲୁ ସେ ଏହ ପ୍ରସ୍ତାବ ବୃଦ୍ଧତ
ଦେବାର ବନ୍ଧୁପଳ କଲିବତା ବିଜ୍ଞାତାଳୟର
ରେତଖୁର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ।
ସେଉଁ ମାକେ ଏ ପଦାଳ ଦେବେ ସେମାନେ
ଆବାସର ସ୍ଥଳ କେବଳ ଦେବେ ଓ ୮୫୯
ପିବ ଦେବେ ଏହ ସକ ୬୬୦ ବାଲର
ପ୍ରବେଶିବା ପଦାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଷ ଆନନ୍ଦେ
କାହିଁ ଅଣ୍ଟା ଅନ୍ତାକର ନାମ ଭାବେ ୮ ନାମ
ନମ୍ବରେ ଅବେଦନ ଦିଲାବାର ହେବ ।

ପ୍ଲାଟ ଅବ୍ ଜଳଳ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠନ କି ଏହା-
ଜଣ ମୂଷଳମାଳ କି, ଏ, ଏବେ ଏକଜଣ ମର-
ଦଙ୍ଗା କି, ଏ, ଆମନକୁହାରେ ସତାଧେ ଅବେଦନ
କରନାରେ ରେବନ୍ଦା କରେଇର ପ୍ରିକ୍ରିପ୍ତଲ
ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରାବାସୀ ହେଲେଛେ
ଓଡ଼ିଆ ନ ପ୍ଲାଟ ଦେବୁରେ ସେମାତକର
ଅବେଦନ ଅଞ୍ଚାବ୍ୟ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏହପରି
ଦୁଇଜଣ ଉତ୍ତରାବାସୀ ବଜାନାରେ ଅବେଦନ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନାରେ ସେମାନେ ଶିଶ୍ରାବିଗ୍ରହନ
କି ମନେକିରବାବୁର ମର୍ତ୍ତ୍ଵମେଘକୁ ଅବେଦନ
ପଠାଇଥିଲୁଣ୍ଠନ । ମୁସଲମାଳ ଓ ମରଦଙ୍କୁ ଶିଶ୍ରା-
ବିବ୍ୟ ଦେଖି ଅବେଦନ କରାଯାଇଛନ୍ତି କି ତା
କହ କି ହାତୁ । ପଳଟି ଆମନକୁହାରେ ମୁଖୀୟ
ମର୍ତ୍ତ୍ଵମେଘ ଅଫେରିବ କୁଣ୍ଡାର୍ଥ କରିବାବୁର
ଏହି କରେଇବ ପ୍ରିକ୍ରିପ୍ତଲ ମଣ୍ଡଳୋଳ ଲଗାଇ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ । ଭରତା କରୁ ଉତ୍ତରା ସବୁର
ଅବେଦନମତର ଅମ୍ବାବିଜ୍ଞାନ ମାନ୍ୟ କମ୍ପ୍ରି-
ଯନ୍ତ୍ରର ସାହେବ ସେବି ନୟସୃଷ୍ଟିର ବିବର
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ମର୍ତ୍ତ୍ଵମେଘ । ତାହା ଅନ୍ତରୋତ୍ତମ
ନର ଏହି ମଣ୍ଡଳୋଳର ପାଣ୍ଟ ବିଧାନ କରିବେ ।

NOTICE.

Is hereby given the following scholarships are vacant under the Board. The candidates are to apply to the Chairman of the Cuttack District Board before 25th July next in the form given below.

Mayo scholarships at Rs 10 each a month are available for the boys who after passing F. A. Examination wish to go up for the B. A. degree Examination.

2 Dhenkanal scholarships at Rs 7 and Rs 4 each a month.

1 Mourbhán scholarship @ Rs 7-a-month.

The scholarships are available for the boys who after passing the Entrance Examination to the Secondary

All these scholarships are tenable for 2 years in the Ravenshaw College.

for 2 years in the Ravenshaw College
Forms of application :
1 Name of candidate & his age

1 Name of candidate & his age
2 Name of his father and his occupation

3 Residence temporary or permanent

4 What Examination the candidate has passed and in what division whether in 1st chance or otherwise.

5 Name of school and class in which he is reading.

6 Certificate from respectable persons about the circumstances and character of the candidate.

7 Remarks giving other particulars which candidate may wish to give.

Cuttack District Boards } G. Ghoshdhyary
Office
The 21st June 1900 } Vice Chairman

ଠଠବ ମାସ ଗା ୨୦ ମଣ ବନ୍ଧରେ ବଲାଙ୍ଗରେ
ପିଲାପର୍ବତ ପଶୁଷା ହେଠାର ଶିକ୍ଷତ ଯଥାଏ
ଅମୃତବଳ ଖୁଟ ପେକେଟସ ଉର୍ଜମଳ
ମହୋଦୟକୁ ଛେଳା ଦେଇଥିରେ । ଛେଳା ସମ-
ସ୍ଥରେ ଲକ୍ଷ ମହୋଦୟ ପିଲାପର୍ବତ ପଶୁଶୋ-
ବାଟୁ ବାକମ ମାନଙ୍କ ବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଅଜବ
ଚୁବୁଗର ଥୁବା ଏବ ନୀଳଶୂର ସତ ସମାନଙ୍କ
ଦର୍ଢିବାଧୀନରେ ଥୁବାର ବହୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ
ଭାବବାଟେ କି ୩୦ ପେମାନେ ଅପଶାର ପୁଟକ
ରଖିବେ କାହିଁ । ଭାବବାପିକ ସହି ଯୁଗେ-
ଶିଥିମାନେ କି ମନିଲେ ଫଳକ ଦୁର୍ଗତକ,
ପାଇବ । ନିବାପିତ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ
ବହୁରେ କି ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ନିବାପତ
ଦର୍ଶ ଦେୟ ଅଟେ ମାତ୍ର ସେ ଦାସ୍ତରେ ପତ
ଗାହା କରଅଛନ୍ତି ଓ ସଙ୍କ ୧୫୦ ମହିଦା ତିବ୍ବ-
ମର ମାସରେ ଗାହା ତିବାନ ପ୍ରୟୋଜନମୟ
ହୋଇଥିଲ ସେ ମେସତ୍ରେ ସେ ଏବ ଲାଞ୍ଛ
ମିଥୋ ନିବାପନ ଅନୁକର ଥର୍ଗ୍ରୟ ଦେଇ ଗାହା
ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ବର୍କତରେ ତଳାର କି ଥିଲେ
ଅପଶା ପଦର ଅନୁଷ୍ଠାନ୍ତର ହୋଇଆନ୍ତେ,
ଦେବଳ ପୁଲାଶ ବଥାରେ ନିର୍ବର କର ନି
କୁଳ ନାହାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ ମିଥୋ, ବଜାଲାର ଶେର
ମନ ଏବ ମନ୍ତ୍ର ସଜ୍ଜର ସହସ୍ରମାନେ ପ୍ରଗୋକଳ
ଦର୍ଶ ଦଦନ୍ତ କରିଥିବେ ଥର ବିର୍ବଲକୁ ଥାଣ
ମିବା ଓ ନିବାପିତ ହେବା ଛେଳକ ଯଥରେ
ବାରପଦ ବପଶାନଥିଲ । ସେମାନଙ୍କ କଥା
ଅନୁଭବେ ବିର୍ବଲ ଦେବ ଏବ ତେବେବେଳେ
କଥାୟ, ଦମ ଏବ ଦୁଃଖ କର୍ତ୍ତବ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବରେ
ଗାହର କଥା କୁଷାଯିବ ମଧ୍ୟ ଗାହର ଶହିମା-
ତଳ୍ଲ ହଳ ହୁବସ୍ତରେ ଦେଖିବାର ସେ ବିବେଳେ,
କରନ୍ତି ।—ଅମୃତବଳର ଖୁଟ ପେକେଟସ
ମହୋଦୟ ପହେ ଶହିର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ବେଶିବା ବିତିଶ
ନୁହେ କି ? ଉଦାରଚେତା ପାରିବର୍ତ୍ତନର
ଏହା ଯୋଗ୍ୟ ନହେ ।

ଅକ୍ଷ ରଜାକୁ ବେଦର୍ତ୍ତା ବାରୁ ଶୀଘ୍ରେ
ତନ୍ତ୍ର ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦର୍ଶି କେନେମହାତ୍ମା ସଃ ତଃ
ଦିନମ ଏକ ପୌତ୍ରଦାସ ମୋଦବମାରେ ଦାସ-
ବନ୍ଧୁ ଓ ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ ଦେଇଥିବାର ଶାଠମାନଙ୍କ
ଜୀବାଳାଥିରୁ । ଅସମିମାନଙ୍କ ଅଣିରରେ
ଅମମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସାହେବ ଯୋଗ୍ୟ ବନ୍ଧୁ
ଦର ବନ୍ଦ ଶରୁବାର ଅସମିମାନଙ୍କ ମୂଳି
ପ୍ରଦାନ ଦର ଯେଉଁ ବୟସ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ତହିଁରେ ଭାବୁ ମୋଦବମାର ତବନ୍ଧୁତାର
ପୁଲାପ ସବୁ ମନଶେଷତବ୍ଦ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଜନ୍ମ
ଘରେ ଜନା ଦରଅଛନ୍ତି । ମୋଦବମାର ଦୂରାନ୍ତ

ସାବା ଜଳ ଆଦେବ ମହୋଦୟ ସିକାନ୍ତ ବଲେ
ବାବା ଏହି ସେ ଜଳେ ବାଉର କଲିଛା
ପାଣିଧାରୁ ମରଗଲ । ତାକୁର ଯୋବାକ-
ବନୀରୁ ଶଷ୍ଠ କେଜାସାଏ ସେ ମାତ୍ରଦେବୁ
କଲିଲା ଫାଟି ଗାହି । ସେଉଁଦଳ ମାତ୍ର ଦେଲ
ଚହିର ବୁଝିଦଳ ଉତ୍ତର ମେବରୀ ବନ୍ଦରଙ୍ଗ
ଏବଂ ମାତ୍ର ଦେବାହୁାର କଲିଲା ଥାଇସାଇଅଞ୍ଚଳେ
ସେ ଲୋକଟା ମାତ୍ର ଦେବାର ଦୂରଦଳଥରେ
ଦିନମାରିବ ବାଟ ବୁଲିଯାଇପାର ବ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ
କଲିଲା ଫାଟି ଯାଇଥିରେ ଏବେଦଳ ବନ୍ଦବା
ସମ୍ବନ୍ଧ କି ଥିଲ । ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ଦୂରସକ
ଗୋଟା ବଢା ଏବଂ ଚକ୍ରାର ଦଶ୍ମତ୍ତି ଅଯନର
ଅନ୍ୟ ଦଶା କ ଖଣ୍ଡ ବରଂ ସାଧାରଣ ମାର୍ପିଟର
ଦୟା ଖଣ୍ଡ ଥାଇସାଇ ମାର୍ପିଟର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ନିବାନ୍ତ୍ର
ଅବସାଧନକ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଜାଲର ଖେଳ
କରିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମନାନ୍ତର ଓ ମାରିମୋକ-
ବମା ଦୋଷଥିବାରୁ କଣେ କାହିଁର ମରିଯିବ
ଯୋଗେ ସେମାତେ ପରିଶର୍ତ୍ତ ଦର ମୋତବମା
ଆପଣ ଦୟାଥିବାର ଶଷ୍ଠ ଦେଖାଯାଏ ମରିଯା-
ଥିବା ବାରୁର ଛକ୍କା ଅନ୍ୟ ବାରୁରିକି ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର
ଦୋଷଥିଲେ ସେମାତେ କେହି କାଳିଶ ନ ଦର
ତୁଳିଦୋର ରହିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ ଏବଂ ପ୍ରେସି-
ତେଣୁ ପ୍ରଭୁକ ସେ ପରିମର୍ଦ୍ଦରେ ଯୋଗଦେଇ
ମୋତବମା ଥରନ ତରବା ଦର୍ଶ ବହୁଥିବାର
ପ୍ରମାଣ ଅଛି । ସବୁତିକିମ କାହିଁମ ମାର୍ପିଟ
ରୁଥରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭର ନ କର ଅନ୍ତରା ବାରୁ-
ରବତାରୁ ଅନ୍ତରୁକରେ କାମ କେତୁଥିବା ବିଷୟ
ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଉତ୍ସେଖ କରି ପକା ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ।
ନିଜସାହେନଙ୍କ ବିନ୍ଦୁର ସେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମନକୁ
ଦେଖିଥିଲୁ ଗୋଲିବା ବାନ୍ଧୁଳ୍ୟ । ମଦେଇ
ଧୂମର ନିକରରେ ରେଉଁ ପ୍ରଥମ ଏଭଲିର
ଦେଇଥିଲ ବିଶୁର ସମୟରେ ତହିଁର ବିଷୟର
ବହୁଥିବା ପ୍ରତି ସାହେବ ମହୋଦୟ ବିଶେଷ
କଟାଏ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏଭଳ ମୋତବମାରେ
ଦେଇଗପକ୍ଷାର କାମକ ପର ବୃଦ୍ଧିଲେବନ୍ଦ
ପକା ଦେଇ ତେରବାକାରୁ ପଠାଇଲେ ଏହା
ଅମ୍ବେମାତେ ବିଶିଷ୍ଟାରୁ ପାହିଁ । ଅନ୍ତାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାଣ
ପ୍ରାୟ ଦେଇଗପକ୍ଷାର ବୁଲିଶ ମଧ୍ୟ ଦାୟିରୁର
ଯୋବା ନୁହେ । ଅପାଦରୁ କରୁଣଶମାନେ
ଏ କଷ୍ଟପର ଦୟା ଦେବେ ।

ଦେଖାପଦ୍ମ ରଧାରୀ

ଅହିର୍ଯ୍ୟ ଦୁର୍ଲଭମାତ୍ର ଏ କଳିତେବ ପାଇବାର
ସ୍ଵତ୍ରିଷ୍ଟ୍ୟ/ବା ସଥାସମାବେଦେ ସୁଧମାହିତ ହୋଇ-
ଯାଇଅଛୁ । ଏତ ପଢିବାର ଦେଖେସ୍ତବ,
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାଧା ଓ ଶବ୍ଦିତ୍ରିଷ୍ଟ୍ ଏକବେଳେ ପଢିବାର

ଏ ଜୀବର ମାତ୍ର କହି ପଦ୍ଧତି ଦିଲେ ଅରମ୍ଭ
ହେଉଁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରଦୟନ୍ତର ସହି କୋମଗଳି । ଏ
ପ୍ରଦୟନ୍ତ ଅସନ ଶତମାନେ ଲେଜୀବାଦୀ ଓ
ଖୋଲ କରିଥିଲ ଅଛି ବାଜରାଟିବା ସଙ୍ଗେ,
ଦାଗୁର ଯାତ୍ରୀଷବ୍ଦ ବେଢା ମଧ୍ୟରୁ ଧାବିର ହେଲେ
କମେ ଚର୍ଚିମଧ୍ୟରେ ଏବେତୁର କିନ୍ତୁ ବେଳ ଯେ
ବହୁଲୋକ ଯାତ୍ରାକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରଶାସନେ ବହୁ-
ଦୀର୍ଘରେ ରହିବାକୁ ବାଧ ହେଲେ । କମେ
କହି ଅବଳ ଓ କୋଲାହଳ ଯଥରେ ଝାମୁନ୍ଦୁ-
ମାନେ ମନ୍ତ୍ରର ପରିରେ ପଦ୍ଧତିବଳେ କରି ସମ୍ମ
ଦଶବିତ୍ତିକାନ୍ତେ ଶକ୍ତାତ୍ମକ୍ୟ ଉପରେ ରଥାରତରେ
ବିଜେ କଲେ । ବହୁ ପରଦିନ ଶୁଣିଲାଗ
ଦେବାରେ ରଥତଳା ଦେଖିବାକୁ ବିଶେଷ ଯାତ୍ରୀ
ଅଧେଖୁରେ ଅଧରକୁ ଏ ଓ ଟିକା ସମୟରେ ରଥ-
ଟଣୀ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଏବସାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଡ଼ିଗୁ-
ମନ୍ଦରର ଅନ୍ତରୂରେ ରହିଲ । ପରଦିନ ଅଧ-
ସତ୍ତି ସମୟରେ ରଥ କଣ୍ଠ ହୋଇ ଅଭିନନ୍ଦ
ମଧ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ଵା ଭଲିଷ୍ଠର ସାମାନ୍ୟ ଏବାକ୍ଷା
ଦୃଷ୍ଟି ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ, ବଢି ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ତରିଦେଲ
ମହ ଶୀତ୍ର ଛତମଳ ଓ ଶକ୍ତାତ୍ମକାମେ ପ୍ରାୟ
ସହି ଏ ୧୦ ଟିକା ବେଳେ ବର୍ଣ୍ଣିତମ୍ବୁ-
ପରେ ଦିଲେ କଲେ । ଅଲାପନାନ୍ତରେ ଦର୍ଶକ
ଦରବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିଦ୍ୟ ପଦ୍ମୀ ଯାତ୍ରୀ ଅଗମଳ
ଦରୁଆଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ଟିକା ଦସ୍ତବ୍ଧୀ ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା
ଯାତ୍ରୀକାମୀ ଦୂର ଅଧିକ ଦୋଷଦ୍ୱାରା ଏବା କୋ-
କାଳ ପଦ୍ମାଶ ଓ ତଣ୍ଟ୍ରା ଦେଖେଇମାନେ ଦେଖି
ଦୁଇପଦା ଉପାୟ କରି ଦେଇଥିଲା ।

ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୧୯୮୪

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର ଏତମାତ୍ର ବିଲେଇ ଏ ନଗରର
ଦେବନଥ କଲେନ ଅଟେ । ଏହେଦଳ ଏ
ବିଲେଇକୁ ପ୍ରଦିନ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗ । ଏଥର ହୃ-
ପଥାଧିତ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦେଖିତ ପାପ ବିରଦ୍ଧାରେ
ବିଲେଇକୁ ଶବ୍ଦ ବଳ ଏତବାର ଜାଣାଯାଏ । ତେଣୁ
ବିଲେଇର ଅଧିକ ବା ପ୍ରତିବିଷେଳ ମହାଶୟ ଦେ-
ବଳ ୧ମ ଓ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାପ ବରବା ଶବ୍ଦ-
ବଳ ବିଲେଇରେ ପ୍ରଦେଖ କରିବାର ଅବେଦଳ
ପ୍ରଦେଖ ବରବାର ଜାଣାଇ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଥରୁ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର ଶବ୍ଦ ଏଥର ୧ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ୨୮
ଏବ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଲେଇର ଉଚ୍ଚ ଆଶ
ବରଅଛି । ଏଗାନେ ଧରମ୍‌ପ୍ରେସ୍ ବରବ ଦେଇରେ
ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ ରହିଥିବେ ଏବଂ
ତୁଳ କୁଳଶ୍ରେଣୀର ଶବ୍ଦ ବାହୁ କେବେ ଅନ୍ତର
ଅଧିକ ଶବ୍ଦ ନିବାର କେବେ । ଏହର ବାହାର-
ଶବ୍ଦ ଦେଇବ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ସେ ଦେଇ-
ବରବ ବରବ ଦେଇବ ଏମନ୍ତ ବଥା ନିବେ

୧୦୦ ମାତ୍ର ୧୦୦ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାକ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଉପିଗ
ଅଙ୍ଗରେ ପ୍ରଦଳ ମୁଖ୍ୟମ ହୋଇ ଘରେବ ପତ ମୁଖ୍ୟମ
ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଲୋକ ନିଃ ହୋଇଥାବ ବନ୍ଧୁ ହେବ
ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଏ ପତିମା ହୋଇଥାବ।

ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପାଦମାରେ ତାଙ୍କ
ସୁର ଗମେଣିତର ଶୃଷ୍ଟିରୀ ନାମକ ଜୀବେ ସୁରକ୍ଷା ଧୂତ
ହୋଇ କିମ୍ବା ନିଜକେନ୍ତରରେ ଚିତ୍ତରେ ଅନେକ ଯେବେ
ଦୃଢ଼ତେ ସବ୍ବାଜିଦେଇ ପାହାତାରେ କଞ୍ଚକାରୀ ଏବଂ ମୋହି-
ମୋହି କବାନକୀ ଫେରୁଥିବ । ଉପରିମାତ୍ର ପାହିଦରେ
ସେ ଅପରା ପଦଠାରେ ନ ଏକ ସମୟରେ ବିଦ୍ୱାନରେ
ପାହାନ କର ପ୍ରସ୍ତୁମୋହି ଖାଦ୍ୟର ହାତ ଥୋଇବା
ସମୟରେ ଲିଙ୍ଗ ସୂର ଦିଵିର ମାତ୍ର କୁଟ ପାହା ଦେବରେ
ନ କାହିଁ ଦିବୁଥିଲୁଣ୍ଡର ଗର । ପ୍ରସ୍ତୁମୋହି ପତ୍ରପଦ୍ଧତି
ପଳାଇଦ ଦେଲେ କି ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପାହାମୋହାର ପାଇ
ଛୁଲ ବୁଝିଦେଇ ମାରୁପାହାରେ । ସୁଖର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧି-
ମୀର ସାରା କରିପାର କାହାର ।

ଦେଇଗାନାର କଳିମେ ସାହେବ ଦଶପଦବୀର ଅଜାନେ
କ୍ଷାମି ଅଧିକରେ ରତ୍ନ ବେଚନର ଏକମର ଯେଉଁ
ଦେଖାଇ ନିରାଗ ଲାଜା ବେଳିବାରୁ ଟଙ୍କା ୩୫୦ ଟଙ୍କା
ପାଇଁ ଯାଇବାରେ ମେନ୍‌ହେବୁ ଫେରିବାର ଅବଳର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦସ୍ତଖତ ୧୯୯୬ ୧୯୯୦ ଫା ଅନ୍ତର୍ବିତର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ ଟଙ୍କାରେ ପାଇଁଥିଲା । ମହାର ଗୋକୁଳବା
ଳରେ ସାଧିକ ।

ବୁଦ୍ଧ ଜୀବାତୀ ମୋହମ୍ମାରେ ହାମରୋଟି ଅସାମ-
ମାନଙ୍କର ମୂର୍ଖ ପ୍ରଦାତ ହସିବାର ଫାହାଲେ ସୁମଧୁ ମୋହମ୍ମା-
ର ଗଲାମକା ଦ୍ୱାରା କେବାର କେବଳ କଷିତ୍ର ଉପିଯାଇଥାଏ ।
ଯେଠା ମେନ୍ଦରକ ବାହେତ ଅପଣା କେତିରେ ପ୍ରମାଣ
ଦେଇଥାଏ ଏହି ସଂଶୋଧନର କଥା ହାରାନ୍ତିରୁ ଯିବା
ବିଚିତ୍ରବ୍ୟାହାର କବିତା ଅବଶ୍ୟକ ଲୋଗିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ପୁନାର୍ ମିଶନପିଲ ସେଫଟିଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଡାକ୍ ପାଇଁ ଯାଏବାକୁ ଦାଖି ହାମରେ ଦଗ୍ଧିତ ଅନ୍ଧକର ଦ୍ୱାରା ସାଥୀ ମୋରତମା ଅଗର ହୋଇ କରି ମାହାତ୍ମ୍ୟର କୌଣସି ପଥାଳରେ ବରାର ଗ୍ରମୀଯଙ୍କ |—ଦୂର୍ଦ୍ଵାରରେ ମିଶନପିଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ଧପାଇଁ ହେବାକ ଥିଲେ ମାହାତ୍ମ୍ୟର |

ମହିଳା କୁଟୀ ରେତର ପାଇସନା ବର୍ଷ-
ଶୁଦ୍ଧମାନେ କୁଟୀ କାମକାଣ୍ଡରୁ ଦେଖଇ ଦେଖି କୁଟୀ କୁଟୀ ୧୦୩
ଶାଲମୂଳ ବିକାଶକାରେ ଏହି ସାଧାରଣ କେତେକରେ ଶେମାନଙ୍କ
ଯିବା ଅଧିକା କର୍ତ୍ତା ପଢ଼ି ଏହାପରି କେତେକର ଅଗ୍ରଭାବ
ଦେଖାଇ ଏହାର ବିକାଶକାର କାହା ସମୟ କରିବାର
ପରିପରି ଗର୍ଭମନେ ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ ।—ତଳ ହରିନ୍ଦ୍ର
ଗର୍ଭମନ୍ତ୍ରି ବୁଝି ଅଛି ହାତର ପାଥା ଗୋଟିଏଇୟା

ମୁଁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କେଳ ଦୟନାରେ ସମ୍ପର୍କ ହେସନ ଦିବ
କରେ ମାଲିଗାଢ଼ ଘାସବାଟା ସମୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାର
ଶାତମାନ ହେଲାରେ ପଢ଼ିଗଲା । ବୌଦ୍ଧଶାସନମେ କୌଣସି
ଦେଇ ହେଲା ହେଲା ନାହିଁ କହାନି ଏହିବଳକଣ ସାବଧାନ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏ ଦୂରକାନ୍ତ ସହିତବାର
ବସି ହେବ ।

ନୂତନ ସୁଲକ୍ଷଣାର ଅମଳରେ ଦୁଃଖ ସହିତ ବିବିଧ
ପ୍ରକଟନଙ୍କ ଉପରିବର ଚାରିଥାହି । ଅଗେ ଦେଖାଯି ବ୍ୟକ୍ତି
ଶରୀରରେ ଜାଗାପାତେ ଏକମଣିରୁ ଅନ୍ୟନବରୁ ଘାର
ପାରୁ ନ ହେଲେ ମାତ୍ର ଦେଖିଲାଏ କହା ଦ୍ୱାରାରେ ପେମାନେ
ଦେଖାଇଲ ଦେଖ ଦେଖାପ୍ରକଟ୍ ହେଲୁ ଜାଗିଲ୍ୟ ଚାରିଥାହି
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଅଧାରେ ଠକ୍
ଅଛି । ବିବିଧକାଳୀ ଦେଖିଲ ରୁଚି ଅଧାର ଏହି ଦିଦେଶର
ପ୍ରକଟ ରୂପରେ ନ ହେଲେ ପ୍ରତିଗୋଟିଙ୍ଗ ଅବହରୁ ପଦେଶ
ଦେଖିଲ ମଧ୍ୟ ଭଲତ ଢାଇ ନ ପାରେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିର
ଦୁଃଖରୁବିନ କାହାକୁମାର ।

ଦୟାରୀରେ ପିଲାଦାରେ ଏହି କଣ୍ଠିତ ପରିବ ଜଳାଏଗା
ହୋଇଥିବ । ତଥାପିମାନେ ସମ୍ମ କାହିଁବାବାଟାଟେ
ପରି ଗୀରେମାନ୍ତ ନର୍ତ୍ତ ଗବେ ପଢାଇ ଦୟା ନାହିଁବାଟା
ଏହି ଅଳଙ୍କାର ମିଥିର ହେଇଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମନ୍ତୁର
ପୂର୍ବର ବ୍ୟବର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୂର୍ବ କି ୧୦ ଏ ଅସାମୀ ଧରି
ଦେଇଛନ୍ତି । — ଅଧିକାରୀ ତଥାପିମାନ ବିନି ଆହୁ ଦେଇଥାବା
ଦେଖିଯାଏ । ଆହୁ ଶକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଇବିଲି ନିଜମ ବହୁ
କାର ଏହା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏହା ନିତେ କି ? ମୁହଁରର ବଚେ
ଆହୁ ଥିଲେ ମେନ୍ଦର ଜଳାଏଗା ଅଧିକ ହେବା ଅବହିନୀ ମେନ୍ଦର
ପକ୍ଷର ଅଧିକ ଅଧିକ ଦଳ କାହିଁବା ଦିଲା ହୋଇଥାଏ ।

ପତ୍ରପ୍ରେଲବକ୍ଷପ୍ତ ।

ଶ୍ରୀ ମଦନମୋହନ ମହାପାତ୍ର — ପଦ୍ମପୁରୁଷ ଅପ୍ରକଳନରେ
ଉପେକ୍ଷିତ ହେଉଥାଏ । ସୁମଧୁର ଯେବେ କୃତ୍ୟାବ୍ଦ ନ ପରିଚୟ
ଯେବେ ଗର୍ଭଜାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଥବା ଗୋଟିଏକ ଏକାକୀଳ
କୁଳକୁ ବିଧିମୂଳର ବରାହୀ ଦେଇଲ ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବାକ
ଦେଇ ।

ଶ୍ରୀ ପଦମାତ୍ର ମହାତ୍ମା ଗାଁର ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ
ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ

ତଥେ ପାଠେ—ସାଇଂର ମିଶନିଟାରିଆର କଷଣ
ଦାବେରା ଜଳନାଶାଳାରେ ସଥା ସମୟରେ ହେଲା । ପାଇଁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀ ଯଦ୍ୱା ଦର୍ଶନ କରିଥିଲା ତିଥି କର୍ମଚାରୀ ଯଦ୍ୱା ଦର୍ଶନ କରିଥିଲା
ତଥା ବର୍ଷି ଅଧିକ ସବଳ କିମ୍ବା ଅଧିକ କରିଥିଲା
କର୍ମଚାରୀ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶିତରଙ୍ଗ
ହେଲା ମନେରୁ ଲାଗୁ । ପାଇଁ ସି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଜଳନାଶ ସବଳ ବର୍ଷି କରାଇବା ହେଲା ଏହିଏ ବହୁମନ୍ତର
ଦବନ୍ତର ସାହାର୍ୟ ହେବ ।

ପ୍ରେସର୍ସ ।

ପଦ୍ମପ୍ରେରଚକ୍ର ମଧ୍ୟାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାଳେ
ବାସୀ କେହିଁ ।

ଶଳ ଅସୁନ୍ଦର “ବହଳ ବାଧକା” ସଙ୍ଗାବିଲ୍
ମହୋଦୟ—ସମୀପେଣ
ମହାଶୟ !

ତଳିକରା ବିଦ୍ୟାଲୟର ଗର ପ୍ରବେଶେତ୍ର
ପ୍ରସ୍ଥାର ଯେଉଁ ସନ୍ଧର ଫଳ କାହାରଙ୍କ
ତହଁ ରେ ସ୍ଥିତି ବିଶ୍ୱାସରେ ପରମ କଲ୍ୟା
ଣୀୟ ଜୀବା ଜୀମଳ ନର୍ମଦା ଦରର ଜାମ ଦେଖି
ଅବ୍ୟାକ୍ରୁ ସ୍ଵରୀ ହେଲି । ଏଥୁ ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶାର
ଅନ୍ୟ କୋରସି ବିଶ୍ୱାସ ଓଡ଼ିଆ ବାଜକା ବିଦ୍ୟା
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଏହି ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସ୍ଥାରରେ ବୃଦ୍ଧ
ଚାର୍ଯ୍ୟଗା ଲାଭ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମୋବାଇ ସ୍ମୋର ଦେଇ
ନାହିଁ । ବିନାରେ ପରାର ପରିବହା ଦରକା

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରକାଶକ ମୂଲ୍ୟରେ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରଙ୍କ ବାନବା ବିଦ୍ୟାଲୟ ଆହଁ ଆଜି
ଏ ବାନବାକୁ ପ୍ରଥମ ଭବ୍ୟମରେ ନଳ ଚେଷ୍ଟା
ରେ ବାନବା ଶତି ସୁରୂପ ଏ ପ୍ରତାର ବୃଦ୍ଧବା
ଯେତା ଲୀବ କରିବା ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ବିଷ୍ଣୁ
ଏହି ସମ୍ମାନାଳ୍ପଣ ବିଭାଗ ଉଦୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏବା
“ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନାଳ୍ପଣ ” ର ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କର
ଉଦୟବ ବର୍ଷର କରିବ କାହିଁ ବି ନିଷେଖ୍ୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରକାଶକ ଏବା ପ୍ରକାଶକ
ପାତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ମାନାଳ୍ପଣ ମୋର ସହିତ ଅମ୍ବେଶ

ଯେ ସେ ଦୟାର ଲୁକରେ ଏହି ଘଟନାର ଦୟ-
ପୂର୍ବ ଅଣ୍ଣିକାତ ଜୀବନର ଶ୍ରୀମତୀ ନର୍ମଦାର ଓତ୍ତା
ଦିଗିମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତ୍ତି ମୋତନରେ ଥରି ସେ-
ମାବନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ବର୍ଦ୍ଧନ ପରିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମଚାରୀ “ ଉତ୍ତର ସଂହାର୍ୟ ” ର
ସୁଯୋଗ ସମ୍ମାଦନ ଶ୍ରୀମତୀ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାନ କରିବାର
କହିବା । ମୁଁ ପ୍ରତାନ ଶିଷ୍ଟବ ଖୁଲିବେଳେ ସେ
(ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମଚାରୀ) କଣକ ରେବେନ୍ଦ୍ରା ହନ୍ତ
ବାଜବା ବିଦ୍ୟାବସ୍ଥା ସଥାନମେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥିମିକ ଓ ମଧ୍ୟ ଶାଖାବ୍ୟାକର ସାମାଜିକରେ
ଉଦ୍ବାଧିତା ଲକ୍ଷ କରିଥିଲା । “ ସୀ ଶିକ୍ଷାର ଉପ-
କାରିତା ” କଷ୍ଟରେ ସହେଲିଙ୍କୁ ରତ୍ନା ରେଖି
ଉତ୍ତରର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ମାଲିକର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତାରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତର ଅଧିକାରୀ ବନ୍ଦନ କଲିବେଳେ
ଶ୍ରୀମତୀ ସେ ସମୟର ସୁଯୋଗ ସମ୍ମାଦନର
ଶାହୁନ୍ତ ହେ, ତି, ରୁପ ମହୋଦୟ ଦାତା ଓ
ରହଣୀ ଉଦୟକୁ ଲକ୍ଷ ଦର ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ
ବ୍ୟକ୍ତିକ ସୁବାଦ୍ୟ ଶୃଦ୍ଧିକ ଉଗ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ
ତାହା ସେବଗେବେଳେ ପହିନ୍ତରିଲେ ଅଳେପିବ
ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମତୀ ବାଲିକାମହିଳା ଶିକ୍ଷା
କଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କର ଦିକ୍ଷାତ ବାଣୀ ଏବେ ପାଇଁ
ସଫଳ ହେବାର ଦେଖି ସଖୀ ହେଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କିମ୍ବା ସୁଖର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ମହାମାଳିକେ ରୈଣ୍ଟମେଷକ ଚିତ୍ତେ ନିଯନ୍ତ୍ର ଅଛି ।
ମୋତ ଅଧୀକରେ ଭିନ୍ନ ଗୋଟି ସବୁ ବାଲଦା
ବିଦ୍ୟାଲୟୁ ଥିଲୁ ଏବଂ ବାଲକ ବିଦ୍ୟାଲୟୁମାଳ
କରେ ମଧ୍ୟ ବେଗେଗୁଡ଼ିଏ ବାଲଦା ପଢ଼ି-
ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ସମ୍ମ ପଥରେ ଯେଉଁ ସେହିଠାରୁ
ସାଇଅଛି ଥେଠାରେ ଶ୍ରମଣ ବର୍ମଦାର ଦୟା-
ଦରବ ପ୍ରତି ସମ୍ମଦିବ ମହୋଦୋଶ ଅବର୍ଜନ
ଦରକାରୁ ଯଥା ସାଧ୍ୟ ତେଜ୍ଜ୍ଞା ଦରାନ୍ତୁ । ମୁଁ
ଏକାନ୍ତ ଅଧାଦରେ ଦ ଶେଷ ବିଶ୍ଵମାୟ ମୋର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଭୟମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ବର ନିଜାକି
ଉଚ୍ଛଳ ମାତ୍ରର ଅଧାତ୍ମ ଭୟକୁ ହେବେ ।

ବନ୍ଦମୁଦ୍ରା

୨୦୨୧୦୯ } ଏ ବୃକ୍ଷପୁସ୍ତିକାରୀ ଚୌଥୀଟା,
ଶିଖା ବିଜ୍ଞାନୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମୋରଙ୍ଗ ସହି ।

ମୁଦ୍ରଣ ।

ସନ୍ ଏୟଥିମ୍ବାକୁ ଜୁଲ ମାସ ଗା ଦେଇ
ଉଚ୍ଛଳ ଅପିତାରେ ପ୍ରତାଣ ହୋଇଥିବା ମୋ-
ତାରିଖ ବର୍ଷା ତମନ୍ତେ ଅମ୍ବର ପ୍ରେରଣାରୁ
ମାସ ଖାଦକ ଏବଂ ଚର୍ମ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅବଶର
ହୋଇ ସ୍ଥାପା ଘାଟରେ ଅପଞ୍ଜିତ ପ୍ରଧା ଅପଞ୍ଜି

ଗର୍ବୀମେଘ ଅଦେଶ ଅନୁସାରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ମାପ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଅଥବା ତହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ
ସେହି ଧୀର ବନୋବସ୍ତୁ ଦେଉ ପାରେ
ପାଠବା ଅଭିନ ମଳେଜ ପେଟିବା । ୩, ଏଇ,
ଶ୍ରେଣୀର ଶକ୍ତି ବେଗନ ଚ ୨ କୋ ୫ ଡକା-
ଲକ୍ଷ ଶ୍ରେଣୀର ବେଗନ ଚ ୫ କୋ ଦେବକ ।
ମଳେଜ ପେଟିବାର ଠିକ ଦଳ ଏଥୁ ଉତ୍ତରାବୁ
ପଢାଇ ଦେବ ।

ସମ୍ବଲପୁରରୁ ମେଦିନୀପୁରକୁ ସତକ ନିର୍ମାଣ
ହେବ । କହିର ପ୍ରଥମକୁ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତ୍ରେ
ସରକାରୀ ବ୍ୟୁତରେ ୧୯୮୮ ଏକବ ଜମି ସମ୍ବଲ-
ପୁର ଜଳ ଓ ଗଢ଼ିଲକ ଧନ୍ୟାଲି ଓ ପୁଣିନ
ମୌଜାଦ୍ରୟରେ ଲାଭ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଜଳ-
ବତ୍ତା ଗରେଟରେ ବାବାନ ଥିଲ ମାତାମର
ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳେ ବିଷ୍ଟ ବନ୍ଦରଶୀଳପୁର ରେ-
ପୁଣିନମେଶବର ଥାହେବକ ନରେଣାରେ ଦୂରୀ
ପାତରେ ।

ଅଶ୍ରୁ ଦୃଶ୍ୟର ସହିତ ଜଣାଇଥିଲୁ ସେ
ପାଇବ ଦେବା ଦେବୁ ଗ୍ରାସିଲୁ ଦୂରାକଳ ସାହେବ
ଭାବନୟ ନିମ୍ନ ଦୟାକେଣୟ ପଦରେ ଯନ୍ତ୍ରିତ
ଦେବାରୁ ଏବଂ ମଧ୍ୟାବ୍ଦ ଅଧି ନଳିବାଳୁ ସେ
ସହରେ ନିଷ୍ଠା ଦୋରଥିଲୁ । ଦୂରାକଳ
ସାହେବ ଅଶ୍ରୁ ନିଯମ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ନିରାପଦ
ସହିତ ନିମ୍ନ ମେନ୍ଦ୍ରିୟର କର୍ମ୍ୟ ନିଷାଦ ନାର
ଭାବବାଷିକର ନାହିଁ ଉଚ୍ଛଵାତ ଦୋଷପ୍ରରୋଧ
ଏବଂ ଦୂରାକଳରେ ଅନେକ ଥାରୀ ଥିଲା ।
ଶ୍ରୀର ପାଦକ୍ଷମ ଅଗ୍ରେଗା ଓ ଆର୍ଦ୍ଦାୟ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ ।

ପୁଣ ଉଚ୍ଛରାର୍ଥ ନିକଟରେ ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଗୋଟିଏ ଗୁଣାରେ ବାପ କରୁଥିଲା । ଅବୁଦଳ-
ବଳେ ସେ ବର୍ତ୍ତ କରି ବରିବା ସହାଯ କଥା-
ବାର୍ତ୍ତ ବରିବାରୁ ବାନାତାରେ ଜଙ୍ଗ ଖୁବାର
ଜାଣି ବେଳେବେଳେକି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟଙ୍କ ଗୁଣାରୁ
ସଦାକୁ ଡାବିଦେଇ ଯାଇପକାଇଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧୀୟର
ଶିଷ୍ଯ ମ୍ୟ ମାତ୍ର ଆସାବରେ ଦସସତାଳରେ
ପଡ଼ିଥିଲା । ସବାସୀ ଦୋଷ ସମ୍ବାଦର ସମୟ
ବିଦିତ କଲେଥରେ ସୁଣି ବିଷସୁଲେ ପ୍ରମତ୍ତନେନେ
ଏହିପର ଫଳ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବ ଏକ ସୁଖରେ
ବହୁର ପ୍ରତିବ ଦୁଃ୍ଖମ୍ଭାବକ ଘର୍ଷମାତି ।

ଗର ପନ୍ଦିତାରହିନ ଏଠା ଜଳ ସାହେବଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରେ କଲିବାରୁ ମାରିଥାର ଓ ଶୋଇ
ଅଛି ଏକ ଦେବାଳୀ ଅପର ମୋକଳମା ସବାଳ-
ଜନାବ କରିଥିଲେ । ଗାଢା ଦେଖିବା ସକାଷେ
<ଫେଲେବ ବିଶ୍ଵ କୋମନ୍ତରେ ଯେ ଅକାଳର

କରେଶରେ ସାନ୍ତୁମ ଯାହା ଲଗଥିଲ ଏବଂ
ଅଧିକ ଲୋକଗଢ଼ିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅପ-
ମୁକ ଦେବାରୁ ସହେବ ମହୋଦୟ ଚାନ୍ଦାଳଙ୍କ
ଜନାଟ ନନ୍ଦ କରିଦେବାରୁ ବାଧ ଦୋଷରୁଲେ ।
ପ୍ରଥମ କରେଶରୁ ଅମୟ ହୋଇ ସମସ୍ତବନ
ଡେହ ସବାର ଜବାବରେ କଟିଗଲା ଏବଂ ବେହି
ଦିବ ସେମାନେ ଘର ରେଳଗାତରେ ଏଠାର
ଦିଦାୟ ଦୋଷଗରେ । ଯାହାଙ୍କର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ
ଦେଲ ସେମାନେ ମେମନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତିଲଗାର
ପରିଚୟ ଦେଲେ ଏଠାମେନେ ମଧ୍ୟ ମେମନ୍ତ
ଦିନାଖରୀରେ ହାରହୋର୍ଟର ତେଜିଲ ବରିଷ୍ଣ-
ରଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ଯ ଶୁଣି ଧକ୍ଷ ଦେଲେ ।

—*—
ବଲିବଗାରେ ଏକ ମୁସଲମାକ ମରିଦି
ନିବରରେ କେବେଗୁଡ଼ିଏ ମାରବାତିକ୍ଷ ଘର ଅଛି ।
ମାରବାତିମାଳିଙ୍କର ଦ୍ଵାରାକାଣ ଡୋକନ ପାଣେ
ଏକ ଠାକୁର ରଖି ଶାନ୍ତିମନ୍ଦ ଘରୀ ଉତ୍ସାହିର
ବାଦ୍ୟ ଭର ପୂଜା ଦରେ ଏକ ଚାହିରେ ମୁସଲମାକଙ୍କର
ନିମାଳ ୧୯୩୧ାରେ ବ୍ୟାବାଗର
ଦେବାରୁ ଏକ ଗୋରୁମୃଦ୍ଦ ଥିଲା ରମାନନ୍ଦଙ୍କ
ଠାକୁରଙ୍କର ଘାର୍ଯ୍ୟରେ ରଖି ଦେଇଲେ । ଏହି
ଦୂର୍ଦୟ ସର୍ବରୁ ଶାନ୍ତିକାଙ୍କ ଅଶ୍ଵାରେ ପୌଜି
ଦାଶ କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ଅରକର ଧାୟୀ ର ମରେ
ମୋଦକମା ଦାରର ହୋଇଥିଲା । ଏଥିର ବିଶ୍ଵର
ଶେଷ ବୋଦ୍ଧଣ୍ଠ ବମାକନ ଅପଣା ଠାକୁରଙ୍କର
ନିଧ୍ୟାମ୍ଭ ଦରବା କାରିବ ପୁଲଣ୍ଠରେ ଅନ୍ତିମତି
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିଲ ମାତ୍ର ଦଙ୍ଗାପଣାମା ଅଶ୍ଵାରେ
ଦାଶ ଅଶ୍ଵାଦିନ ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବାଧିର୍ମ ଶୁଭ
ଉତ୍ସାହରେ ମାତିଲେ ହେପରି ବିଶ୍ଵରମାଳ
ଅଳକାରୀ ।

ଏ ଜିଲ୍ଲା କନକପୁରର ଆସୁଳୁ ମୋଟାନାଥ
ମହାନ୍ତି ଲେଖିଥିଲେନ୍ତି କ ଧନ୍ଦାର ବିଶ୍ୱାଦ
ଆ ଶାରଦାଦେବୀ ମନ୍ଦିରର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଷ୍କଳନ
କଟିଛି ଦୂରକଣ ନୂଗ ମେମର ନୟକୁ ଦେବା-
ରାଗ ଚଳିବ ଚୁଲଇ ମାସ ବା ୧ ରକ୍ଷଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କର ଶ୍ରୀସୁଲ୍ତନ ଜିଲ୍ଲା ଜିଲ୍ଲାଦେବ ବିଶ୍ୱାପନ
ପ୍ରଧାର ଦରଥିଲ୍ଲାନ୍ତି । ଉତ୍ତାଳ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ତନ ବାରୁ
ନରଚରଣ ଚଢୁଗାଧାୟକ ସାଧତିହରେ
ଦେବାକ୍ଷ ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଦର
ଦେବ । କେଉଁମାନେ ମେମର ଦେବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଅଥିଲ୍ଲା ଓ ସମ୍ରାପକୁ ବ ଧର୍ମନାର୍ଥ
ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ ପଦପ୍ରେରନ ଲେଖି କାହାନ୍ତି ।
ମେ କେବଳ ମନ୍ଦିରର ନାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦର ଶୋ-
ଚମ୍ପ ଅବଶ୍ୟା ଲେଖି ଏକିବିନ୍ଦ ୧୦୩୦ ଲା କେ-
ବନର ଜଣେ ଦୈତ୍ୟ ଉପସୁଲ୍ତନ ବାକ୍ତ୍ଵକୁ ମାନେ-
ନର ନୟକୁ ନରବାର ପରମାଣ ଦେଇଥିଲ୍ଲା ।

ଅମେରିକାରେ ଉପରେ ଦର୍ଶନ ଦିଲ୍ଲିରେ
ବିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗଠନ ହେଲେ କର୍ତ୍ତା
ନିବାରର ଉତ୍ତର ବାବସ୍ଥା କରିବେ ଓ ଅଧ୍ୟ
ଦେଖି ଉପସୂଳ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାଧ୍ୟମରେ
ରଖିବେ ।

ପ୍ରତି ପ୍ରଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟାଜାନ ଏବଂ ଅଭିଜାନ
ପଠାଣ ବାରହମାସ୍ତ୍ରର ମଦବୁମାର ଜଣେ ଉତ୍ତ-
ବେଶୀୟ ଓରସିଥର ଚିରବାଚ ମାଦେବକ
ହେଁୟ ବରବା ଶପରଧରେ ଦର୍ଶନ ଅଦାଳଗର
ବିନ୍ଦରରେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଘରୁଥିଲେ । ବରମାର
ପ୍ରଧାନ ଅଦାଳଗରେ ଅପିଲ ହୃଥକ୍ରୋ ପ୍ରଧାନ
ବିଶୁରପତି ସର ଗୁରୁନୟଷ୍ଟକ ସାଦେବ ଅସାଦି-
ମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇ ବୟସରେ ଲେଖିଥିଲୁଛି କ
ରକ୍ତ ଦେଖିଯିବା ଦାଟିର ଅବସ୍ଥା କିଥିରୁ ଅଟେ
ଏବଂ ଦିଅନ୍ତା ସାକ୍ଷିଦାର ସମର୍ଥୀ ହୋଇଥାଏ ।
ସେବେ ମୋକଦାର ଉତ୍ତର ବଦନ୍ତ ଦେଇ
ଥାନ୍ତା ଓ ପ୍ରମାଣ ଦୂଷି ଦେଖିବାର କେହି
ଦୁର୍ବିମାନ୍ ଲୋକ ଆତ୍ମା ଦେବେ ପ୍ରକୃତ ସାରନା
ପ୍ରକାଶ ଦୋରଥାନ୍ତା ଏବଂ ଅସାରିମାନେ ପାଷମାସ
ବାଲକାଜିତ ଲୋଗ ବର କ ଆନ୍ତେ । ବୋଲିବା
ବା ହୁଲ୍ଯ ଯେ ପ୍ରଧାନ ବିଶୁରପତିଙ୍କର ଏହି
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବଦନ୍ତକାଣ ସୁଲାଶ ପ୍ରତି ବଢ଼ି ନିଜାର
ବିଷୟ ଅଟେ । ଗୁରୁଥାତେ ଅଜିକାଳି ପୁଲାପର
ଦୋଷ ବାହାରୁଆଛି । ଏହା ସମୟର ଗୁଣ ନା
ଚିର୍ତ୍ତିପକ୍ଷକର ସୁଲାଶ ଉପରେ ଅଜିଯକୁ ନିର୍ଭର
ନିରାର ଫଳ ଗନ୍ଧିମେଷ ହର୍ଷର ବିଶୁର ବର
ସୁଲାଶ ସମ୍ମାର ବିଷୟରେ ଶୀଘ୍ର ମଗୋଯୋଗୀ
ଦେଇବ ଏତିବ ପାରିଲା ।

ଅଜିହାବାଦ ହାଲକୋଟ ରେ ଅମ୍ବିନ ତଳେ
ଭାଲୁଷେବଳ ସମ୍ମାନୀୟ ଗୋଟିଏ ପୋକଦିନା
ନିଶ୍ଚର ଦୋଷାଥରୁ । କଣେ ବେପାଖ
ମାର ପଠାଇବାର ପତ ଥାର ଭାଲୁଷେବଳ
ତାକରେ ମାର ପଠାଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପ୍ରାଦିବ
ଅଧିକା ପତରେ ଭାଲୁଷେବଳରେ ପଠାଇବାର
ଲେଖି କି ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ମହିଳାର ଧରନା-
କୁଗାଁ ସୁଲାଘ ପାହାରୁ ଯୌଜିବାରୁ ସୁପଦ୍-
କଲେ । ମକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ସୁଲାଘର କଥା-
ମରେ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ମାତ୍ର ଅଧିକରେ
କଳ ସାହେବ ମେ ମର ସମୟର କି କର
ପ୍ରାଦିନ ମାର ମେବା ସହାଯେ ପତ ପଠାଇଲେ
ବିନେତା ସେହିମର ଭାଲୁଷେବଳରେ ପଠାଇ-
ପାରନା ଏବଂ ଏହି ସହାଯେ ତାହରର ପାରମର
ମର୍ମ ପଠରେ ଦୃଶ୍ୟ କରଦେଲେ ହୋଇଥି
ଅପରାଧ କି ହେବାର ଫିକାନ୍ତି ବର କାରକୋ-
ଟିକୁ ମୋଦିବିନା ପଠାଇ ଦେଲେ । କାରକୋ-

କୁର କଷ୍ଟରପତିମାତ୍ରେ ଜୀଜ ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଏହମତ ହୋଇ ଅସାଦିବି କୁଣ୍ଡି ପ୍ରଥାର ଦିନ-
ଅଛନ୍ତି । ଫୁଲ ସ୍ଥାନରେ ପୁଣ୍ୟର ଦୂରି ଅଛି-
ବେଳେ ହୋଇଯାଇଥିଲାର ବେଶ୍ୟାବ ଏବଂ
ମାଜକ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ରେ ଯଧ ବାହ୍ୟର ତଥା ସହଜରେ
ଢାଳି ପାରନ୍ତି ଯାହିଁ । ଅବଶ୍ୟା ବାଇବୋର୍କ
ଥିବାର ସୁଦିନର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ରହିଥିଲୁ ମାତ୍ର
ସେଯାବ ଯିବା ସମ୍ଭାବ ଖର୍ଚ୍ଛାର କଥା ନହେ ।

ଅନ୍ତର ଶକ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ଶିଖାଦିଲ୍ଲାଙ୍ଘର
ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଗତ ତଳନବା ଗନେଟରେ
ବାହୀରଥ୍ରୁ । ଗହୁରୁ ଜାଣାଯାଏ ଅଞ୍ଚା ଦୋଷ
ସ୍ଵବା ଗୋ ୨ ଟା ବୁଦ୍ଧିରୁ ୫ ଟା ତେଥିଲୁ
ଖାସ ରହିଲା ବାଣୀ ଦୂରରୀ ତେଥ ଓ ତେଣା-
ବାସିବଜାଳିକ ଦୟରେ ପ୍ରଭ୍ରମେଗିଲା କ୍ଷୟୟ
ରେ ଦିଅସିବ । ଅବ୍ୟନିନିଷିମାକେ କେବେହାଳ
ତେଣାରେ ବାହ କରିଅଛୁଟି ଅବେଦନକଷ୍ଟରେ
ଦେଖିବେ । ଏ ଅବେଶରେ କଥାହରୁପେ
ବଜାଳି ଉଛଳୀୟବର ଅଣା ପୂର୍ଣ୍ଣ କେଲା ମାତ୍ର
ମନୋମାନର ତାରଣ କିନ୍ତୁ ନ ଦେବା-
ଦେବୁ ଗହୁ ତେ ଅମେମାନେ ସକ୍ତିଷ୍ଠ ଦୋଲ
ପାଇଲୁ କାହିଁ । ଯେଉଁମାକେ ପୁରୁଷାନ୍ତମେ
ଶତ ବର୍ଷ ଏ ଦେଶରେ ବାମ କର ତେଥି
ଦୋଇଅଛୁଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଜବଣୀମେଘ ତେଥିଲୁ
ସଜ୍ଜିଗରରେ ଥିଥିଲେ କୌଣସି ଅସୁରିଖା
ବା ବୟର ଅଶକ । ୦ ଖଲ ବୋଧକୁର
ମରଦଙ୍କ ବେଳଜା ସ୍ତରମାତ୍ରର ଯେଉଁମାକେ
ଶ୍ରୀଦୂଷିତ ତେଣାରେ ବାସ କରିଅଛୁଟ
ସେମାକେ ଓ ମୁସଲମାକମାନେ ତେଥ ସଜ୍ଜ
ମଧ୍ୟରେ ଅପିଅଛୁଟ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିରଣ କରିବା
ଗବଣୀମେଷକର ଅର୍ପିଯୁ ଦୋଲ ନ ପାରେ ।
ଦେବମାତ୍ର କହାପି ଭଲ କୁହେ । ତେଣା କମି
ଶକରଙ୍କର ଉପୋକ ପାଇବା ଦୂଷେ ଏହି
ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରଭୁର ଦେବାଳ ଜାଣାଯାଏ । ସେଥିର
କି ଉତ୍ତର ଅସିବ ଶୀଘ୍ର ଜାଣାଯିବ ।

ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପ ସମ୍ରାଟିକର ଜନ୍ମଜୀବିକ ହେଲା-
ଲକ୍ଷରେ ସେ ସମୟ ଉପାଧ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିଲା
ଫର୍ମିର ଗାଲିବା ଗତ ବା ୨୯ ରଙ୍ଗର ସରବାତ
ଗେନେରେ ବାହାରାଖିଛି । ଏ ଗାଲିବା ଏକ-
ପ୍ରକାର ବର୍ଦ୍ଧି ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏଥରେ ଦେଶୀୟ
ବ୍ୟକ୍ତିକର କାମ ଅଧିକ ଦେଖି ଅନନ୍ଦର ହେଲା
ଉଚ୍ଚଶେଣୀର ଉପାଧ ମଧ୍ୟରେ ରଞ୍ଜିମର ବଜା
ଇ, ସେ, ଏସ, ଅଇ ଏବ ରଣ୍ଯେୟା କାନସଲ
ମେମର ଆମ୍ବାକର ପୂର୍ବପରିଚିତ ପ୍ରସକ
ତେ, କି, ଗୃହ କଲିବଗା ଦାଇବୋର୍ଟର ବିଶ୍ଵର
ସବ ଶ୍ରୀମତୀ ଅଶ୍ଵବୋସ ମଣିର୍ଦ୍ଦୀ ଓ ବଲିକ-

ଭାର ଉପାନ ତାତ୍କର ସଂକଳନାଶ ଘୋଷଣା
ଥିଲା, ଏବେ, ଅର ପଦ ପାଇଥାଇଛନ୍ତି । ଯୋଗନ
ବ୍ୟାକ୍‌ଲିମୋକେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିବାର ଏଥିରୁ
ସମସ୍ତେ ରୁଷେଣାରଙ୍କେ । ଡେକ୍ଷିଶାରେ ଏଥର
ଏକମାତ୍ର ତାତ୍କର ଅନନ୍ତରଳ ବୋଣ ଅଣିଷ୍ଟାଖ
ସରଜନ ଗୟ ବାହାହୁର ପଦ ପାଇଥାଇଛନ୍ତି ।
ଏଥୁଣାରୁ ଅମ୍ବେମାରେ ଅନନ୍ତ ଲାଭକୁ ମଙ୍ଗଳ
ବାଦ ପ୍ରାକ୍ତନ କରୁଥାଏଁ । ବାହାହ ଗଣରେ
ଡେକ୍ଷିଶାବାସୀ ସମସ୍ତେ ମୋହର ତେଣୁଗାହାଳର
ସମ୍ମାନରେ ସମସ୍ତେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅବନନ୍ତ ହୋଇ
ନବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟର ଗଣଗାହାର ସମ ଗାନ୍ଧବରୁଥ-
ଇଛନ୍ତାରେ ଏବାୟୁ ଭୋଗକର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପ-
କାର କରନ୍ତି ।

ଏଠା ରେଇନ୍‌ଦ୍ରିଆ କଲେଜରେ ପ୍ରବେଶିବା
ପରମ୍ପରାଗ୍ରହଣୀ ସଂହାରକୁ ବି ନିୟମରେ ପ୍ରବେ-
ଶାଖାର ଦିଅଧିକ ଗାନ୍ଧୀ ସେତୁ ନାମା ପ୍ରକାର
ନିର୍ବଳ ଉଠିଥୁଲା । ଗନ୍ଧ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ
ଏଠାର ଦୂରକ ପ୍ରିନ୍‌ଟିଂ ସେଷାର (ଅଧିକ) ମହାଶୟଦ୍ର
ଯେ ବଜ୍ରପନ ଦେଇଥିଲୁ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ସେ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଅନ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ନିବାସୀ ଅଥବା
ପଞ୍ଚମୀତ୍ତରୀ ପରିଷକର ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ନିର୍ବଳ
ବି ରଖି କେବଳ ବାହ୍ୟ ଜ ୧୦୮ ଏ ଶବ୍ଦରେ
ନାମ ରେଖି ସେବାକେ ବଜ୍ରପନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଥିବା ବିଷୟମାନ ପଢ଼ିବାକୁ ଯତା ବିଲେ ଗାନ୍ଧୀ
କଲେଜରେ ନିଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଆୟବାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର
ଦିଅଧ୍ୟାତ୍ମାରେ । ତହିଁରୁ ଅଧିକ କହ କେବାର
କଲେଜରେ ପ୍ରାଚୀ ବା ଉପାୟ ବାହଁ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ବିଷୟ ପଢ଼ିବାକୁ ଯେ ପେଲାଇ ଡଢା କ ହେବ
ସେ ଏଠାରେ ପ୍ରାଚୀ ପାଇବ ବାହଁ । ପେଲେଇ
ଆଇଜ ଦାଖଲରେ ଅଛ କେବେ ପିଲା ନିଅ-
ଧ୍ୟାତ୍ମା ପାଇବେ । ଅଧିକା ତା ୧୦ ରାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବେବଦନ କେବାର ବଜ୍ରପନ ଦିଅଧ୍ୟାତ୍ମାରେ ।
ପ୍ରିନ୍‌ଟିଂର ମହାଶୟଦ୍ର ସାଧମରେ ଶର୍ଷ କେବାକୁ
ଏହୁ ଦରବାର ବୋଲିଯାଇ କାହାରେ । ଯେଉଁ-
ମାନେ ପଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କଲେ-
ଜରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇ କା ପାଇବେ ସିମାରେ
ବିଷୟଦିବ୍ୟାଳୟର ଦୂରକ ବିଧାତକୁ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ
ଦେବେ । ଏ ବିଧାତ ଏହି ବିଷୟର ବରାଇଅଛୁ
ଏହି ଏହାହାର ଦେଶ ପ୍ରାତିର ବିକା କରି ଦରବାର
ଉପାୟ ଦେଲାପତ କଣା ପଢ଼ିଥାନ୍ତି । ଦର
ବିଷୟରେ ଶେରାର ସୁନ୍ଦରୀବାର ସୁତଳ ପଳ
ଥାରେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢ଼ିଥୁବା ପଳକର ଯେ
ଅନିଷ୍ଟ ହେଲା ଗାନ୍ଧୀ ଫେରିବ ବାହଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଅବସର
ଦେଲୁଁ ସେ ଏଠା ରେବିମ୍‌ବା ବାଲଟ୍‌ଟା ବିଦ୍ୟା-
ଲପୁର ଗ୍ରୀକ୍‌ବିଜ୍ଞାନ ସମୟରେ ସେହି ବିଦ୍ୟା-

ଲୟର ସମ୍ପାଦକା କୁମାସ ଶୈଳବାଳା ଦାସ
ଦାରକିଳଂ ସାଇ ମାନ୍ୟବର ବଜେୟରେ
ସାମାଗରେ ବିଦୋଳୟର ଅବସ୍ଥା କଣାର-
ସିଲେ । ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟ କହିଲେ ବ
ସେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ବିଦୋଳକୟ ଗତ ପରଦର୍ଶକ ସମୟରେ
ଦେଖି ବଜ ପ୍ରସବ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏକ ଗଢ଼ିର
ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିଳା ବରୁ ଦାଳ ଦେବାର
ଅଙ୍ଗୀକାର ଦିଲେ । ପରେ କୁମାସ ମହୋଦୟ
ଶକ୍ତା ବିଶ୍ଵାସୀୟ ଭାଇରେକୁବ ସଙ୍ଗେ ସାମାଗ
ଦର ତାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ କରିପ୍ରମାଣ ପକାଇବାରେ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର କମିଟି
ନିଯୋଗ ସମଗ୍ରୀ ସମ୍ବରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସାଧା-
ରଣ କମିଟିର ମତପଙ୍ଗ ବିହ୍ୟ ଦେଲେ ।
ଏହି ସ୍ଥଳ କମିଟିର ଗୋଟିଏ ପରଦର୍ଶକ କମିଟି
ଗଠନ କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।
ଯେଉଁମାଜକ୍ଷର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତରେ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଗୁରୁଥିତ ଓ ଯାଦିକର ଗହର
ସ୍ଥାପି ପରିବର୍ତ୍ତନ୍ତ ଅଛି ସେମାଜକ୍ଷର ବୟେର
ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟରୁପେ ଗୁରୁତା ପ୍ରତି
ସଥେଷ୍ଟ ଦେବ । ତାରରେକବୁ ମହୋଦୟ ଅଧି-
କ୍ରା ଜାନୁମ୍ବାସ ମାସ ଶା ୧ ରଙ୍ଗରୁ ଏହି ବିଦ୍ୟା-
ଲୟର ପାରସିଦ୍ଧ ସାହାଯ୍ୟ ଶା ୫୦୦ ଟା କୁ ଦୃକ୍ଷି
କରିଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଥାଠକମାଳେ ଦେଖିଲେ ସେ
କୁମାସ ଶୈଳବାଳାଙ୍କର ଦାରକିଳଂ ଯାଏ
ଅଗ୍ରନ୍ତ ସପଳ ହୋଇଥାଏ । ଅଗ୍ରପର ଜାନ୍ମ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟରଙ୍କାବ ଏବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବା-
ହଳମିଟ ନିଷ୍ଠାବ କଥା ଦେଇ ଅଭିଷ୍ଟ କ୍ଲେଶ
ଦେବ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦାଳ ପ୍ରଦେଶାକ୍ରମର ତୁବାବୋର ଦେଖିଯୁ
ସିଧ୍ୟ ସୁଶାସକ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ବଳିର
ପ୍ରଧାନ ବଗର ହିରେଶ୍ଵରମର ଦଙ୍ଗାଦଙ୍ଗାମା ମୋ-
କବମାର ଅପିଲ ଦିନ୍ଦର ସମୟରେ ତୁବାବୋର
ଦାରଚୋଟ ଦିନ୍ଦରଥର ଶୀଘ୍ର ଦର୍ଶ ଓ ଶୀଘ୍ର
ଶବ୍ଦରମେଳକ ସେଠା ସେବକ ଜଳ ଶୀଘ୍ରକୁ
କେ, କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମେଳନବ ଦିନ୍ଦରର ଗନ୍ଧ ଜଳା
ଦର ଉଦ୍‌ବିମ୍ବିତକୁ ହଠିକ ଦର୍ଶ ଦେଇଲେ ।
ହାଲକୋଟର ସବୁ ଦେଖି ହିଂକାବୋର ଦର-
ବାର ସେବକଜଳକୁ ସବସ୍ତେଷ୍ଟ ଦର ବାହାକୁର
ଏହି ଦାରଚୋଟ ଦୋଷ ଦେଖାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କର୍ମରୂପର ଦୋଷର ଦିନ୍ଦର କରୁଥିଲୁଛି ।
ଅମେରାମେ ଏହାକୁ ଅଣାକରୁ ସମ୍ମନିତ ଡଂବଳ
ଗଲାଈମେଷ ଗୋଟିଏ ଦେଖିଯୁ ବଳିର ଏହି
ସୁନାକରୁ ସଫେରା ଲାଭ ଦରିବେ । ମେଦମାୟର
ଦିନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟର ମାମଲରେ ଘେବେ ଦଙ୍ଗ
ଗର୍ଭମେଷ ମାକିଞ୍ଚୁଟ ଓ ପୁଲାଶ କର୍ମରୂପକୁ
ସବସ୍ତେଷ୍ଟ ଦର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରାନ୍ତେ ଗାହା

ଦେଲେ ସ୍ଵପ୍ନାଳୀ ଅବଳମ୍ବିତ ଓ ଅଧିକ ସତ୍ତ୍ଵାବ୍ଦୀ
ଜନନ ହୋଇଥାଏଇ ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ । ସରକାର
ବର୍ମଣ୍ୟର ଦୋଷ ପଢାଇ ଦେଲେ ପାହାରୁ
ସସପେଣ୍ଟ ବର ଅନ୍ୟରଙ୍ଗଠନ ରଖାଇ କଷ୍ଟ ବନ୍ଦ-
ଶୀର୍ଷରେ ଫୁଲ୍ କରିଛନ୍ତି ମାତ୍ର କାହାଁ ଦେଲେ
ପାହା ପ୍ରତିଶାଳିତ ନ ଦେବା ଦେବୁ ଅବେଳ
ନନ୍ଦରେ ସତ୍ତ୍ଵାବ୍ଦିକାବ ପଳ ହୃଦୟରୁ ଓ
ସରକାର ବର୍ମଣ୍ୟ ଅଯଥା ପ୍ରତ୍ୟେ ପାଦ । ଅବ୍ୟ
ଲୋକ ନାମରେ ବନ୍ଦ ଧରି ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ
ମାତ୍ରେ ପାହାରୁ ହଜାରରେ ଦେବା ଓ ବର୍ମଣ୍ୟ-
ଦେବୁ ସେଇ ଅବସ୍ଥାରେ ସସପେଣ୍ଟ ସକାଳ
ଜାଇବା ସମଦରିତା ବୋଲାଯାଇ ପାରେ କି ?
ଏହି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ଯୋଗେ ସରକାରଙ୍କର
ଦ୍ୱାସ୍ତ ବ୍ୟବରେ ଖୋଲି ପ୍ରତି ଜଳସାଧାରଣକରି
ବିଶ୍ୱାସ ଚାଲୁ କି ଏବଂ ସରକାର ଯେଉଁ ମହାରୂ
ରଜା ସତାପେ ଏ ଦା ବର୍ତ୍ତି ହିର୍ରେ ନାହିଁ
ଫଳାନ୍ତି ।

ଅବହାର ଅଭିନ୍ନ ପାଣ୍ଡିଲିଷ୍ଟ ସଙ୍ଗୀର ବଜୀୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ବିଶ୍ୱାଧିକା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧୋ-
ଗରେ ଦେଶ ଗଞ୍ଜେର ପୂର୍ବ ନିଲାରେ ତଳପୁରକ
ଦେବା ନମସ୍ତ୍ରେ ସଭାରେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା-
କାରଣ ମାଳାଚଳସମାଗ୍ମର ଉତ୍ତିଷ୍ଠର ପ୍ରତିନିଧି
ସଦସ୍ୟ ମାଧ୍ୟମର ମଧ୍ୟଦିକ ଦାସକୁ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସତ୍ୟୋଗୀ ଏ ଅନୁରୋଧ କରିବାର
ଦେବୁ ଏହି କି ପୁରୁଷ ହିଂମାନେ ଗଞ୍ଜେର ବିଶେ-
ଷତଃ ହକ୍କି ବ୍ୟବହାର କରିଲୁ , ଏହି ଦେଶିଗଞ୍ଜେର
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର କୋଲି ଗୁଣୀଥ ନୟା । ସରକାର ଦେଶି-
ଗଞ୍ଜେର ଏକାବେଳେ ଉଠାଇ ଦେଇ ତଳିକର
ଗଞ୍ଜେର ତଳାଯବାରେ ଆହା ଆଇ ଲୋକ-
କର ଅପକାର ହେଉଥିଲା ଏହି ଚହିରେ
ପ୍ରସ୍ତର ହେବା ଜୀବି ମଧ୍ୟ ଗୁଣକର ହେଉ
ଗାହି । ବିଦେଶୀ ଗଞ୍ଜେରର ବର ସମାଜ ଦେଶୀ
ଗଞ୍ଜେରରେ କର ନିଅ ମାତ୍ର ଦେଶୀ ଗଞ୍ଜେର
ବା ସକି ଉଠାଇ ବିଅ କାହିଁ ଏହାହି ଲୋକ-
କର ପ୍ରାର୍ଥନା । କଳ୍ପୁବଳ ବିଦେଶୀ ଗଞ୍ଜେର
ତଳାଯବାରେ ହେବେ ବୈବ ସେ ମାଦକ
ଶତ ମହ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଦେଖାଯାଏ
ଏହି ଏକା ଯେ ଅଧିକ ଅନିଷ୍ଟକର ଏ କଥା
ବୋଲିବା ବାହୁଦୟ । ଅମ୍ବମାନେ ସଦ୍ୟୋଗି-
କର ପର ସମର୍ଥନ ତରୁଁ । ଗଞ୍ଜେର ବା ଅନ୍ୟ
ତୌରେ ମାଦକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଏବାବେଳେ ଉଠାଇ
ଦିଅ ଗାହା ଭାବ କଥା । ମାତ୍ର ଯେବେ
ରସିବା ଉଚିତ ହେଲା ତେବେ ବୈବେ ମାହା
ଲୋକରୁ ଗାହା କି ହେବ ଅପେକ୍ଷାକୁର ଅଧିକ
ଅସ୍ଵାସକର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ହେବା ନ୍ୟାୟତ୍ତକ ବୋଲି-
ଥାର କି ଆରେ । ଦ୍ୱେଷାତ୍ମକ ସମାଜିକର

ଅପରି ଶୁଣି ବିନ୍ଦୁର ବହବା ବାରଣ ଅମ୍ବେମାବେ
ଅକ୍ଷୟେଧ ବରୁଅଛୁ ।

—X—

ବୟସ ମଧ୍ୟବଳେ ଏଣ୍ଡ ବାହାରୁକର ପିତୃ-
ପ୍ରାଚି ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ ମତ କା ୨୫ ମଧ୍ୟ ମାଲା-
ଚଳିମନ୍ଦିରରେ ମୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ବାହାର
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଶେଷରୀଙ୍କ ଅନ୍ତର ସହିତ ନିମ୍ନେ
ପ୍ରବାପ କିମ୍ବା ସଥି;

ଏଠାରେ (ପୁଷ୍ଟାରେ) ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦସ୍ତାଧିକ
ବାହୀଙ୍ଗ ଲୋଜନ ହୋଇଥିଲା । ଏବ ପ୍ରାମ୍ଯ
ଦୂରମ୍ଭ୍ରଳୀ ଏବ ଶ୍ଵର୍ତ୍ତି ଚରଣକୁ ନିମ୍ବଳ ହୋଇ-
ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଉତ୍ତମ ଦିନ ବସ୍ତ ଏବ
ଟେକ୍ କା ହିତାକ ଦରିଆ ଦିଅ ଯାଇଥିଲା ।
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ବିଶେଷଗ୍ରହରେ ଗ୍ରାହି ଉତ୍ତରପତ୍ରରେ
ସମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତରୀ ଦେଲୁ । ଦେରୁ କି ଅଛିକାଳି
ବ୍ରାହ୍ମିଣ ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧର ଅଦର ସମ୍ମ ଦେଖାଯାଏ
ଦାହୁ । ଏ ସ୍ମରଣେ ଲେଖିଯୋଗେ ଯେ ପଣ୍ଡି-
ମାନଙ୍କ ସର୍ବରେ ମହାମହୋପାଧ୍ୟୟ ପଣ୍ଡିତ
ଆୟୁକ୍ତ ସହାଯେବ କାନ୍ୟକଣ୍ଠ ମହୋପେଦେଶକ
ମହାଦୟୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ମତେ ବ୍ରାହ୍ମିଣକଣ୍ୟାର
ଦିବାକ ବୟସ ଅନ୍ତରେ ବ ୧୫ ଶହୁର ଦିନବା
ଦିନ୍ୟ ଅଲୋଚନ କହାର ଗର୍ବ ବିରକ୍ତ ପର
ସମସ୍ତର କମେ ପ୍ରସାରି ତାମ୍ୟରେ ପରମତ
ଦିନବା କାରଣ କିହିତ ଉତ୍ସମ୍ଭ ଅବଲମ୍ବନ
ନିମିତ୍ତ ମୁକ୍ତିଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ମାନି ଜୀବ ଅର୍ପିତ ଦୋଷ
ଥିଲା । ବିଧାକିବାଦ କି କଲେ କୃତିଷ ଦର୍ଶା-
ଧକ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର ଅତୁ ଦ୍ଵିତୀୟବାର ଦିବାକ
ଦିନ ଅନୁରୂପ ଥିବା ଦିନ୍ୟ କୁଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ
ପରଥୁଲେହେଁ ଘର ସମଜେ ତୌଣିଷ ପ୍ରକାର
ଅଲୋଚନା ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

କମେ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଗ୍ରାହିଣସମାଜର ଦୂର୍ବଳ
ଥିବୁବିକ କରିଥିବା ଓ ତହିଁର ପ୍ରତିକାର ନିମ୍ନଲି
ପ୍ରସାଦୀ ଦେଇସବାର ଦେଖି ବାପ୍ରତିକାର ଅମେ
ମାନେ ବିଶେଷ ସ୍ଥଳୀ ବୋଲି ଥାଏ । ଦେଖାଯାଇ
ଦୁର୍କିମ୍ବାପଦ୍ମା ଏ ମେଲରେ ବଣ ଦରୁଆଛନ୍ତି ।

କିମ୍ବାଦ ଉପଳବ୍ରତେ ବା ଅକ୍ଷ ସମୟରେ
ଗ୍ରାହିଣ ପଣ୍ଡିତ ସରରେ କେବଳ ଏଠ ପଞ୍ଚାଦି
ଶାଖ ଦେଇ ନ ହୋଇ ସମୟୋତିତ ଧର୍ମ ଓ
ସରାଜ ଲାଭର ବିରୁଦ୍ଧ ଦେବା ଏକାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ
ଓ ହୃଦୟର ବୋଲି ଅମେମାକେ ପୁନଃ
ବାମକା ଦରଅଛୁଁ । ଏ ସରରେ ସାମାଜିକ ଅଭି
ପ୍ରସ୍ଥାନକୟ ବିଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱର ଦେବାର ଶୁଣି
ଦକ୍ଷ ଅବନନ୍ତ ଦେଲୁଁ ଅଶା ବରୁଁ ଏହ ଗର୍ଜି
ସକଳ ସରରେ ଦେବ ଏବ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ପ୍ରଥମ
ନିବାରଣ ଓ ହୃଦୟର ନିୟମ ପ୍ରତିଲବରେ
ସମୟେ ଅରସର ହେବେ । ଅମେମାକେ ମଧ୍ୟ

ସହଯୋଗିକ ପର ମୁକ୍ତିମଣ୍ଡପମାର ମୁଣ୍ଡାପେଣ୍ଠୀ
ଦୋଷ ରହନ୍ତି ।

ଏକଳଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜମେଦାର ଓ ମହାନୀବ ବନ୍ଦୁ
ପରିଷମ ଓ ବ୍ୟୟରେ ଓ ଦଳ ବର୍ଷା ବଲ ଥାଳ
ବାଲ ଅଣାଇ ଏହିପ୍ରତିକାଳ ଉତ୍ତାପ ଥାଳ
କରିଥିବାରେ ବିଦ୍ୟାର ସ୍ଵର୍ଗାମ ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟାଳ ସ୍ଵାମର
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଧକ୍ଖାଦାହୀଁ ହୋଇଥିବାର
ଦେଖି ଜଣେ ସଂପ୍ରେରବ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ବି
“ ଦଗ୍ଧଳିନୀ ଉତ୍ତାପ ଅର୍ଥ କମେଁ ଏହିପର
ଅସାର ବ୍ୟୟରେ ଯୁଲି ଯାଉଥିଲୁ । ଅଛୁ କେବେ
କାଳ ଉତ୍ତାପ ଅଞ୍ଚଳାନବୁଦ୍ଧରେ ନିମ୍ନ ରହିବ ।
ଆହା ! ଅଛୁ କେବେକାଳ ପରେ ଉତ୍ତାପ ନିମ୍ନ-
ଦରମାକର୍ତ୍ତର ନିଦ୍ୱା ଦୟା ଦେବ । ଉତ୍ତାପର
ସେବେ ଅର୍ଥ କେବଳ ଅସାର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋ-
ଦରେ ବିତି ଯାଉଥିଲୁ ଗାହା ଯଦ ସର୍ବାର୍ଥରେ
ଲାଗନ୍ତି ଦେବେ ଦେଶର ବିମଦ୍ଦୂଷକର ସାଧୁତ
ହୁଅନ୍ତି ।” । ସହ ପ୍ରେରବକର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସଥାର୍ଥ
ମାତ୍ର ଏଥୁପାଇଁ ଦାୟୀ ବିଦ । ଏହି ଜମେଦାର ପର
ଅକ୍ଷ୍ୟାଳ୍ୟ ଯେଉଁ ଜମେଦାର ମହାନୀବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଧନ-
ମାତ୍ରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧର ବ୍ୟୟ କରିବ
ସେମାନେ ତନସାଧାରଣର ମତୋରଙ୍କଳ
ସହାଯେ ଗାହା କରନ୍ତି ଦେଖୁରେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ସୁତରଂ ସାଧାରଣକୁ ସେମାନଙ୍କର
ଧନାକର୍ତ୍ତର ଅଛି ଓ ସାଧାରଣ ସୁଖ ନିମନ୍ତେ
ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ କରନ୍ତି । କେବଳ
ସମ୍ପଦଚିତ ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ଅଭିଜନରେ ସାଧାରଣ
ସ୍ଥାୟୀ ସୁଖର ତନ୍ତ୍ରା କର କି ପାର କ୍ଷଣିତ ହାତ
ଦାନରେ ଦୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ଅଧିନିକ ଭାଇ ଶିକ୍ଷ-
ଲାଭହାର ଯେଉଁମାତ୍ରେ ସମୟୋଗିତ ହୁଗାହର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୃଦୟଜାଗମ କରିଥାଇନ୍ତି ସେମାନେ
ସେପରି ଜମେଦାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସବୁବା
ନିଶ୍ଚ ସେମାକର୍ତ୍ତୁ ସୁପରମଣ୍ଡ ଦେଇଲେ ଆଶା ହୁଅର
ସେମାକେ ସୁଖାଟରେ ଗୁଲିକ ହେବେ ଓ ଗର୍ବା
ଅନେକ ସାଧାରଣ ଭୂଧନାର ହେବ । ଅବେଳା
ଅମୂଳାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଦେଶର ଭାଇ ଶିକ୍ଷର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏଥୁ ସହାଯେ ଦାୟୀ ଅଣ୍ଟି ।
ସେମାତେ ଦେଶର କେତେ ଓ ସେମାକର୍ତ୍ତୁ
ଭୂପରେ ଦେଶର ଭାବର ଏତାଙ୍କ ନିର୍ଭର କରେ ।

ପଣ୍ଡା-ବନ୍ଦୁମାତ୍ରୀ

କୁଳ ଗ. ୨୭ ରଖ ଶନିବାର ସ୍ଵପ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦ ୨ ଦ ଗୁଡ଼ିବୁମନରେ ଅହ ରୋମ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅବେଳା ଲେବ ଏହ ବେଳେବେଳିତିକ
ଠାକୁରଙ୍କ ସହି ସେଠାରେ ପ୍ରବାସ କର
ଦେଇଥିଲେ ଏବ ଶନିବାର ସନ୍ଧାନିଦିନ

ପୁରସର ଅବାଳ ହୃଦ ଦର୍ଶନ ଓ ଅବ ଗୋଟିଏ
ବରଥୁଲେ ଏ ଦନ ବୃକ୍ଷ ମନ୍ଦରରେ ବିଶେଷ
ଜଣଗା ଦୋଷଥୁଲ ।

ଗା ୨୫ ରଖ ପୁରୁଷାରଠ ବୁ ହାୟ ରଖାନି
ବାର ସୁଦୀର୍ଘ ଉଚିତରେ ଉଚିତରେ ଉଚିତରେ ମୁଣ୍ଡି
ଦୋଷଥୁଲେ । ଗାୟରଙ୍ଗ ରହିବାର ମଧ୍ୟ ର
ବୁଝା ଜାଗାରୁ ହାତୁଡ଼ା କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାନେ
ରଥାରୁ ହେଲେ ଏକ ତ୍ରୟୀ ଗା ଆ ହେଲେ
ରଥାରୁ ଅରମ୍ଭ ହେଲ ସମ୍ବାଧରେ ଉଚିତରେ
ସିଂହଦାରରେ ଲାଗି । ୦୯ ଦି ୫ କରେ
ନବଦକ୍ଷିଣା ପରେ ହେଲ । ଏ ଦନ ବିଦେଶୀ
ଯାତ୍ରା ନିଗାତ୍ର ଥିଲୁଥିଲେ । ସନ୍ଦର ଓ ମଧ୍ୟରର
ଲୋହପଣ୍ଡୀ ୧୫ । ୨୦ ଦିନର ଦୋଷଥୁଲ ।
ଏ ଦକ ସବାଳେ ଦୂଷ୍ଟି ଦୋଷଥୁଲ ମାତ୍ର
ପଦ୍ଧତି ଓ ରଥାରୋ ସମୟରେ ଖର ବା ବର୍ଷା ଓ
ଆର ମେଘାଛନ୍ଦ ଥୁବାରୁ ପାର ବଢ଼ି ମୁଖଦର
ହୋଇଥିଲା । ପରଦିନ ପୋମାର ଦିନଦାରରେ
ରେ ଉଚିତର ଲିଳା ହୋଇଥୁଲା । ଅନେବେ
ଯଥାରୁ ରଥାରୋ କରଥୁଲେ ଗା ୨୫ ରଖ
ମଞ୍ଜଳବାର ଅପରହ ଏ ଓ ଏମିଯେ ପଦ୍ଧତି
ବିଜୟ ଅରମ୍ଭ ଦେଇ ଶାରୀରି ପରିବର
ଦେଖିବାର ଅନ୍ତରୁ ଦେଇ ଏବ ରଙ୍ଗଜଳ ରାତ୍ରି
କାହାର ଦେଇ ଦେଇ ହେଲେ ଏବ ରଙ୍ଗଜଳ ରାତ୍ରି
ଶିଥା ପ୍ରତି ଲାକିରୁ ଅଟକ ଦେବା ପ୍ରତିର ସେ
କେବେବେ ପ୍ରବାର ବାଧା ଉପସ୍ଥିତ ଦେଇ ବାହା
ନିରଦାସ ପାଠକମାକେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଲାଗିଲା ।
ଅମ୍ବମାକେ ଅପରାର ଏହାରୁ ରଖଣାକିଲା
ଦୋଷରୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପିତାରେ ଏମନ୍ତ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟପଦ
ଦୋଷରୁ ସେ ଅଦ୍ୟାପି ଅଛି ଦଶମାଧ ପାଶ୍ଚ
ଦିନଦିନରୁ ଭାଗେ ରଙ୍ଗଜଳ ରାତ୍ରି କାହାର
ଅରମ୍ଭ ପରିବର ଦେଇ ଏବ ରଙ୍ଗଜଳ ରାତ୍ରି
୨୫ ଦୋଷି ଲୁହାଲକ୍ଷ ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୫-
୧୯୬ ରଙ୍ଗଜଳ ଶିଥିଥୁଲେ । ଅର ରଙ୍ଗଜଳ
ଶିଥାକ ବଥା ଭାବରେ ଶାଠ ପଢ଼ିଥିବା
ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦେଇଦୋଷି ଅଟେ । ସୁତରଂ
ଭାବର ଅନ୍ତରୁ ଭାବର ଦୋଷି ଲୋକ ମୂର୍ଖ ।
ଶିଥିତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମନ୍ତ ବଜନେବକ
ଅନୋଳନରେ ନ ମାତ୍ରବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ଅର ଦେଇନ୍ତରୁ ଅଣିହିତ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ସେ
କଳ ଅନୋଳନରେ ମାତ୍ରବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ଅର ଅଟେ । ସୁତରଂ ଅନ୍ତରୁ ଭାବର ଦୋଷି
ବଜନେବକ ଅନୋଳନରେ ନ ମାତ୍ରବା ଦେଖ
ସାତୁଥିବା ସୁଲେ ଲାଭ ବର୍ଜିନ୍ଦିବ ଭାବର
ବୋଲିମାର ବା ପାରେ । ଲୋକେ ଅପରାର
ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ବିଜୟ ବିଶୁର କରିବାରୁ ସମ୍ଭବତଃ ଅନି-
ହୁକୁ ଏବ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଭାବର ଭାବର
ଅପରାର ବିଜୟ ବିଶୁର କରିବାରୁ କାହାରୁ
ଶିଥିତ ଭୋକ ଭାବର ମାର୍ଗରେ ମମନ କରିବାର
ଅପରାର କରିବାରେ ଶିଥିତ ଭାବର କରିବାର
ଅନ୍ତରୁ ? କେବେଳା ଦେଶର ପ୍ରତିର ଅନ୍ତରୁ
କାହାର ବାଲ୍ୟ ବିବାଦ ପ୍ରଥା ଭାବର ଦେବାର
ବିଶେଷକର ଦେଇ ପରିବରୁ ? ମୁଣ୍ଡରେ କହିବା
ଏବ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଦେବାଯାଏ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ
ସେହରେ କେବେଳା ଅଗରର ଦେବା ବାହା-

ରଥାରୁ ? ନିକାକଥା ଶିଥିବାରୁ ଥୁଲ ମାତ୍ରେ
ବାହା ବେ ସେହି ଦେଇ କରିବାକିମହୋଦୟରୁ
କଥା ବିଷ ପର ଲାଗୁଥିଲା ମାତ୍ର କିମ୍ବା ବିଷର
କରୁବ ଯାଆର୍ଥ ଅନୁବବ କରେ ଅମ୍ବମାକେ
ପ୍ରକୃତ ମନ୍ଦୁସ୍ତର ଦେଇ କରୁ ତେଣ୍ଟା କରିବୁ
ଅବଶ୍ୟ ସରକାର ପାର୍ଶ୍ଵ ଭାବ ଶିଥା ଦେବା
ପ୍ରତି କେବେବର ନିୟମାବଳୀରେ ବାଧା ଦିବିବାର
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ବାଧା ଯେବିବ ଅଛି ବାହା
ଲାହ କରି ମନୁଷ୍ୟର ଦେଖାଯିଲେ ବେହି
ଦେବେବେବେଲେ ଦାମ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ପାରିବ
ନାହିଁ । ସେବେବେଲେ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବ
ଦେବେବେବେଲେ ଶିଥାର ପ୍ରକୃତ ଫଳ
ଦେବ ଏବ ଅମ୍ବମାକର ପ୍ରକୃତ ମନୁଷ୍ୟର
ଲାହ ଦୁଃଖ ଦେଖେବାକି ହେବ ।

—*—

ପରାର ଭାବାକ ସମିତି ।

ମୋପସଲର ପ୍ରକାରର ବିଷେଷତଃ କୃଷକମାନ-
କର ପ୍ରଧାନ ହୁଅ ବା । ବେଳେ ବିଶ କ
ବଲେ କ ତଳେ ଏବ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅବଶ୍ୟ
ଏବ ପ୍ରତିନିଧ ମହାଜନ ଭାବବାର ଏହି ସେ
ଥରେ ବିଶ କରେ ସେ ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ
ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହ ଦୁଇବସ୍ତା ଗଣ୍ଡକ ନିମନ୍ତେ
ସରକାର ବାହାଦୁର ପରାର ଭିଶ ଦାର ସମି-
ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା । ଏହାର ବାର
ଭାବନରେ କୋଷପରେଟିବଦେଇଟ ସେବା-
ଦିକ୍ ଅଟେ । ଏ ବିଷ୍ୟରେ ଅରକ ଓ ବିଶ
ସୁପ୍ରକାମକ ବିଧବକ ହୋଇ ସେ ସମସ୍ତ ଭାବର
ପ୍ରତଳଗ ନାନା ଭାବରେ ଅନୁବାଦିତ ପ୍ରଗତ
ହୋଇଥିଲା ଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ କଣେ
ଲୋକାଏ ଭାବ କରି କରି କରି କରି କରି
ଅଛନ୍ତି । ସେହି କର୍ମଗୁରୁ ଭାବର ନିଷିଳ କର
ଅଛନ୍ତି । ସେହି କର୍ମଗୁରୁ ଭାବର ଉପାଧ-
ରେଟିଭସୋବାରେଟିର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଟିଵ । ପ୍ରାମେ
ସ୍ଥାପକ ଦେବା ସମିତିମାନ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେଟିଵ ବରଦି
ସେ ସମସ୍ତର ଦେବାପଦି ପରଦର୍ଶକ ଭାବବାର
ଭୂପଦେଶ ଓ ଭୂପାଦ ଦେବା ଭାବାକ ଭାବା
କାହାର କାହାର ଅଟେ । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ
ଦେଇବେ ସେ ପରିଷର ଭାବାକ ସମିତି ଗଠିତ
ପରଦର୍ଶନ ଏବ କାର୍ଯ୍ୟ ନିକାହାଦିର ସମସ୍ତ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ସରକାର କରିଦେଇ କରିବାର କାହାର
କାହାର ଅଟେ । ଏହାର ପାଠକମାନେ
ଦେଇବେ ସେ ପରିଷର ଭାବାକ ସମିତି ଗଠିତ
ପରଦର୍ଶନ ଏବ ସମସ୍ତର ସମ୍ବାଦ ସାମାଜିକେ
ଦେଇବେ । ମାତ୍ର ଏହାର ପରିଷର ଭାବାକ
କାହାର କାହାର ଅଟେ ।

ଲାହ କରୁବାକି ଓ ଭାବବାକି ।

ଅନୁବବ କରେ ବିଲାହରେ ଭାବର ସମ-
ନରେ ବକୁଳ ଦେବା ସମୟରେ ଅମ୍ବମାକର

499

ତଥା ।

ପ୍ରକାଶ ନିଧି

ଯେବେବେଳେ ସେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଗାହା
ସେତେବୁର ପାଇ ଉତ୍ତମବୂପେ ସେତେବୁର
କରିବ । ଉପରୀରେ ପ୍ରବାଦ ଅଛି “ ଯାକ
କରିବାର ଉପସ୍ଥିତ ଗାହା ଉତ୍ତମବୂପେ କରିବ
ବାହି ଉପସ୍ଥିତ (What is worth doing
is worth doing well) ମନ୍ତ୍ରରେ
ପରିଚିତ ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥର ଉନ୍ନତି ହୁଏ ।
ଏହା ଉପରେ ଅର୍ଥବ୍ୟ ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଉନ୍ନତି
ରେ ଉପସ୍ଥିତ କୋଲାଯାଏ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚି ଓ ପ୍ରେମର ସହିତ
ଉତ୍ତମବୂପେ କରିବାର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅବେଳା ଅଛି
“ସହିତରେ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରଦେହ କବ ଦୂଜନା”
ହେ ଜଗନ୍ନାଥା ଖମ୍ବେମାନେ ସେଉଁପରି କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଁ ଗାହା ସେପରି ହୃଦୟ ଦୂରା ଭାବରେ
(ପକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚି ଓ ପ୍ରେମର ସହିତ)
ଦୂରୁଁ । ଜଳିବ ବଜା ଅରୁଳ ଔର୍ଧ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ଥାଇସୁକା । ଏହା ଭାବରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା
ହେଉ ବଜିବ ପଦବାହେ ହୋଇଥିଲେ । ଜଳିଖ
ଧନ, ଶକ୍ତିର ସମସ୍ତ କରିବାନଙ୍କର ସେ ଗାହା
କର ଉତ୍ତମବୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଉଥିଲୁଣ୍ଡର
ଏହା ଦାସ ଭାବ ପାର୍ଯ୍ୟଦାତା ଲୋଭ, ଜ୍ଞାନ,
ଅମଳେଶ୍ୱର, ଅବଦେଲା ପ୍ରଭାବ ଏକା-
ଦେଲକେ ଭବେହିତ ହୁଏ । ମାନ୍ଦିନ ଦେଶର
କୌଣସି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଷବିଦ୍ୟାକୟର ଉପାୟଧାରୀ
ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଦାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥରେ ପଢ଼ି ଏକପ୍ରଧାନ
ସର୍ବଦାଗରର ଅପେକ୍ଷା ଯାଇ କର୍ମପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସର୍ବଦାଗର କହିଲେ “ଉପସ୍ଥିତ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁ” ଗଢ଼ି ସେ କହିଲୁ “ ସେ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ମୋର ପ୍ରଭୁର ଅନ୍ତର୍ବା-
ବାବ ହୋଇଥାଏ । ” ଏହା ଶୁଣି ସର୍ବଦାଗର
କହିଲେ “ ଏହପରି ସମସ୍ତେ କହିଅନ୍ତି ସେ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଲେ ଗାହା ମନୋମାତ ହୁଏ ଯାହା । ହକ୍କୁ
ସୁନ୍ଦର କହିଲୁ, “ ପୁଣେ ସେହି ଭାବ ଥିଲ
ଦିବ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାତରେ କିନ୍ତୁ କି ଥିଲା
ହେଉ ଅନ ଦୁଁ ମନେ କର ଅସିଥିଲୁ ଯେ
ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ପରିବେ ବାବ,
ମୁଁ କରିବ । ସବବାନୁ ଗାହା ମୋ ପାଇଁ ଖଟ୍ଟ
ଥିଲେ ଏହାହି ମନେ ବର ଦାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ”
ସର୍ବଦାଗର ମନେ କଲେ ଏହା ବୃଦ୍ଧମାନୀ
କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଭୁରେ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରେମବର ଏହର
ମନ ହୁଏ ଯାହିଁ । କଷ୍ଟରେ ସର୍ବଦାଗର ନହିଲେ

“ପ୍ରସିଦ୍ଧରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବାର ମସିମହ କରିବା
ନିମତ୍ତେ ମୂଳଥାମାଳେ ଗାହା ଖୋଜୁଥାଏନ୍ତି
ତୁମେ ବଣ ସେମାନଙ୍କ ସହି ବସ୍ତା ଖୋଲ
ଦେଇବ ବ୍ୟାନଥା ମଜୁର ଦେବ? ସୁବକ
କହିବେ ଗାହା ମୁଁ କରିବ। ସର୍ବଦାଗର ଗାହାର
ଗୋଟିଏ ଶାବଳ ଦେଇ ବାର୍ଷିକେ ଲଗାଇବା
ନିମତ୍ତେ ବିଶେଷ୍ୟକରୁ ହୃଦୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।
ପଢ଼ୁଁ ସୁବକ କେବେବଣା ବସ୍ତା ଚିହ୍ନିବ କର
ଦେଇ ଖୋଜିବାରୁ ଲଗିଲା । ପ୍ରସ୍ତୁରଣ୍ଣ ବଡ଼ିବ
ବୋଲ ଗୋଟିଏ ଧାରରେ ରଖି ଧରିବାରୁପେ
ସତ୍ତାରଳ ଏବ ହୋଇ ଓ ହବ ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତୁର-
ଣ୍ଣସବୁ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ଫୋଳାଯାଇବାରୁ ମଧ୍ୟ
ଧରିବାର କର ବଞ୍ଚିଲା । ଅକ୍ଷ୍ୟନ୍ୟ ମୂଳଥ-
ମାଳେ ଉଚ୍ଚ ଦବସ ସେଇଁ ସ୍ଵାବ ଖୋଜିଥିଲେ
ସେଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁରଣ୍ଣସବୁ ମଗସ୍ତରଃ ପତଥିବା
ଦେଇ ସର୍ବଦାଗର ଗାହିରେ ଥିବାର ଲଗିଲା
କିନ୍ତୁ ଆପରିଷ ମୁବଦ ସେଇଁଠାରେ ବାର୍ଷିକ କର
ବଣ୍ୟମାଳ ଦେଇଥିଲା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାକରେ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଇ ଗାହି । ସର୍ବଦାଗର ଲମ୍ବା କରେ ସେ
ଶିତି ଓ ସୁବଦ୍ରବ ଏହା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ
ଅଟେ । ତହିଁ ଅରଦନ ଉଚ୍ଚ ମୁବଦକୁ ମୂଳଥ-
ମାଳକ ଖର୍ବାର କରଦେଲେ ଏବ ଦେନିବ
ଅଠଥା ମଜୁର ହେବେ । ବାର୍ଷିକ ଏପରିଷୁନର-
କୁପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଲ ସେ ଅକ୍ଷ କୌଣସି ବସ୍ତା
ପେହଳ ଦୋହା ଗାହି । ସର୍ବାର ନିଜ ପ୍ରସିଦ୍ଧରେ
ସ୍ଵର୍ଗ ଉଚ୍ଚ, ନାତ, ତାଲୁ ପ୍ରଦୂଷିତ କର ଦରିଥିଲେ
ଯହ ଓ ପତ୍ରର କୌଣସି ଦୃଢ଼ ଦୋହା ଗାହି ।
ସର୍ବଦାଗର କିମେ ଗାହାକୁ ଅକ୍ଷ୍ୟନ୍ୟ ତାର୍ଯ୍ୟ
ପରିଦର୍ଶକ କରିବାର ନିମତ୍ତେ ଭାବ ପ୍ରଦାନ କରେ ।
ସମସ୍ତ ବାର୍ଷିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରୁ ଲଗିଲା । ଉଚ୍ଚ
ସୁବଦ କିମେ ସର୍ବଦାଗରର ଅଂଶିଦାର ଓ
ପ୍ରଧାନ କରିବୁଥା ଦୋହିଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପଶେ
ଏହା ଅହାବ ଉଚ୍ଚକ ସମ୍ବନ୍ଧର ନୁହେ କିନ୍ତୁ
ସମସ୍ତେ ସୁକିନିହାର ରମରତ ପ୍ରାଚୀକାମୀ ଦୋହା
ଆପଣା ବାର୍ଷିକ ସୁମୁରୁପୁଣେ ସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ
ଅଧିକାରୀ ଓ ବାଧୀ । ଅଜିକାଲିର ସୁରଣୀର ସୁବକ-
ମାଳେ ଅଥବା ସୁତୀରୀ ଲଭ କଲେ ବଜା ମୁଖର
କିମୟ ଦେବ । ଏହିଦେବକ ମେଜିଟ ।

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କେବଳ ମୋହନ

ବାରୁ ମୋହଳ ମୋହଳ ସତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମର ସ୍ଥଳ ସବୁ
ଇନ୍ଦ୍ରପେଟ୍ରି ପଦରେ ବାହାଲ ହେଲେ । କମିଶାରି
ହୁଲ ସବୁ-ନାନ୍ଦପେଟ୍ରିର ବାରୁ ଯାବେଳ ତତ୍ତ୍ଵ ନିର୍ମାଣ
କରି ଯାଏ ହୁଣ୍ଡା ଆରାଇ । ବାରୁ ସବୁନାଥ ମହାତ୍ମା କରି—
ମାରିବ ହୁଲ ସବୁନାନ୍ଦପେଟ୍ରି ତିକାଳ ହେଲେ ।

ଏହି ନାମ ମୁଁ କାହାର ଦେଖେ ଦେଖ ଦେବା ସପ୍ରାତିଶେ
ଫେରୁଣ୍ଡାର ସମସ୍ତ ଚିତ୍ରର ସହିତ ଦିଲ ପୂର୍ବ ସପ୍ରାତି
ପଥ ରହିଥାଏ ।

ସ୍ରୀମାଘୁ ସମ୍ବଦ ।

ଏ ନଗରରେ ଏ ସ୍ଥାପନରେ ଆହୁମ ସକ୍ଷମ ମେଳାଙ୍ଗନ
ଓ କେତେବେ ସାମାଜିକ ଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମତୀ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର
ରାଜାରୁ ଏ ବରତରେ ଓଦ୍‌ବରତା ଦେଖା ଦେଇ ଏ
ସ୍ଥାପନରେ ଚଂଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦ ସାହେବ ସମ୍ବଲପୁର ଦୁଇ ଦିନର ମେନ୍ଦ୍ର
ଅଧ୍ୟ ଯାତା କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏଠା ମାନସିଦ୍ଧିକଟାରେ ଏହି ତା ୨୪ ଦିନାକାର
ଦୂର ଦଳ ଲଭାଇ ସାଥ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଗା ୫୦ ଦିନେ
ଶୈଖ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଶୃଷ୍ଟାଳର ଜାୟିତା ସମ୍ମାନ
ଦେଇଯାଇ କଣ୍ଠାର ବିଶେଷତା ।

ସାଇୟୁ ଥାନା ନଗବସ୍ତର ଏକ ମହିମଦ ସଙ୍ଗ
କୀ କାନନଗୋଲୁ ଓରେ ଜମି ବାଢ଼ କଲାଦରେ ପାଇ
ପିଠ ବରବାରେ ଏକ ମହିମଦ ମଧ୍ୟ ଘାରଘର । ଦଶାନ୍ତର
ନଗୋଲୁ ଓରେ କଣ୍ଠ ହାଜିଦରେ ଥାଇ ମହିମଦ
ଘର ଦେଉଥାଇ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନବସ୍ଥୀ ଧନ ଦେଇ ଦୟାବଳ ୧୮ ଟଙ୍କା
ଗୁରୁତ୍ୱାବଳୀ ରେଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୩ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ର
କୋଟିସ୍ପତି ଧରିବାର ପାଇଁ ଅଧିକ ।

ବର୍ଣ୍ଣ ପରେ ହେତେହଳ ସୁଖିଲ ପାଶ ହେବାର ଗୁଣ
ପୁଦ୍ଧା ହୋଇଥିବ ଏକ ଦୂରାଦ ଶାବ୍ଦୀନ୍ୟ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତି
ହୋଇଥିବ । ବାବ ଓ ସରବ ଶେ ବର୍ତ୍ତିବାର ଜଗାଯାଏ
ରାଃ କାଃ

ଜୀବନାତରବିଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣାଳସୁର କଣେ ପେରି
ଶ୍ୟାମବନ ଥାଏ ଚନ୍ଦ୍ରାକ ପ୍ରସବ ହୋଇ ଛଲି (ପିତାଙ୍କ
ପାଇସି) । ଅଟାନ୍ତମାନରେ କିମ୍ବା କରିଗା ଅପରାଧରେ
ମାତ୍ର ସ ଓ ଶ୍ୱେତମାନ ବନିଯୁକ୍ତ ଦୂରକଣ ଅଟାଇ ଏହା
ମାତ୍ର ଓ ଏ କିମ୍ବା କାହିଁଥିର ପାଇସନ୍ତରୁ । — ଗଣ ବା

ସରେ ଶତ ଦର୍ଶ ମୋହମ୍ମାର ଅସମିଆରେ ଦର
ଦୟା ଦରତା ଉତ୍ତର ନିୟମ ଦର କି ପାଦକାର ଦେଖି ଗ୍ରହିଣ
ଜଳର ପାଦକ ପାଦାଶ୍ଵର ଉତ୍ତରମନ୍ଦିର ଦେହ ଅନୁତ୍ତର ଦର
ଉତ୍ତରିକ ଦେବାର ପ୍ରତି କରିଲେ ପାଶାରବେଦିଗ୍ରାୟା ନିବାସ
ବାର ବ୍ୟାଧିମାନ ମାହାତ୍ମା ମୁହମ୍ମଦମାନଙ୍କର ଦରାଇଲ ନାମ
ମହାର ଓ ଦରମାନ ପରିଷତ୍ ଦର ସେମାନଙ୍କର ପରିଷତ୍ତମନ୍ତର
ବାବ ସେମାନଙ୍କ ପରିଷତ୍ ଶରୀର କରେ । ନନ୍ଦପାତ୍ରର ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷ
ହୋଇ ବ୍ୟାଧର ପାହାଦର ମୁଖ୍ୟତି ରେଖି ଅନୁତ୍ତ
ନନ୍ଦର ପାଦ ସଙ୍ଗେ ଦେଲେ । ସେ ମାହାତ୍ମା ପରିଷତ୍ତବାଚ
ଦରେ ବ୍ୟାଧାର ପାହାର ମୁଖକ କରଇ । —ମହା

ସବୁରେ ସଂଖ୍ୟା କିମାଣ୍ଡା ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଚୀନ ପାତାକର ପାଦୋପଲଷ୍ଟରେ ସୁର ଦଶାଏମର ଟ ୫୦ (୯
ଦାନ ଦରଅଛି । ଦଶାଏମର ଅର୍ଥ ଅଧିକ ଦିନାତ୍ମ ମନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନାମାନେ ଯାହା ଉପଲବ୍ଧ କରିବାକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ।

ପ୍ରକାଶ ସମାବେଶ

ଏ ପାଇଁ ଦେବାକର ବଢ଼ିପଣ୍ଡା ଓ ଅରୁନିପଣ୍ଡା ଗଠ
ର ନିଷ୍ଠାକାରୀ ଦିଲ ୧୦୦୩୫୮ରେ ଶାଶ୍ଵତବ ପୀତିଷ ହୋଇ

ପ୍ରାୟ ଏକମାସରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଦେବ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ବର୍ଷା ହେଉ
ଫେବ୍ରୁଆରୀ ଏ ପଠାନ୍ତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏତେଷ୍ଟ ।

ବନକୁଳ ଜାହାରେ ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ହେବ ମନିଅର୍ତ୍ତର
ପେନେଖ ହେଉଥିଲା, କେଣ୍ଟ ଟ ଟଙ୍କା ଦେବିବ ପ୍ରାୟ ଯେବେ
ମାନ୍ଦରାମ ଦୂରେ ଯାଇବାରେ ।

ସାଧାରଣ ସ୍ବାସ୍ଥ ଉତ୍ସମ ଅନୁଷ୍ଠାନ

ସାହାରଣ ସମାବେ

ପର ଓ କଳ ବାରଶାହାର ଏତୋଷର ଓ ବାବ ଏବା
ଲଗ୍ନ ନଗରରେ ପ୍ରତିକଣ୍ଠ * ଲୟ ଟାଇର ମହୀୟ ଦ୍ୱାୟ ।
ମୁଣ୍ଡିମାନେ କୂହା ବନ୍ଦି ଶେଷରେ ସାରିବୁଝେ ବାନ୍ଧବାର
କରନ୍ତି । କଳା ଫ୍ରେଙ୍କଟି ଓ ଏରଥା କଳା ବନ୍ଦରୁକେ
ବାନ୍ଧବାର ହେବା ବଥା ଏ ଦେଖିଯୁ ଉଣାଦି ଅଜଳା
ନାହିଁ । ମାନ ଅସବୀର ଏ ସବୁ ଅନ୍ତର ଦ୍ୱାୟ
ଅମ୍ବନବୁର ଦୁରକ୍ଷ୍ୟା ମେଳି ନାହିଁ ।

ବାଣୀର ସମ୍ପଦ ସହିତ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର 'ବେସମ
ଦିନରେ ଉପତାନ ହୋଇଥାଏ । ମହାଶ୍ଵରର ସମ୍ବେ
ସେଠାରେ ବେସମ ନାଦସାଧୁର ଏମନ୍ତ ଛନ୍ଦ ବଜ ଅନ୍ତରେ
ଦିନ ଲାଗେ ଥାଏ ।

ମାନ୍ଦାଳର ଅନୁଭାଲ ନିଶ୍ଚରଗେ ଏକଇହଜନୀ ନିଜ
ଧନରେ ଗୋଟିଏ ପେତସିଲ ତୟାର ଦୀର୍ଘବାହା ଦସ୍ତିବ ।

ଗତ ତା ୫୫ ଦିନରେ ନିବାରଣୀରେ ଗୋଟିଏ ହୁଏ
ଧେବା ଦବାତ ହୋଇଥିବ । କରଇ ନାମ କେ ରମ ସାମ
ଅଯୁଷ୍ମର ଏହି ବନ୍ଦ୍ୟ ନାମ ବନ୍ଦ୍ୟାଶ୍ଵର । ଉଚ୍ଛବୀର ନିବାର
କାଳମେଳେ ଏହି ସତିଗରୀବଙ୍ଗ ଗ୍ରା ଦେଖିବ ସମ୍ପଦାଶ୍ଵ
ଭୂତ ଦାହୀର । ଅନେକ ମାନୁଶରମ୍ ଦାସି ଦବାତ ସବୁରେ
ପାରିବ ହେବ ।

ହାଇଦ୍ରବାଦର ନିବାସିଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ମହି ମହାଶ୍ରୀ
ସର କୃତ୍ତବ୍ୟାଗର କାହାତୁଳବର ଦୂର ଏଥା ମଧ୍ୟରେ ନିବେ
ମୁଖରମାନ । ଯାହାର ଗର୍ଭକାଳ ହଥୀର ମେହେନ୍ଦ୍ର
ସାହେବ ଦେଖିଲେ ସହିତ ନିକାବ ମୁରସବ ଅଛିର ଦିବାକ
ଚୋଇଅଛ । ହାଇଦ୍ରବାଦର ହିନ୍ଦୁ ମୁଖରମାନ ବଜାନ
ଶାରୀରକ କାହିଁ ଶାବ୍ଦ ଥା ।

ନାୟକଠାରେ ଏହି ବିଦ୍ୟେତଥ ପରେ ଅଛିଛନ୍ତି ।
କଲେ ଜ ୧୦ ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଉଚ୍ଚାରଣ ପ୍ରଦେଶ କବି ସୁଦ
ଶୁଣି ମାରିଏଇ କରେଗା ଅଳାକାର ଓ ନରଦ କ୍ଷାରେ
ପୂଜାୟନ ଉଦୟକାର ସ୍ଥାନ ମିଳିଲ । ସୁଦେଶ ଯଥେ
ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ ଉପରୀତ ବାହାର ।

ବ୍ୟକ୍ତି ସାମର୍ଶ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦସ୍ତଖତ ମହୋଦୟ
ଅଧ୍ୟତ୍ମା ନିଜନ ଅଧ୍ୟତ୍ମା ହୃଦୀ ହେବାରୁ ବନ୍ଧ ହୋଇଅବରୁ
ତାଙ୍କ ପାରରେ ଏକଟି ଚିମ୍ବୁ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଦ୍ୱାର୍ଥୀ ନିଜାଦ୍ୟ ପରିପାଳି କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବେ ।

WANTED an Assistant Master for the Mission High E. School, Cuttack. Salary Rs 30 a month. Apply with copies of testimonials to the Secretary of the School.

କଳ୍ପିତ ।

ବନ୍ଦାର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ୍ୟବରୁ ସର ବେଳର
ବାହାତୁର ଅସ୍ତ୍ରୀ ପୋମବାର ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ଦାରଜିଲିଙ୍କୁ ଦଳିବାର ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ ଦିତିବେ ।

ଗତ ଚା ୨୭ ଇଣ୍ଡିଆ ଶେଷ ଦେବା ସପ୍ତା-
ବରେ ଥମ୍ପୁ ଘରତରେ ଫେଲେଗା ରେଣ୍ଟରେ
୫୩୯ ମୂଳ୍ୟ କୋରିଥିଲା ଯେ ଏହି ମଧ୍ୟରେ
ପଞ୍ଜାବର ମୃଦୁ ୧୦ ବନ୍ଦୋତ୍ତମ ଥିଲା । ରହି ଦୂର
ସପ୍ରାଦିର ମୃଦୁ ୨୨୨ ଥିଲା । କିମେ ଉଠା
ଅତିକା ସୁଖକର ଅଛେ ।

ଗବ ରା ୨୭ ରଙ୍ଗରେ ଶେଷ ହେବା ସପ୍ତା-
ଦିନେ ଦୁଇକ୍ଷା ସାଧାମୀଖ ଶାରଥୁଳୀ ପୃଷ୍ଠା
ବଞ୍ଚରେ ୬୫, ବଜାରେ ୩୪୭୨୯, ସୁନ୍ଦରପୁରରେ
ଶରେ ୨୪୪୭ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ୨୮ ଏବଂ
ବମ୍ବେରେ ୮୨୯ ଜାତ ୨୦୬୭୩ ଲିଖ । ଏକା
ସହପ୍ରଦିଶରେ ଦ୍ଵାରା ଉପରେ ଏକା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରଦେଶରେ ଉଣା ହୋଇଥିଲା । ହୁବି ସପ୍ତାନର
ଆମ୍ବା ୨୩୦୮ ଥିଲା ।

ଗର ବା ୧ ଶିଖରେ ଶୋଇ ଦେବା ମୟୁ-
କରେ ବୀରତିର ପ୍ରାୟ ସବୁଦେ ନିୟମିତ ଓ
କେତେକ ଶ୍ଵାମରେ ଅଧିକ ଶରମାଣରେ ନର୍ତ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ତିଜିରେ କେବଳ ମେଲଘରରେ
ଗର ବା ୩୮ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ୫୨୯ ମାତ୍ର ତିର ଦିଲ୍ଲି
ଥିଲା । ବେଶ୍ଟ ମାନୁଷ ମାନୁଷ ବଢ଼ିଥିଲା ।
ଅଳେକ ଶ୍ଵାମରେ ତୁଥା ବେହିବାରୁ ଏକ ସକଳ
ବାହଁ । ଶିଶୁ ଏ ଅଳେକରେ ଅଧିକ ଦୂଷଣ
କେନ୍ତା ଥିଲା ।

—*—
ବାନେଷର କଳରେ ସ୍ଵତଃ ପେଦିଲାଧିର
କଳର ବରକୁଳ ନାଟ୍ୟପୂର ପ୍ରତିର କଳାଧିର
ମାତ୍ରାଳ ସମୃଦ୍ଧର ଜଳର ଓ ପ୍ରଭୁରଧି ଦେବା
ବିଷୟରେ ଗଙ୍ଗା ଚନ୍ଦ୍ରମେଷକର ଘୋଷଣା
ପଦ କଳକାଳୀ ଗଲେଖରେ ବାନ୍ଧାରଥ୍ରି ,
ଶ୍ରୀକୃତ ଦତ୍ତପାତ୍ରର ତେଣୁଠ କଳେକ୍ଟୁର
ବେଳମେଧ ଅପିଷର ଏକ ନାରୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ରକାଳ
ଗଢ଼ାର୍ଥୀ ଅଣ୍ଡାତ୍ମି ବେଳମେଧ ଅପିଷର
ଦୋଷପଦ୍ଧତି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନର ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଲୁ
ସେ ଖରିକୋଟ ଓ ଅଠଗଢ଼ର ଶାରୀ ଏଠ
ରେବଳପା ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶୋଟିଏ
ସୁନର କରିବ ବାତ ଦାନ କଲାଯନ୍ତିରୁ ଏବଂ
ସେଥିପାଇଁ କେ ବିଦ୍ୟାଳୟର କମେଟି ଓ ସେଫେ-
ଟିଙ୍ଗ ରଜା ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଅନୁରନ ଧଳେଖାତ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏହି ଶକ୍ତି ଏଥୁ ପୁଣେ ଦୂରମା
ବଜି ଦୋକା ଦନ କରିଥିଲେ । କାଳକାନ୍ତିର
ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତି ଦାନକର ବଡ଼ ଅନୁଭାବ
ଥିଲାର ପ୍ରକାଶ ଯାଉଥିଲା ।

ବଜ୍ର ପ୍ରଦେଶର ବରଣାଳ ଏବଂ ଶୁଲକ-
ଠାର କିନ୍ତୁ ସମୀର ଅଧ୍ୟବେଶର ଗତମାସ
ତା ୫୫ ଓ ୨୦ ରିକାର ହୋଇଥିଲା । ସଭାରେ
ବିଦେଶୀ ନର୍ଜିକ, ସଦେଶୀ ଦୁର୍ବଳ ଗଣବିହାର
ଜାଣ୍ଯ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଶିଶ୍ରୀ, ବିବାହ ବାୟୁ ସର୍ବେଷ
ଇତ୍ୟାକି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରସ୍ତାବମାଳା ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲା
ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସେମନ୍ତ ଅଧିକ ଥିଲା
ସଭାରେ ବନ୍ଦନାରୂପ ସମୟର ଅତ୍ୟାତ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଖ
ଗଲା । ବରଣାଳ ସମେତରେ କଳକାତାର ବାନ୍ଦା
ପ୍ରଚକନ ଦେଖ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ
ଗାନ୍ଧାରି ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଲା
ଥିଲା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାରୁ ଅଣିମାରୁମାରୁ ଦକ୍ଷ
କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପୃଷ୍ଠାମାଳାରେ
ମଣିର ହୋଇଥିଲା ।

ବଜାଳାହନୀ ମାତ୍ରକଣ୍ଠରେ ବୁଝୁଥୁଯାଇବା
ରଥଗୋରେ ଲାଖ ଲୋକ ଦିନ ଏବଂ ଅବେଳା
ଆହିବ ଦୋନ୍ତଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନଳିଲା । ମେତାହାଙ୍କ
ଦୁଇଗୋଟି ରଥ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବାରବେ
ରଥ ଫଳା ଯାଏ ସେ ନାଟ ପୁଣି ସାରଥିବାରୁ
ରଥଯାଇ ଏକପ୍ରାକରେ ଲାହୁରେ ଲାଗିଲା
ଅକେନ୍ଦ୍ରିୟ କରିବାରେ ଦିନାହୁ ରଥ
ଜିତ ଯେତ୍ର ଉତ୍ତଳ ତୋତ୍ର ଦେଖାଇଲା ଯେ
ଲାଖ ରଥ ଚକ ଚଳେ ଦିନ ଦୋର ଯାଏ
ମୂରମୁଖରେ ପଢ଼ିବ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଅକେ
ନେବା ଲୋକଙ୍କର ଜାଗ ମୋତି ଶ୍ରୀଅ
ହେଇଯାଇଥିଛି ।—ଏହା ଏକମୋକ୍ଷୁର
ଧଳ ଦୁଇବ । କର ଯୋଗେ କଥର ଚଳିବ
ଯାଏ ଯେତ୍ର କର କାହିଁ ନ ଥାର ଉପରିବ
ହେବି ବଜମାନ ମାତ୍ର ।

— * —
ବଲାଳା ଦଗ୍ଧ ଅମତଙ୍ଗାଠାରେ ଅନୁଦିନ
ବିଳି ଉଣ୍ଡକ ଘରୁ ଚ ୨୦୦୩ ଜାର ଅଳକ୍ଷାନ୍ତି
୫ ମଲ ବୁଲା ଯାଦ୍ସବାରୁ ସୁଲପ ଗହୁର
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଥାଇ ଥାମୀ ଧନ ପାର ଦୁ
ଆଲେ । ଦିନକରେ ସେଠାଟି ମା ଚ ଇଲୁ ଦୁଇ

ବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କେବେଳ ଲୋକ
ଆମୋଡ ପ୍ରମୋଡ କଚୁମ୍ବନର ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ
ସୁଲକ୍ଷଣ ଗଜ ନିବରତ୍ତୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ
ଜ ୩ ଶ ଲୋକ ନଦ ଖାଇ ଅଞ୍ଜଳିକ ହୋଇ ପଡ଼ି
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାଲ୍ମୀକି ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ବୁଜିଲା
ଥିଲା । ତାହା ଦେଖି ଦେଖିବାରେ ଦେବତେବୁ-
ତିଏ କୃତ୍ତମାଲ ଧ୍ୱନିଲ ଏବଂ ଉଦେତନାରେ
ଅପରାଧ ପାନିବାର ବାହାର କଥକିମ୍ବରେ
ନିକଟର୍ଭାଗୀ ପ୍ରାପନ ଅପର ଜ ୮ ଶ ମୋକଷ
ସର ବଳୀ କରିବାରେ କେବେଳ କୋଟି,
ଅଳକାର ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଦୟମନବ ହେଉଥିଲା । —
ବ୍ୟେରଣ୍ୟରେ ନିତ ଫଳୁଥ ନ ଆଏ ।

ସତ ୫୯୦ ସାଲରେ କଲିନଗାରୁ ଉପରେ
ଅଧିକତ ଏହି ଧରାବ୍ୟ ଦିବେଣୀ ଗର୍ଭମେଣେ
ଅଧିକତ ଉପକଳେଷ ସମ୍ବନ୍ଧେ ୧୭୩୮
ଅର୍ଥାତ୍ କହି ପୂର୍ବ ବର୍ଷାପେଣ୍ଠା ୪୫୮୮ ଅଧିକ
ଲୁଲ ଶିକାର କେତେଷ୍ଵରୀ ଦୋଷଧୂଳ, ଏମାନ୍-
କର ଅଧିକଃଷ ମୁଲୁପୁଣେଟ ଦିପେଣ୍ଠା ଏହି-
ଜାଗାଦ୍ ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗେନ୍ତ୍ର ନବାସୀ । ଏହି ବର୍ଷ
୪୫୬୭ ଲୁଲ ଧେଇ ଅଧିକତରେ ସେ ସେମାନେ
ସାଗଲପର କହି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ସଙ୍ଗେ ଅଧିକ-
ଲେ । ବୁବନାର ଜଳ ପ୍ରତି ଟ ୧୭୯୯ ପତ୍ର-
ଥଳା । ମାତ୍ର ଏହି ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ଦାର୍ଶକାର ଟଣ-
ପ୍ରତି ଟ ୨୫୮୯ ଲା ଥିଲା । ଅନ୍ୟଦିନରେ
୨୫୭୯ ଲୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୟୁ ଏକ ଚାଲୁପ୍ରାଣ
ଶୁନ୍ୟ ଦାର୍ଶକରେ ଧେଇ ଅଧିକଲେ । ମାତ୍ର ମାନ୍-
ନଳ ମଧ୍ୟରେ ୮୨୫ ଟଳଥୁଳେ । ମେହାଲର
ଲୁଲମାନେ ସବାପେଣ୍ଠା ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ୯ ଲକ୍ଷ
ଦକ୍ଷାର ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ମନିଅର୍ଥରଦ୍ଵାରା ପଠାଇଥୁଳ,
ଏହଠାରେ ଲୁଲକର ସେଜାର ଅବେଳ
ନବାର କଣାଯାଏ ।

ପୁରୁଷ୍ୟାତ ଲଳ ଲକ୍ଷେତ୍ର ରୂପ ନିବାସକ
ଦଶ ପ୍ରାସ୍ତରିହେଲା ପରେ ଉଠିଲା ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟ
ମଂଜୁଷିମାନ ବାବ କାମରେ ଅନ୍ଧାରର ଅଧ-
ବାଦ ରଣାମଥ୍ବବାବୁ ସେ କିନ୍ତୁ ସହର ସହାଯ୍ୟ
କାରିଙ୍କ କାମର ଅଧିକର ଚକ୍ର କଥା କିମ୍ବା ପରି ପୁରୁଷ
ଦାମରେ କଲିକାନ ଦାନ କୋର୍ଟରେ ଗୋବି-
ଦମା ଅଗର କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଳା ପରିଚ୍ଛୁ
ବାଚ୍ଚୁର କର୍ମଜସାହେବ ଏବଂ ବାଦ ପରିଚ୍ଛୁ
କାରିଙ୍କୁ ଏ, ଚକ୍ରଧୂର ଓ ମୋରିବେଷ
ଚତୁରଭାଇ ପ୍ରତିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦ
ଶପା ଦେବିଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସତ୍ୟ ଥିଲା ବିଷୟରେ
ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ଅସ୍ତ୍ରିକୃତ ଦୋର କେବଳ
ଲଞ୍ଜ ମଳ୍ଲସାହେବ ପ୍ରତିଦଳ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ବିରାପନ-

ମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ପକ୍ଷର ସବାଳ ଜିବାବ ଶୁଣି
ବାଦିରୁ ୧୫ ଦିନାର କୋ ଜହାୟଗା ଏବଂ
ମୋଦିବନାର ସମସ୍ତ ଖର୍ବ ତଳୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଥିରେ ଲଙ୍ଘନାଳକର ତେବଳା ହେବେ
ରଖି ।

ଗତ ୧୦ ମୁହଁରେ କଲିକଟାର ଭାବରେ
ସଙ୍ଗିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉବ୍ଦରେ ବିଧଳା ବିଦ୍ୟାଦ
ବିଷୟରେ କାହିଁଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକ ସର ଦେଇଥିଲା
ଶୀଘ୍ରକୁ ଜଗେନ୍ଦ୍ରମାତା ବସୁ ଗୌଧ୍ୟର
ଜମିବାର ସର୍ବାପରି ପରୋମାତ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରୟ ବଳନ୍ତେ ବିଧଳା ବିବାହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ବିଷୟ
ଦଳମାତେ ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳାଳ କଟିବାରେ ଅନ୍ୟ
ଦଳକୁ ସର ପ୍ରତିକି ଦେଲା । ଏ ବିଷୟର
ଇଂରାଜୀ ପରି ଶ୍ରୀକାନ୍ତରେ ପଠମାତ୍ର ଦେଖି
ଦେ । ଗଣ୍ଡଗୋଲ କଥି ସର ଦଶ୍ମୀର ବିବାହ
ବଢ଼ି ଦିନର ରଥା । ଏଥିରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସେ
ଯେହିଁ ହାୟୁଗ ଜାତି ନବ୍ୟା ଦୂରି ଓ ସଦଗୁ-
ରତେ ଏକ୍ଷେଷଣ ଗୋଲ ରେତି ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ
ସର୍ବର ଯୋଗା ହୋଇ କହାନ୍ତି । ସର୍ବରେ
ଧିର ଓ ଦୃଢ଼ ରବରେ ବିକୟ ସହି ଆଶାର
ସର୍ବଳ ମନ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଏହି ଶାହା ପ୍ରକଳ୍ପି
ହାଏ ଅଧିକାରୀ ମନେରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୂର ରାତି
ସକାନ୍ତ୍ରବିଶାଖରେ ପାଳନ ଦିର ଏକାହି ସର୍ବଦା
ଓ ସଦ ରହିବା । ଏହି କରି ତ ଶାହିଲେ ଏହା
କରିବା କମ୍ପିଲ ।

ଦେଂଳଗ୍ରୁକୁ ପଡ଼ିବାକୁ ଯିବା କରିଯେ ସଫଳ
କବର ବାସନ୍ତକ ରମାରତ୍ନ ଉପଦେଶ
ରତ୍ନାକର ସମାପେ ଭାବିତେୟ ଶ୍ଵେତ ମେନିଟେଲ୍
ମେହିଏ ମନ୍ଦହୃମା ଓ ପରାଶର୍ମାଙ୍କା ଦିନେ
ଫଳକରେ ହାତକ କରିଥିଲୁଣ୍ଠିଲା । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ଦୁଃଖୁମ୍ବ ଗର୍ବର ଲର୍ତ୍ତ ଅନ୍ଧାଳୁ ଦେହ ତମେଇ
ସରସର ଏକ ଶାୟକୁ ଚନ୍ଦନଗର ଦେ, ସି, ଥର,
ସପ୍ତ ପଟ୍ଟର, ଅଳ ସି, ଥର, ଯ, ପ୍ରତିତ ଲଜନ
ସବୁ ଦୋହାଥିଲୁଣ୍ଠିଲା । ଏହକଟି ବିଲପରେ
ଭାବିଯୁ ପ୍ରତିବାର ଅଭିଭବକ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇ
ପେମାକବର ସମସ୍ତ ଅଭିନ ଓ ଅପୁର୍ବଧା ନିବା-
ରଶର ଦେବପ୍ରା ବରବେ ଦିଲ୍ଲୀ ସ୍ଥାପି ଓ ସଦା
ଶୁଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ଓ ଧନଶାକମଗେ
ଭାବରେଥିବା ସେମାକ କର ପିତା ବା ଅଭିଭା-
ବଦକୁ ସୁଧରମଣି ଦେବେ । ଲେପ୍ତନାଥ କଣ୍ଠେଲ
ଥର କରିଲା ଭାବିତ ଏହି କଟିର ଜାଗେ
ସମ୍ବ୍ୟାହାକ, ଜାଗେ ଭାବିଯୁ ଶତ ଦର୍ଶା କରି
ସମସ୍ତ ଭାବର ଘୋକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବଢାଇ ଥିଲା
ଓ ସୁଦେଶର ବିଲକ୍ଷ ଦିଲାଇ ଅଛି । ସପରି
ଘଣିବ ଭାର୍ଯ୍ୟର ଭୁଲକା ନାହିଁ । ସେତୁଁ ଲଂବଜ

ଗବ୍ରିମେଷକର ଶୁଦ୍ଧକର ତ୍ରିକ ନିମନ୍ତେ ଏବେ
ଚିନ୍ତା ଓ ଯହିତ ଦୂର ନିସ୍ତଳ ଦୋଷଥିବା ଏକଜଣ
ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଉପଟ ବନ୍ଦୁଗା ଦେଖାଇ କଥ୍ୟ
କରିବାଠାରୁ ଅଧିକ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ନୃଷ୍ଟିର ନୟାତେ
ଅଳପର ଜଣା ଯାଉ ପାଇ ।

— ✕ —

ଗଞ୍ଜାମର ପ୍ରଧାନ ନଗର ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତରେ ସାଧା-
ରଣ ସଙ୍ଗେ ମେର ଧକାଶେ ଚୋଟିଏ ଉପସ୍ଥି-
ତ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଇ ଜଣେ
ପରମେଷ୍ଟଙ୍କ ଗଞ୍ଜାମ ମୁଖଦର୍ଶକରେ ଏକ ଘନ
ପ୍ରକାଶ କରାଯାନ୍ତି । ଅବ୍ୟାକିଧ କଥା ମଧ୍ୟରେ
ସେ ଲେଖିଥାନ୍ତି ବି “ “ଶ୍ରୀମନ୍ ଶିଖିକୋଟି ଓ
ଅଂଗକ୍ତ ଧରାପଦକର ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତରେ ସେଇଁ
କୁବ ଶୁଦ୍ଧ ଅଛି ତାହା ସଫ ନେଇଲ ଉତ୍ତଳୀୟ-
ମାନକର ସମଜ ଲାଗ ଉତ୍ସୁକ୍ତ ହେତ୍ତା ତାହାର
ହେବେ ଥେମାକେ ଥର ଏ ବିପ୍ରଦେଵ କଞ୍ଚକେତ୍ର
ନନ୍ଦେ ଲାହୁ । ଦର୍ତ୍ତିମାନ ସମୟରେ ଉତ୍ତଳୀୟ-
ମାନକର ଏହି ଅଧାର ଅନ୍ତର କୁଷମବର ।
ଅତେବବ ସ୍ଵର୍ଗ ରହିଲ ରଦବ ପ୍ରାଣକର ଚେଷ୍ଟା
କରନ୍ତି ॥” ଏଥରୁ ଧୋଧ ହୁଏ ଗଞ୍ଜାମର କ୍ଷେତ୍ର-
ଲୀୟମାନେ ଏହା କାହିଁ ଏକା ମେରିବାକୁ
ବୁଝାନ୍ତି ଲାହୁ । କେଇରୋଟାଖପକ ଉତ୍ତଳୀୟ-
ରଜା ସେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲରେ ଜୀବସାଧାରଣକ ବ୍ୟବ-
କାର ନିରନ୍ତ୍ରେ କୁବ ଶୁଦ୍ଧ କାକ କରାଯାନ୍ତି ।
ଅଧ୍ୟମାନେ ବ୍ୟବକାର କରୁଥିଲ୍ଲାଗାନ୍ତି ଉତ୍ତଳୀୟ-
ମାନକୁ ତାହା କରକା ନିଷେଖ କାହୁ । ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଭାବ ଦେବେ ତାହା ଦଢାଇବା ଭାବ କଥା ।
୧-ବେ ବି ପଦ୍ମାନାବେ ଦାଖିଦାର କଲେ
ବୋଲି ତାହା ଅଥବା ହୋଇଗଲା ? ସେବେ
ତାହା ହୁଏ ଗେବେ ଉତ୍ତଳୀୟମାନଙ୍କର ସେ ରାଖ୍ୟ
ଶତ ଧିକା ସେହି ଲ୍ୟସ୍ତରେ ଉଚିତ ଦେଉ କରୁଛି
କ ? ଅମ୍ବନଙ୍କ କବଚଗନାକେ ଏହା ରାବ
ଯୋଗର କରିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହି ରହିବେ ଅନ୍ତରୁ
ଦିବା ଅର ବିଶ୍ଵ ପଳ କାହିଁ ।

ଗଚ କା ୨୯ ରଜେ ଶୁଭବାର ମଧ୍ୟରେ
“ଆଗୋଡ଼ିଗର ଦୈଷକ ସଦର” ର ଏହା
ଅଧିବେଶନ ସମ୍ପଦ ରଖାଇଲୁ ମଠରେ ଥିଲା
ଥିଲା । ଶ୍ରାନ୍ତ ମନ୍ଦରୁ ଓ ନେତେକ ରହୁବଣ୍ଡିଲୁ
ସବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଷସ୍ଵଳ । ଆ ଦୂରାନ୍ତର
ନିଦାସୀ ପୁଣ୍ୟାଦ ଗା ମଧ୍ୟଦିନ ଗୋମାନୀ
ମହୋଦୟ ସରସବିର ଅସକ ପ୍ରହଳା କରିଥିଲେ ।
ସରସବି ମହୋଦୟ ସଭାର ଦୂରେଶ ଦୂର୍ଧ୍ୱାଳ
ଦେବା ପରେ ଅମେଳକା ମହାଦେଶରେ ଆ
ଗୌଷଙ୍ଗ ଧମ୍ପସ୍ତରକ ପୁଣିନ୍ଦୟ ଶ୍ରୀକୃତି
ପ୍ରେମାକଳ ଭାବର ଓ ଶାନ୍ତିହର ନିଦାସୀ ପଣ୍ଡିତ
ଧନର ଶ୍ରୀ ମୋହନଲାଲ ଗୋମାନୀ ଏବା

ଅକ୍ଷୟାକଳ୍ପ କରିଷ୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବନାକେ ଥର ସୁନ୍ଦର
ଶାରମର୍ଗ ବଜୁଗା କରୁଥିଲେ । ଶାରେତନ୍ୟ
ଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ରବ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଳକ ଏବଂ
ଶାରୀରିକ ଉତ୍ସାହ, ନବଦ୍ଵୀପ ଓ ସୁଶ୍ରୀଧିମରେ ଶାଖା-
ସମିତି ସ୍ଥାପିତ ଦୋଷ ଶାରେତନ୍ୟମଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ପ୍ରକ୍ରମାଜ ନାବା ଶାଖାନେ ଅନୁବାଦ ଦେବା
ଓ ସରକୁଳଜହ ବୈଶବିମନଙ୍କ ଶାର୍ତ୍ତନବ୍ରାତ
ସ୍ଥାନେ ଚିପରିଥ ଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ରବ ପ୍ରତିବର୍ଷ-
ମାକ ପରଗୁଣାତ ଦୋଷ ସଂବର୍ତ୍ତକ ପରେ ସବୁ
ଦେଇ ଦେଲା ।

ଭାବର ଗର୍ଭିମେଷ ସକ ୧୯୯୦ ସାଲର
ଲ ଅନୁକ ଅନୁତ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିଲାର ଜ ୫ ଶ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ନିର୍ଧାରନ କର ଜୀବର ଅଳ୍ପଖଳ
ପ୍ରଦେଶର ନାମ କେଇଥାରେ ବେଦି ବା
ଅନ୍ତର ରୁଷିଆ ସଙ୍ଗରେ ବିନାର ସରଳ-
ମେଷ ସହରେ ଭାବରୀ ଖେଟ ସେକେଟରକୁ
କୁମାର ପ୍ରସର ପ୍ରତି ଦେଇଥିବାର ପାଠକମା-
ନକୁ ଚିନ୍ତାଥାତ୍ । ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କର ଅପରାଧ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଭାବୁକୁ ଅଦ୍ୟତରରେ ସେବା-
ନକୁ କିମ୍ବର ହେବା ଉପାଦିତ ସେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରତି ଅଭିନ୍ୟାସ ହିଁ । ମହି ଅନେକ ଦିନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସରତାର ପରିବ୍ରାନ୍ତି ସନ୍ତୋଷ-
ନନ୍ଦନ ଉତ୍ତର କି ପାଇ ନିରାପଦରେ ପାରିବିମେ
ଅର ଜଣା ସବୁ ଶ୍ରୀମତୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କରିଥାଏ
ଗୋଟିଏ ଅନନ୍ତର ମାତ୍ରାକୁ ଗେହାରକ୍ଷଣ ସହେବ
ପେଟି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟର ଅଭିନ୍ୟାସ ସକ ୧୯-
୩ ସାଲର ୩ ଅନୁକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁବେ
ମାତ୍ର ତହିର କଠୋରତା ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦା-
ନର ପ୍ରତ୍ୟାମନ ଏହି ମୋ ସର୍ବାୟୁ ଶୂନ୍ୟକ୍ଷାନକ
ଅନଳରେ ଅୟବନ୍ୟର ଦିନଦ୍ୱାରା ବା ଅଶ୍ଵାର୍ତ୍ତ
ନବାରଣ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିଲା
ଗଢା ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସକ ୧୯୯୦ ସାଲର ୩ ଅନୁକ
ସଂଶୋଧନ ହେଲେ ଜନାଧାରଣକର ସୁରକ୍ଷା
ଦେବ । ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବୀ ଏହି କ ୫
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦିବିଦିବ ନାମ୍ୟ ଦିଲାର ସୁରକ୍ଷା-
ଲାଭ ସନ୍ଦେଶ ଉତ୍ସବ ହେଲା । ନିର୍ବାଚିତ
ବାହୁପରି ଯେଉଁ ଅପରାଧ ସନ୍ଦେଶ ଦିବାର
ଅଛୁ ସେ କରିବାର ଧରବାର ଉଥରଣ୍ଟରେ
ତଥା ଲେଖା ଦିବ ୫ ୯ ଧର ଜୀବନ
ଦେବା ପୂର୍ବେ ନିର୍ବାଚିତ ବାହୁପରି ସେହି
ଶୋଭାତ୍ୱ ଦେଖାଇବାର ହେବ ସେ ସେ ମାତ୍ର-
ମେଷରେ ଅପରାଧକାରୀ ଅଥବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରକାର
ଅପାରାଧ ତରିକେ ଧରିବାର ପ୍ରକାର
ଅପାରାଧ କରିବାର ସମୋନ
ପାଇବ । ଏହି ସମୋଧନର ପ୍ରତାବ ସମ୍ମତି
ସମ୍ମତ ସମ୍ମତ ଏବା ଏହା ଭାବର ଗର୍ଭିମେଷ

ହାଏ ଏହି ସଂଖ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇ
ପ୍ରବଳ ରହୁଥିବାପ୍ରକଳ ଭାବର ପ୍ରକା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ପ୍ରତକଳ ହେବା ଉଚିତ ଏହିରେ ଦୁଇକୁ
ହୋଇ ବା ଥାରେ । ଦୁଇଅର ବିଷୟ ସେ ଏ
ପ୍ରସ୍ତରରେ ଏହି ନମ୍ବରେ ଉଦ୍ଦାରିତାମନ୍ତର
ବିଭିନ୍ନରି ବିରକ୍ତ ଦେବାର ପ୍ରବାଧ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଶେଷରେ ଭାବର ଅୟରଙ୍ଗ୍ୟ ନୁହେ ଏହାର ସ୍ଵର୍ଗ
ବାକାରବା ଅହମୃତ ନୁହେ । ଅଶାନ୍ତରୁ ଏହି
ଅଗ୍ରଲିଟିର ବିଜ୍ଞାତ ବିର୍ଗର ଦେବ ।

ବିଲ୍ଲରରେ କୋମହର୍ଷଣ ଅରଜନ ହାତ୍ ।

জলে পঞ্জাব বাসী ১১ বর্ষ কয়েক মুক্তি
বিলভরে পৰি উন্নিয়ম কলন উথনল
সামৰিক, ও পাত্রন নম বাহারু গুল
দারী দৰণা কৃত্যবার অগমন দৃশ্য সমন্বয়-
রে পাঠকমানক, কলন আছে। মুক্তি প্রৱ-
চন্তু বিলভরে উজ্জ্বল পঢ়িবালু যাই
ধ্বেষ রে চৰমেষ্ট্রা দল মানে প্রবেশ
কৰ পৰিশেষে এ বিৰূপ দৃশ্য বিশ্ব
সংকীর্ণ কৰিব। উথনল সামৰিক মন্দোব্য
বিলভগুৰু ভৱেন্দ্ৰ পৰিমান নকল আৰম্ভণ প্রতি দৃষ্টি
ৰুপীভা কৰেই মেনৰ দৃষ্টি দোৱাখ
লে এক মুক্তিৰ মৰ পঞ্জাবু পাহেৰৰ
নিকনহু গাঁড়াৰ দুষ্প্রতি দৃষ্টি দৃষ্টিৰ
কাহাৰ মত পেৰিবকাৰ প্রাপ্তিৰ কৰিব
লে। চৰমেষ্ট্রাকে বিলভরে পৰিশে
গাই (Indian House) গামৰে
গোটিৰ পৰিত প্রাপ্তি কৰ পৰিজ্ঞান কাণ্ড-
মাক অধ্যাপ কৰিবলৈ এক কাঙ মঘভু
জলে তলক মঘ মা ২ ইংৰে এ দৃষ্টিৰ
বৰ্থাবাণ্ডৰে লিপ্ত হোৱ নহোল এক
পৰিকাল দৃষ্টি কল। পাহেৰ মন্দোব্য
অপৰ্ণা পৰি পৰিমান কৰিব কোজন
সাম নিমত্তি দৰা কলিবালু কলন মন্দো
(Indian Association) পুকুৰ পত্ৰখনে,
ধ্বেষ রে পাহেৰ পাহাদ পঞ্জে কথাবাৰ্তা
কৰু পাথাৰ মুক্তি দাশিবালু পাহেৰ ধেছ
প্রাপ্তিৰে পত্ৰখনে এক পত্ৰ কৰা কলিবালু
যাই তাৰুৰ দেখাবা গুজৰ অধাৰ পাদ
কৰিবালৈ পৰিমেত মন্দো কলে। পুকুৰ-
মুক্তি জলে পঞ্জে পত্ৰ হোৱ বিলভরে
একত কাণ্ড কৰিব বোল ধমেৰাকে স্পৃ-
হে পৰি ভৱি ভৱি ন থাকু। বিলভৰ ধমা-
পত্ৰ ও ধেৰ লেকে মুক্তিৰ পথ একতৰে
আন্মাকল প্রতি দৃষ্টি হোৱ এক গুৰুত্ব
পৰিশৰূপ অন্মাকল অন্মু দেৱ একতৰে
পৰিশেৰ মাছ। পুত্ৰং পাহেৰ ইংৰেজ

ତୋଷା ଓ ଆର ପ୍ରକଟରେ ସେଣଟ୍ରୋଗ୍ରେ
ଅଟେ ଅବଧି ଅମୃତାବଳୀ ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ବାହୁ
ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାଚ୍ଚୁର୍ୟା ବଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଆର ପରା ସତିତହାର ଏ କାଣ୍ଡ ନିଗାତ୍ର ଦୂରେତ
ସ୍ଵବା ଏବଂ ସେ ଦେହ ସନ୍ତି ଭଲ ଭଲଗବାସୀ
ନିଜାର ପଦ୍ମ ନ ଥୁବାର ବଲଗବାସୀଙ୍କି ଦୁଃଖ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲଗବାସୀ ସେ ଅପରାର ଉଦାର-
ଶୁଣନ୍ତି ଦେବ ଦୁଃଖରେ ଏଥରେ ସନ୍ନେବ ବାହି ।
ତଥାପି ଏ ଭଲ ବୁଝିବ କାଣ୍ଡମାନ ଥର ନ
ଦେବା ପ୍ରତି ତାନଗୟ ଦେଶ ଲୈନକର ଦୁଷ୍ଟି
ରଖିବା ଚର୍ଚିବ । ବୁଝିବି ତାମକ ଜଣେ
ଦେଶୀୟ ଯିପ୍ରବାରିଷ୍ଠର ବଲଗରେ ଆର ପିଲା-
ଦର ମୃଣ ଜୀବଥରୁ ଏବଂ ସେ ଏ ବାଣୀର ମୂଳ
ଦୋଷ ପୁରେନ୍ଦ୍ରବାହୁ ସଞ୍ଚାରରେ ବହଥେଲା ।
ଦର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପାରସ୍ତାରେ ସ୍ଵବାରୁ ସେଠାରୁ
ଗାନ୍ଧି ଧରଥିବାର ବଲଗରେ ଚେଷ୍ଟା ଦେଉ-
ଥିଲା । ଶାରଗାର କାଗଜ ପଢ଼ ସମସ୍ତ କୋଳ
ଦେଇ ପୁଲାଶ ତଦନ୍ତ ଲମେଥିଲା । ଅମ୍ବାନେ
ଏକାନ୍ତ ରହସ୍ୟକର୍ତ୍ତା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବନ୍ଦର ପୁଲାଶ
ଏହ ଶୁଣି ବାହୁଦ୍ରୋହିଗାର ମୂଳ ଓ ଗହିରେ
ଲିପି ସ୍ଵବା ସମସ୍ତ ଲୋକକୁ ଖେଳ ବାହାର
ଦରିଦ୍ରେ ।

ସରନାଶ ପ୍ରବତ୍ତେଷ୍ଠ ପଣ୍ଡ ।

ଶାର୍କାଙ୍କଳ ପଣ୍ଡ କାମରେ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ
ଦିଲାଗ ସ୍ଥୋର ସେଫେଟିଟଙ୍କ ପାନ୍ତିମାଳକ-
କଷେ ରହିବ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନ କହନା ବିଷ-
ସୁରେ ଅଧେଶ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ବୋଲି
କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସେଇ ମାତ୍ରେ ପାରବାରର
ପେନସନ୍ ଲଭ୍ୟକି ପଣ୍ଡରେ ଟଙ୍କା ଜମା ଦିଅନ୍ତିରୁ
ସେମ ନକ୍ଷା ନେବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚଶେଣୀର କର୍ମ-
ଗୁରୁମାନେ ଏଥିରେ ଟଙ୍କା ଜମା ଦେଇ ପର-
ବେ । ଏହି ପଣ୍ଡ ଅଗାମୀ ଅରଞ୍ଜୁ ମାସ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନର
ଦୟି ଦୟନା ସମୟକୁ ଜାରୀ ହେବ ଏବଂ ଜାରୀ
ଦେଲି ଗରେ ସେତେ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ପିରଙ୍ଗି
କର୍ମଚାରୀ ସରକାରୀ ଲୁହନରେ ପଟିବେ ଖେଳା
କରିବ ବେବକି ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଲି ମାତ୍ରକେ
ଏ ପଣ୍ଡରେ ଟଙ୍କା ଜମା ଦେବାକୁ ନାଥ ହେବ ନ
ମାତ୍ର ଏବଂ ତଙ୍କାକୁ ଉପା ନେବନୀଶାକିଖବା
ଲୋଗ ଏବଂ ପିରଙ୍ଗି କର୍ମଚାରୀ ଥାରୁ ଦେଖିଯୁ
ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ପରେ ଏ ପଣ୍ଡରେ ଟଙ୍କା
ଜମା ଦେବା ସେତାଧିକ । ଶରକତ ଟ୍ରେନିଂରୁ
ଟ ୨୫ ଯାଏ ସେ ଯାଦା ଜମା ଦେବାକୁ କାହା
କହିବ ପ୍ରତି ମାତ୍ରର ନେବାକୁ ଏହି ପଣ୍ଡ ପକା
ଶେ ରଙ୍ଗା କଣ୍ଠ ନିଅୟିବ ଏକ ପଣ୍ଡରେ ଜମା
ଦେବା ରଙ୍ଗା ଉପରେ ଅତିକାରୀ ବାର୍ଷିକ ଟ୍ରେନିଂ
ହାରରେ କିଛି ଦୂର ବିଅୟିବ । ବର୍ଷିକ

ପଥରେ କମା ଦେବା ନକାରେ ଜଣା ଅଧିକ
ହେବ କାହିଁ ଏବ ଛୁଟିରେ ଥୁଲେ ଛୁଟି ସମୟର
ଦ୍ୱା ଉପରେ ଦେଖାବ ଦର ଦିଅସାର ଥାବେ ,
ଏ ପାତ୍ରରେ ଜମା ଦିଅସାରଥୁବା କବା ଗୁରୁତ୍ୱ
ପ୍ରତିବିବା କା ମୂରୁ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଅସର
ପାରବ କାହିଁ । ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତିବରେ ଜମା ଦୋଷ-
ସ୍ଵରୀ ସମୟ ଟକା ବିନା ଆୟରରେ ଫେର
ଦିଅସିବ ଏବ ମୂରୁ ଦେଲେ ଶ୍ରୀ ଏବ ସନ୍ତୁକାରୀ
ସାକ୍ଷାତ୍ ଯେ ଦେବା ପାରି ମହି ପ୍ରକାଶ କରସୁଥିବେ
ଗାଲୁ ଦିଅସିବ ମାତ୍ର କୌଣସି ଦହା ପ୍ରକାଶ
କର କ ଥୁଲେ ଗାଦାର ବିଧାରୀ ଶ୍ରୀ ଏବ ସନ୍ତୁ-
କମାନଙ୍କୁ ଦାଖି ଦିଅସିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଦୟ
ପୁଣ୍ୟ ଏବ ସଧବା ଜଳଖ୍ୟ ପାଇବେ କାହିଁ । ବିଧାରୀ
ଶ୍ରୀ ବିମା ପୁଣ୍ୟ କଳ୍ପା ନ ଥୁଲେ ର୍ମେଣ୍ଟ୍ସ ଅନ୍ୟ
ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେବାର ଦହା ବନସ୍ବରେ ଭାବୁ ଦିଅ
ଯିବ ଏବ କିନ୍ତୁ ମହା ପ୍ରକାଶ ଦର ନ ଥୁଲେ
ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାଳୀ ଅଧାରଚରେ ଯେ ଉତ୍ତର-
ଖଳିତ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ପାଇବାର ଦୃଷ୍ଟିବାର ଦେବ ଗାଲୁ
ଦିଅସିବ । କର୍ମଶିଳର ନିଜ୍ୟ ଧର୍ମଶ୍ରୀଶ୍ଵରୀ
ଦ୍ୱାବାଦ ଅଥବା ଅନ୍ତ୍ରେଷ୍ଟିକ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଥବା
ସମୁଦ୍ର ସାଧା ନିମିତ୍ତ ନିଜର ବିମା ପାଇବାରକ
ଦାତାର ବ୍ୟକ୍ତିର ନିଜାତ୍ ଅନ୍ତର୍ଧାଳେ ଦେଲେ
ସେଥି ସକାଶେ ତନ ମାସର ଦେବଳ ଅଗମା
ଦିଅସାର ପାଇବ ଏବ ପାଦା ୨୦ ବିମା ୨୫ ବସ୍ତ୍ର
ବନ୍ଦୀରେ ପ୍ରତି ମାସର ଦେବନାରୁ ବଟାଯିବା-
ଦାତ ଅନ୍ତାୟ ଦେବ । ଅଗମାତ୍ ଦିଅସିବ ଟକାର
ପରମାଣୁ ଦୁଷ୍ଟିରେ ସ୍ଥାନୀୟ କା ବିଭାଗୀୟ ବର୍ତ୍ତ୍ତି-
ପ୍ରକାଶ ଅଥବା ଗନ୍ଧିମେଳନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ-
ଦୋଷାତ୍ମକ । ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଦବେବରରେ ଏ
ପାଇଁର କବ୍ୟା ବିଶେଷ ଉପସ୍ଥାନ ଥିଲା ।
ଏବଦ୍ୟାର ମିଶବ୍ୟିତା ସେମନ୍ତ ଦୂର୍ବି ଦେବ
ଅସମ୍ଭବ ଦେମନ୍ତ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସବ ।
ସରବାତ୍ ଅନ୍ତ ଦେବଳ ଦେବୀ ନମ୍ରମାନେ
ଅଶ୍ଵାର ପେଟ ପାନବା ଚଠନ । ତହିଁ ଉପରେ
ଦିବାଦ ଜଳଖ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଗାନ୍ଧା ରିତ କରିବା
ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ ୧୮ ଶତ ଦିଲେ ଅରୁ ମନ୍ତ୍ର ଦେବ-
କାର ବହା କ ଥାବ । ୧୮ମ୍ବ ଅବସ୍ଥାରେ ଏଥାବି
ବିଶେଷ ଉପବାସରେ ଥିଲା ଏବ ପରିବୁ
ପାଇବ । ଟକାରୁ ଅନାର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନେ କର୍ମଦିଲାରେ
ଆରୁ ରିତ ଜାଲରେ ଅବଦି ଦେବକେ ଲାହିଁ ।
ସୁତରଂ ଅମ୍ବମାନେ ସହାନ୍ତ୍ରିକରଣରେ ମନ୍ତ୍ର-
ଶ୍ରୀମେଷକର ଏ ଥିଲେ ସକାଶେ ବୃତ୍ତିକା
ପ୍ରକାଶ ନଭୁଅଛି ଏବ ଯେତ୍ରମାନଙ୍କ ହିତାର୍ଥେ
ଏହା ସ୍ଵାପନ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ
ଏହାର ଅଶ୍ଵା ପ୍ରଦର୍ଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁ-
ଗ୍ରେଷ କରିଥିଲା ।

ପାଖାରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ ।

ପରମେହଗର କଷ୍ଟ ସର୍ବେଷରତନ୍ତ୍ର ବାଦୀ-
ତୁର ଅଧିକାର ଉତ୍ତରଦ୍ୱାରା ବାକର ଅଜଳ
ପ୍ରତି ଛଡ଼ା ଅବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ପ୍ରେକ୍ଷ ଓ ଅଲ୍ଲ
ଚିମାର ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟିକାଳୟ ସବାଶେ ଦାଖ
କର ବୁଦ୍ଧ ନିର୍ମିଣ ନିର୍ମିତ ଟ ୧୦୦ ଟା ଏହି
ପର୍ଯ୍ୟରେ ଲେଖିଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠ ସେ ଗର୍ବର
ଏକଜନ୍ମୟତ୍ତର ଓ ମେବେଳରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନିପ୍ରମା-
ଧାବରେ ଦେଖିଯିଲେବ ବସ କରୁଥାଇ ପ୍ରାକର
ମଧ୍ୟପ୍ରକଳରେ ସବାଧାର ରଖନ୍ତ ବ୍ୟବକାଳ ଦମ୍ଭିତ
ପ୍ରସ୍ତୁତାଳୟ ମୁହ ନିର୍ମିତ ଦେବ ଏବଂ ଗର୍ବର
କାମ “ଆନ୍ତର୍ମୁଖୀ ସାଧାରଣ ଲୋଭନ୍ୟେଷ” ଦେବ ।
ସେ ସବ ନିର୍ମିଣର ପ୍ରାକ ଏକଜନ୍ମୟତ୍ତରପାଇଁ
ପ୍ରିର ନିରାଗେ ଏବଂ ବାଦା ଗର୍ଭିମେଖ ବିଦ୍ଵା
ଉତ୍ସୁକ୍ତ ଦୟା ଜାଣ ଲେଖିଦେବା ତୌରେ
ସାଧାରଣ ସମରକାରୀତି ପଂରଣ୍ଟ ଦେବ ।
ଜନସାଧାରଣ ଲମ୍ବା ସମରମାନ ପଂକ୍ଷେଳରଭାର
ପ୍ରଦରଶଦୂରକ ରିକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକାଳ ଓ ଟ ୨୦୦ ଟା
ପ୍ରଦରଶ କି ଜଳେ ଦୃଷ୍ଟିକାଳ ବନ୍ଦୟ ହୋଇ
ପାଇବ ପଞ୍ଚତି ସମଳ ଦେବ । ଏହି ମାନ
ପ୍ରଦରଶ କରିବା କାରଣ ମତ ରବିବାର ପ୍ରାତିଃ-
କାଳରେ ଏଠା ଟାରୁନ ଲୋଭନ୍ୟେ ଦଳନର
ଦ୍ୱାରା ପରିଦ୍ରାଵିତ କେତ୍ଯାମେକଙ୍କ ଆହ୍ଵାନମଧେ
ମୋଟିଏ ସଧାରଣ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବ-
ମନଙ୍କର ନାହେନ୍ତର ବିଲ୍ମାଧେନ ମହୋଦୟ
ସର୍ବାଗର ଅଥବା ତତ୍ତ୍ଵ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାମାୟ
ରତ୍ନମେତ ଜ ୨୫୦୦ ଟ ସର୍ବପ୍ରକଳରେ ପ୍ରତିତ
ହୋଇଥିଲା । ମହାପତି ମହାଯୈ ଧରିବିଲେ
ଅଧିକାର ପଦରେ ବରଦ ଦେଲାରୁ ମୁଗ ବୟସ
ବାଦ ଦୂରକ ଉଭଳରେ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତାଳୟ
ପ୍ରକଳିତ ଦଫାମନ ପଠିବ ଦେଲା । ଅମ୍ବ-
ମାନେ ବାଦ ଏଠାରେ ଟାଠକମାନକ ଅବଗରି
ନିର୍ମିତ ଅଧିକାର ପ୍ରକାଶ କଲି ।

" 3. I give all my books [English, Sanskrit and Bengali] valued at Rs. 10000 [Ten Thousand) or so, except my law books, with book almirahs, glass cases and book shelves to the public for a public Library and Rs. 2000 (Two Thousand) for the building of a Library house which would be accessible to the public on certain conditions as fixed by the Managers and my Executors, the said house to be constructed at some place in the centre of the native quarters at Cuttack to be called after my mother's name " the Annapurna Public Library, " the site to be selected by my Executors on condition that it should be maintained by Government or any public body or bodies or any others for which the latter should execute a formal deed."

" 14 If the public and the public bodies and others do not accept the offer of my books and Rs 2000 (Two Thousand) for a public Library on condition of guaranteeing its maintenance and keeping them in proper order &c. the books, almirahs &c may be

gold and the sale proceeds thereof added to
the bulk of my estate."

ପ୍ରାଚୀର ମହୋଦୟ କଂହଲେ ଯେ
ବୟ ବାହଦୁର ଯେଉଁ ବାନ ଦେଇସାଇଥିଲୁ
ତବା ପ୍ରହର କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ
କୁଣ୍ଡେ ବରଂ ଏଠାରେ କୌଣସି ଉପସଙ୍ଗ
ସ୍ଵପ୍ନକାଳୟ ନ ଥିବାରୁ ବାହା ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବା
ବାହାରେ ବାହାରେ ବାହାରେ ବାହାରେ
ଯେ ଟ ୨୦୦ ଟା ଦେଇସାଇଅଛିଲୁ ବାହ
ମଥେଖୁ ଦିବେ । ତଥିକୁ ଉଚ୍ଛିତମାୟର ମହାଶୟଦ
ଯେଉଁ କରିବା ଓ ଉଚ୍ଛିତମାୟର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ
ପ୍ରାୟ ଟ ୩୦୦ ଟା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବ । ସୁରଜ
ଟ ୧୦୦ ଟା ଗୁରୁତ୍ବାବ ଉଠାଇଲେ ତାର୍ଥିକ
ତଳାଇର ଏବ ଏହି ଶାରିନ ଲାଭଦ୍ୱୟା ଦଳ
ନିବରଣେ ଦର ନିମ୍ନର ଦେଲେ ସୁରଧା ଦେବ
ଅବଶ୍ୟକ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ ତେଜ୍ୟାରମେଦି
ବାହା ଜାବକାଳାଥ ବୟ ବହିଲେ ଯେ ଏହି
ଶାରିନ ଲାଭଦ୍ୱୟା ଦଳ ଖୋଲିବା ସମୟରେ
ବଳାଳୀକ ଷେଟିଲଟ ପ୍ରେଜରିଷାଦେବ ମନ୍ଦିର
ଦୟ ସ୍ଵକାଶ କରିଥିଲେ ସେ ସାଧାରଣ ଲେବେ
ଟ ୫୦୦ ଟା ଗୁରୁତ୍ବାବ ଉଠାଇଲେ ସେଟ ୧୦୦ ଟା
ଦେବେ । ଗୁରୁ ଉଠାଇବା କାରଣ ୧୫୦
ମଣିଥା ଜୁଦ ମାସରେ ସବୁ ହୋଇ ସରସ୍ଵତିରେ
ଟ ୬୫୦ ଟା ଗୁରୁ ସାମରିତ ଦୋଷତ୍ୱରେ
ଜନଦାରମାନଙ୍କଠାରୁ ସେ ପଦ ଲେଖି
ଲେବେ ମାତ୍ର କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା କାହିଁ
ଏହିରସ୍ତରେ ମୃତ ବସିବାକି ଦୂରକ ଦାନ ହାତ
ଶତବା ଉଚିତ କୁଣ୍ଡେ ଏବ ତେଜ୍ୟା ନମେ
ପଦଜରେ ଟ ୧୦୦ ଟା ଉଠାଇପାରେ । ସୁରଜ
ଦେ ପ୍ରସାଦ କଲେ ତେ ଦାରାକୁ ଧନ୍ୟକାର
ଦିଅୟାଇ ମେ ଦାକ କ୍ରତୁବ ଦିନାର ଏବଂ
ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ ଏହି ମରକ ଲାଭଦ୍ୱୟା ପରା
କ୍ଷର ଭାବ ନେଇଥିବାରୁ ଏଥିର ସବୁ
ଯିବାର ଭାବ ନେବା କାରଣ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ
ଲେଖା ଯାଉ । ନିରବେଳର କିମ୍ବା
ତଳାଇବା ସକାଶେ ନମ୍ବର୍କୁ ଟ ୨୫୫
ଲେଖାର୍ ଟିକିନିଷଟିଲାଟି ଦେବେ । ୫ୟାବଦି
ମରାର ପ୍ରତ୍ୟାବଳ୍ଲୁ ବାଯାରେ ପରିଣତ କରିବା
କାରଣ ଜ ୨ ଲ ମେଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଲୋକିବ କମେନ୍
ସଗଠିତ ହୋଇ ସବୁ ପ୍ରଳାପେ ଟ ୨୫୫ ଲ
ଗୁରୁ ସାମରିତ ଦେବା ପର ସବୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା
ରୟ ବାହଦୁର ପରିଲେନ ଗମନ କରିଥିଲୁ
ପ୍ରଳେ ତାଙ୍କ ଦାନ ପଦକ୍ଷେତ୍ର ଅମେସାନେ ଦିଲା
କହିବା ଅନୁତ୍ତର । ଶାରୀର ଯେଉଁ ସର୍ବମାତ୍ର
ସେହି ଦାନ ସଙ୍ଗେ ସେ ସଲଗ୍ନ କରିଥିଲୁ
ବାହା କଠିବ ଅଛେ । ଏଠାରେ ସୁମ୍ଭକାଳୟ
ଥିଲେଦେ ଦୁଇଗୋଟି ପ୍ରତ୍ୟାବଳ୍ଲୁ ପ୍ରତିବିବହ ଦେବ

ଅସମୁକ ଏବଂ ପଡ଼ିବା ନିମିତ୍ତ ଦଲ (ପ୍ରସ୍ତୁଗର) କାଳେ ଥାଇ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଦେବା ବଜାରମାଟି ଏବଂ ସେହାର ସର୍ତ୍ତରେ ଜନସାଧାରଣ ପରିଚ୍ଛବି କେହି ପମିତ ସେ ଯାଏ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମନେ ଦେଉ ଥାହିଁ । ପମିତରୁ ପଦେହି ଦାବାଙ୍କର ଏବଂ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନିମିଶର କାଳୀ ପାଇ ପାରିବେ ତାହିଁ ଓ ସେ ସବୁ ଦାବାଙ୍କର ଫଳର ଜହ ଉଦ୍‌ଦେଖନାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛି । ଏଥରୁ ଦେଖାଗାଏ ଯେମନ୍ତ ଦାବା ଅପଣା ମାଗାଙ୍କର ସ୍ଵରଗାର୍ଥେ ଏହି ପୁସ୍ତକାଳୟ ଦାକ ଦରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗହିଂପାଇଁ ବିଶେଷ ବ୍ୟାପ କରୁଲେ । ଏହା ସର୍ତ୍ତରେ ଦାକ ବା ହୃଦୟରଙ୍ଗ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ବ୍ୟାପାର । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାକରେ ପୁସ୍ତକାଳୟ କରେ ଏଠା ଟାରିନ ଲାଇଟ୍‌ରେ ଦରିବା କାର୍ଯ୍ୟକାରତା ନ ବଢ଼ିଲେହେଁ ସଧାରଣ ସରା ସିଦ୍ଧିବେଳେ ତାହା ତାରବା ଅପମୁକ ଦେବ । ମୁଗ୍ଧ କୟାମ୍ପ ବାହାଦୁର ଅପଣା ମାଗାଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵରଳ୍ପ ଦ୍ୱାରେ ରଖା କରିବାକୁ ଏହାକୁ ମହୁକ ଆର ଏହି ଟାରିନ ଲାଇଟ୍‌ରେ ସରେ ଗାନ୍ଧିର ପୁସ୍ତକମାତ୍ର ତାଙ୍କ ମାଗାଙ୍କ ନାମରେ ସ୍ଵପ୍ନ ସରିଯାଇ ଦେବା ପରେ ଥପରି କରିଦୁଲେ । ସୁତରଂ ସ୍ଵରଳ୍ପ ଶୁଣ ନିମିଶ ଏଗନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତମାୟ । କବନୀପୁନ୍ତ୍ର କମେଟି ବରୁପ ଭାବରେ ଦାବାଙ୍କର ଅମ୍ବୁଜ ନିପୁଣ ପ୍ରତିପାଳକ କର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇବେ କ୍ରମିକ ଦେଖା ଯିବ । ଅମେନରେ ମନେ ବରୁଂ ଯେବେ କମେଟି ଦେବାକୁ ଯାହା ସମ୍ଭବ କର ପାଇବେ ଦାବାଙ୍କର ଟଙ୍କା ସଙ୍ଗେ ମେଣାଇ ବକ୍ଷିଷ୍ଟ ନାହାର ଅନ୍ତରେ ଲାଇଟ୍‌ରେ ବୁଝ କରିଦେବେ ଯେବେ ଅଖବ ଉପହାର ଦେବ । ସମୟରେ ଏଠା ଟାରିନ ହଳ ଲାଇଟ୍‌ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପାରେ ତାହା ଦେଲେ ଉଦୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ଲୋକଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଦେବ ।

ପରଶେଷରେ ଦିନିଥୀଲିଟି ସ୍ପ୍ରିଳେମ୍‌
ସକାଶ ମାସକୁ ୮୫ ଲା ବ୍ୟୂ କଲିବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଵବାର ଯାହା ତେଅଭିମାନ ମହାଶୟ
ପ୍ରକଶ କଲେ ଉଠିବୁ ଜଣା ଯାଏ ସେ ସେ ଏ
ବେଶ୍ୟରେ ବଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରିବାଲ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏହିପର ଯହ
ଟାଙ୍କବ ବର ଲାଇନ୍‌ରେ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ବାହୁଦ୍ରା-
ତାଙ୍କୁ ଥିଲା ନରୁ । ଦୁଇନର୍ଷ ରଳେ ସେ
ଶେଷୋତ୍ତର ସ୍ପ୍ରିଳେମ୍‌ ସକାଶ ତେଜ୍ଜ୍ଞ କର
ବିପଳ ଦେବା ପ୍ରକାଶ କଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରଭୃତରେ
ତହିଁପାଇଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଅ ଯାଇ କ
ଆରେ । ତେଅଭିମାନ ମହାଶୟ କୁନ୍ତା ମଠାଣେ-

